

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ບົດຮຽນພຣະຄຳພີ ພາສາລາວ
Copyright © 2014 by BAPTISTWAY PRESS®.
ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບບໍ່ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫາມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮອງຂໍອະນຸຍາດເສັຽກອນ. ຖາຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະຮຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ປິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: David Hardage
Director, Church Ministry Resources: Chris Liebrum
Director, Bible Study/Discipleship: Phil Miller

Publisher, BAPTISTWAY PRESS®: Scott Stevens

Language Materials Team

Bible Study Writer for Lessons 1, 2, 3
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 4, 5, 6
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 4, 5, 6
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 7, 8, 9, 10
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 7, 8, 9, 10
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 11, 12, 13 and Easter Lesson
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 11, 12, 13 and Easter Lesson
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM: Joe Haag,

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas

ບົດຮຽນທີ 1

ສິ່ງຂ້າວການປະກາດຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຢເຣມີຢາ ບົດທີ 1

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ເຢເຣມີຢາ ບົດທີ 1

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນເອົາເຢເຣມີຢາເພື່ອວຽກງານອັນໜັກໜ່ວງ ແລະຊົງສັນຍາວ່າຈະຊ່ວຍເພີ່ມໃນເວລາທີ່ມີສັດຕູ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ວຽກງານອັນໃດ-ຍາກຫລືງ່າຍ-ພຣະເຈົ້າເອີ້ນທ່ານຫລືບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນການຮຽກເອີ້ນເຢເຣມີຢາວ່າເປັນຢ່າງໃດ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນພວກເຮົາເປັນຢ່າງໃດ?

ຄຳນຳ

ພວກເຮົາຈັດຕຽມໄວ້ກໍເພາະວ່າ ພວກເຮົາຮູ້ດີວ່າຈະຕ້ອງມີເວລາເກີດຂຶ້ນແນ່ນອນ. ພວກເຮົາເຄີຍບັນທຶກຖ້ອຍຄຳໂທຣະສັບວ່າບໍ່ສາມາດຈະຮັບໂທຣະສັບໄດ້ໃນເວລານີ້, ກະຣຸນາບອກຊື່ແລະເລກໂທຣະສັບແລ້ວຈະໂທກັບຄືນ ຂອບໃຈ.

ພວກເຮົາຕຽມໄວ້ກໍເພາະວ່າເຮົາຕ້ອງມີເວລາທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໂທຣະສັບ. ພວກເຮົາບໍ່ມັກແມ່ນບໍ່? ແຕ່ພວກເຮົາກໍຫລີກບໍ່ພົ້ນ. ພວກເຮົາບໍ່ຢາກລົບກວນຄືນອີ່ນໃນເວລາປະຊຸມ, ໃນເວລາຢູ່ໃນຮ້ານອາຫານ, ຫລືວ່າໃນເວລາເບິ່ງໜັງຫລືລະຄອນ ຫລືວ່າບ່ອນນະມັສການພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕ້ອງປົດໂທຣະສັບຂອງພວກເຮົາກ່ອນ. ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແລ້ວ ກ່ອນເຮືອບິນຈະຂຶ້ນພະນັກງານຈະປະກາດທັນທີວ່າທ່ານຕ້ອງປົດໂທຣະສັບ ຫລືວ່າປົດເຄື່ອງໄຟຟ້າທຸກຊະນິດ.

ພວກເຮົາບໍ່ຢາກຈະພາດໃນການໂທຣະສັບຂອງຄືນອີ່ນທີ່ຕ້ອງການເວົ້າກັບພວກເຮົາ. ຂ້າພະເຈົ້າກໍຄິດວ່າພິນ້ອງຄົງຈະມີແນວຄິດເໝືອນໆກັບຂ້າພະເຈົ້າ ເມື່ອເວລາພຣະເຈົ້າຮຽກເອີ້ນພວກເຮົາກໍບໍ່ຢາກພາດເໝືອນກັນ. ພຣະເຈົ້າຮຽກເອີ້ນພວກເຮົາເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີແລະມີຄວາມສັມພັນຢ່າງສນິດແໜ້ນກັບພຣະອົງ. ພຣະອົງຊົງເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ຈະເຣີນເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນຄວາມຮັກ ແລະຈະເຣີນເຕີບໂຕໃນຄວາມເຂົ້າໃຈໃນພຣະອົງ.

ໜ້າເສຍໃຈຫລາຍທີ່ພວກເຮົາພາດໃນການຊົງເອີ້ນອັນສຳຄັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ວັນນີ້ພວກເຮົາຈະພາກັນສຶກສາໃນການຊົງເອີ້ນເອົາເຢເຣມີຢາ ແລະຈົ່ງອະທິຖານໃນເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮຽກເອີ້ນເອົາທ່ານ.

1. **ຄຳສັ່ງຫາຄືນຂອງພຣະເຈົ້າ:** (ເຢເຣມີຢາ 1:1-3)

ໃນປຶ້ມນີ້ໄດ້ມີຖ້ອຍຄຳຂອງເຢເຣເມີຢາ (ເຢເຣເມີຢາ 1:1) ເຫດຜົນກໍມີຢູ່ວ່າທ່ານຈະກ່າວຄັ້ງດຽວເທົ່ານັ້ນຢູ່ໃນປຶ້ມນີ້ ແຕ່ຈະຍັງຮັກສາຈົນໄປເຖິງຍຸກຕໍ່ໄປ. ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະເຈົ້າກໍມາເຖິງເຢເຣເມີຢາ (ເຢເຣເມີຢາ 1:2) ພຣະເຈົ້າ Yahweh ໄດ້ອະທິບາຍວ່າຈະຕັດຄຳສັ່ງທີ່ສຳຄັນໄປເຖິງເຜົ່າຢູດາທີ່ຖືກກວາດຕ້ອນໄປເປັນຊະເລີຍ.

ເຢເຣເມີຢານີ້ອອກມາຈາກຄອບຄົວຜູ້ທຳນວາຍ ຄືເມືອງອານາໂທດ ເຂດຜືນແຜ່ນດິນຂອງເຜົ່າເບັນຈະມິນຫ່າງຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມພຽງແຕ່ສາມ ໄມລ໌ ເທົ່ານັ້ນ. ເປັນເມືອງທີ່ມີຜູ້ທຳນວາຍເຖິງສິບສອງຄົນ (ໂຢຊວຍ 21:18)

ໃນຂໍ້ 2 ແລະ 3 ໄດ້ບອກໄວ້ວ່າ ເຢເຣເມີຢາປ່າວປະກາດເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນສາມຣາຊການຂອງກະສັດຢູດາ. ໂຢຊີຢາ ປີ 640 ເຖິງປີ 609 ກ່ອນຄຣິສຕະສັກຣາດ; ເຢໂຮອາກິມ ປີ 609 ເຖິງປີ 598 ກ່ອນຄຣິສຕະສັກຣາດ; ແລະເຊເດກີຢາ ປີ 597 ເຖິງປີ 586 ກ່ອນຄຣິສຕະສັກຣາດ. ມີຖ້ອຍຄຳອັນດຽວທີ່ສາມາດແລະຍັງຍືນເຖິງວັນເວລາທີ່ແນ່ນອນໄດ້ໃນການປົກຄອງຂອງໂຢຊີຢາ (3:6) ການປ່າວປະກາດຂອງເຢເຣເມີຢາ ແມ່ນເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໃນປີທີ່ສິບສາມຂອງການຄອງຣາຊບັນລັງຂອງກະສັດໂຢຊີຢາ ປີ 627 ກ່ອນຄຣິສຕະສັກຣາດ ແລະສິບຕໍ່ໄປຈົນເຖິງການທຳລາຍກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະປະຊາຊົນກໍຖືກກວາດຕ້ອນໄປກຸງບາບີໂລນໃນປີ 586 ກ.ຄ.

ໃນປີດຽວກັນນັ້ນ ເຢເຣເມີຢາກໍເລີ່ມປ່າວປະກາດ (627 ກ.ຄ.) ອາເຊີບານີປານ Ashurbanipal, ກະສັດຂອງອັດຊີເຮັຍຄົນນຶ່ງທີ່ເປັນຄົນດີໄດ້ເຖິງແກ່ສຸຣະຄົດ ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ເປັນທ່າທີໃນການເສ້ຍອຳນາດຂອງປະເທດທີ່ມີອຳນາດ. ບາບີໂລນແລະອີຢິບກໍແຂ່ງຂັນກັນເພື່ອແບ່ງຊືງເອົາຄົນອັດຊີເຮັຍ. ກະສັດໂຢຊີຢາຖືກຂ້າໃນສນາມຣິບ ຂະນະທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຄົນອີຢິບທີ່ເມດິດໂຕ ປີ 609 ກ.ຄ. ບາບີໂລນໄດ້ເອົາຊະນະຄົນອີຢິບທີ່ຄາເຄມິຊ Carchemish ໃນປີ 605 ກ.ຄ. ແລະກໍໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນແຄວ້ນຢູດາ.

ພຣະເຈົ້າຮຽກເອີ້ນເຢເຣເມີຢາໃຫ້ມາຮັບໃຊ້ໃນເວລາທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກວຸ້ນວາຍໃນອານາຈັກຢູດາອາດຈະເປັນໄປໄດ້, ການພົ້ນພູໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນຢູດາມີກຳລັງໃຈຂຶ້ນ ແລະກໍໄດ້ເຫັນຄວາມປອດພັຍໃນພຣະເຈົ້າ ແລະກໍເຫັນຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າມີຜົນດີຕໍ່ພວກເຂົາ. ແຕ່ພວກເຂົາກໍໄດ້ເສ້ຍກະສັດໂຢຊີຢາໄປ. ໃນແຕ່ລະແຄວ້ນມີການຈະຣາຈົນວຸ້ນວາຍ. ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ເຢເຣເມີປ່າວປະກາດນີ້ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງຫລາຍຢ່າງ ຄວາມຕະລືງງົງງັນ, ຄວາມຂັດສົນ ຫລາຍຄົນຕ້ອງການພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຢເຣເມີຢາໄດ້ຮັບພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວເພິ່ນກໍຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄຳສັ່ງນັ້ນດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ແລະຄວາມເຊື່ອ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງໃຊ້ເພິ່ນ.

2. ຈຸດມຸ້ງໝາຍສຳລັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ: (ເຢເຣເມີຢາ 1: 4-10)

ພວກເຮົາຈະເຫັນໄດ້ໃນ 1: 4; ແລະ 1:11, 13 ນີ້ຄືການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະຄຳອະນຸຍາດຈາກພຣະເຈົ້າ (ພຣະຄຳຂອງພຣະ

ເຈົ້າມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ) ປະສົບການຂອງເຢເຣມີຍາໃນຊີວິດຂອງລາວ. ເຮົາ ໄດ້ຮູ້ຈັກເຈົ້າ ກ່ອນທີ່ເຮົາໄດ້ກໍ່ຮ່າງເຈົ້າຢູ່ໃນ ຄັນ ແລະກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະເກີດຈາກຄັນເຮົາກໍໄດ້ກຳນົດຕົວເຈົ້າໄວ້ ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມໃຫ້ແກ່ບັນດາປະ ຊາຊາດ. (1:5)

ຄຳກິຣິຍາ 4 ຄຳ ທີ່ພວກເຮົາຈະສຶກສານຳກັນຄື:

ໄດ້ຮູ້ຈັກ: ໝາຍຄວາມວ່າ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນແຕ່ຍັງບໍ່ທັນເກີດເພິ່ນກໍຍັງຮູ້ຈັກພວກເຮົາຢູ່ແລ້ວ ແລະອາດ ຈະໝາຍຄວາມວ່າເຮົາມີຄວາມສັມພັນກັບເຈົ້າແລ້ວ.

ໄດ້ກໍ່ຮ່າງ: ໝາຍຄວາມວ່າເຮົາເປັນຜູ້ສ້າງເຈົ້າ ເຮົາມີເປົ້າໝາຍໃນຕົວເຈົ້າແລ້ວ. ອີກຄຳນຶ່ງອາດເວົ້າໄດ້ວ່າຄວາມຮູ້ແລະ ປະສົບການເຮົາມີໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າແລ້ວ.

ໄດ້ກຳນົດ: ໝາຍຄວາມວ່າໃນຕົວຂອງເຈົ້າ ເຮົາໄດ້ວາງຂອບເຂດໄວ້ແລ້ວ, ເຮົາໄດ້ແຍກຕົວເຈົ້າໄວ້ເພື່ອເປັນປະໂຫຍດ ໂດຍສະເພາະ. ອີກຢ່າງນຶ່ງກໍສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກແລ້ວ.

ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ: ໝາຍຄວາມວ່າມີໜ້າທີ່ໃຫ້ທຸກໆໂດຍສະເພາະ ຄືປ່າວປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ບັນດາປະຊາ ຊາດ.

ເຢເຣມີຍາ 1:5 ແມ່ນຄຳຮຽກເອີ້ນທີ່ຈະແຈ້ງທີ່ສຸດໃນພຣະຄັມພີເດີມ, ແລະໃນທຸກວັນນີ້ກໍຍັງຈະແຈ້ງຢູ່ເໝືອນກັນໃນການ ຮຽກເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ. ເວລາຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປປ່າວປະກາດຂ້າພະເຈົ້າກໍມັກເວົ້າວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກເອົາຄົນຂອງພຣະ ອົງຕັ້ງແຕ່ເລີ້ມປະຕິສິນທິໃນທ້ອງຂອງແມ່. ເປົ້າໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຈະແຈ້ງ ທ່ານຈະຮັບໃຊ້ຫລືປະຕິເສດນັ້ນກໍແມ່ນຕົວ ຂອງທ່ານເອງ.

ເຢເຣມີຍາ 1:6 ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ ຂ້ານ້ອຍຍັງນ້ອຍຢູ່ ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກໍບໍ່ເປັນ. ພຣະເຈົ້າຊົງຕອບ: ຢ່າວ່າແຕ່ເຈົ້າເປັນເດັກ. ເຮົາສັ່ງເຈົ້າວ່າເຈົ້າຕ້ອງໄປ.(1:7) ແລະພຣະເຈົ້າຍັງໄດ້ໝູນໃຈອີກວ່າຢ່າຢ້ານເຂົາເລີຍ ເພາະເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ ຈະຊ່ວຍກູ້ເຈົ້າ. (1:8) ເຢເຣມີຍາຈະກາຍເປັນຜູ້ປ່າວປະກາດແກ່ຄົນນາງຊາດ ເພາະໃນເວລານັ້ນກໍມີຄົນອັສຊີເຣັຍ, ຄົນອີຍິບ ແລະຄົນບາບີ ໂລນທີ່ປະປົນກັນຢູ່. ຈິ່ງເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງທຸກຊົນຊາດ ພຣະອົງເພື່ອທຸກໆຄົນ.

ເຢເຣມີຍາ 1:10 ໃນນີ້ພວກເຮົາຈະເຫັນຄຳກິຣິຍາຢູ່ 6 ຄຳດ້ວຍກັນ. ນີ້ຄືໜ້າທີ່ຂອງເຢເຣມີຍາທີ່ຈະຕ້ອງທຳ ຊຶ່ງເປັນງານ ທີ່ໜັກໜ່ວງຫລາຍສົມຄວນ. ຖອນອອກ, ພັງລົງ, ທຳລາຍ, ຂວ້າເສັຍ, ສ້າງ, ປູກ.

3. ພຣະເຈົ້າຍັງຍືນວ່າຈະສະຖິດຢູ່ນຳລາວ (ເຢເຣມີຍາ 1: 11-19)

ສອງຢ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ເຢເຣມີຍາໄດ້ເຫັນນິມິດກໍຄື: ງ່າຕົ້ນໝາກບົກ, ແລະເຫັນໝໍ້ນ້ຳທີ່ຟິດເດືອດຢູ່. ງ່າຕົ້ນ ໝາກບົກ: ໃນພາສາອັງກິດແມ່ນຕົ້ນໝາກ Almond. ເຖິງຈະເປັນງ່າຫຍັງກໍແລ້ວແຕ່, ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ເປັນນິມິດໝາຍ

ໃຫ້ເຢເຣມີຢາເຫັນວ່າພຣະອົງຈະປົກປ້ອງຈະເຜົາດູແລທ່ານຕລອດໄປ. ໝັ້ນທີ່ຟັດເດືອດຢູ່: ໝັ້ນທີ່ຟັດເດືອດຢູ່ທາງເໜືອແຕ່ປີນປາກໝໍ້ມາທາງໃຕ້. ໝາຍຄວາມວ່າຄວາມຫາຍະນະແລະການຟັດເດືອດຈະມາຈາກທາງທິດເໜືອ ແລະຈະມາທາງເຢເຣມີຢາແລະຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຂດນີ້. ພວກເຂົາຈະຮຽກຮ້ອງເອົາປະຊາຊາດທັງຫລາຍໃຫ້ມາຢູ່ນຳພວກເຂົາ.

ພຣະເຈົ້າຈະໃຊ້ບາບີໂລນເປັນບ່ອນລົງໂທດພວກຄົນຢູດາທັງຫລາຍ (1:16) ຈຶ່ງຕຽມຕົວເຢເຣມີຢາ (1:17) ຜັດຕັ້ງແຕ່ເຢເຣມີຢາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນປ່າວປະກາດມາເພິ່ນຍັງບໍ່ທັນມີປະສິບການໃນການຕໍ່ຕ້ານຈັກເທື່ອ ແຕ່ພຣະເຈົ້າກໍສັນຍາວ່າຢ່າຊູ່ຢ້ານແລະຢ່າກົວ. ບັນດາກະສັດແຫ່ງຢູດາ, ຂ້າຣາຊການຕ່າງໆ, ພວກປະໂຮທິດແລະປະຊາຊົນທັງຫລາຍຈະຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າສັນຍາວ່າເຮົາຈະໃຫ້ກຳລັງແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຕ້ານທານພວກເຂົາໄດ້.

ການສະຖິດນຳພາຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນກໍຄືພຣະອົງຊົງໃຫ້ກຳລັງເວລາຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູ. ພຣະເຈົ້າຈະຊ່ວຍຊູ່ທ່ານ ເມື່ອທ່ານຫາກຕອບການຮຽກເອີ້ນຂອງພຣະອົງ.

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ພຣະເຈົ້າເອີ້ນເຢເຣມີຢາເພື່ອຫວັງຈະໃຫ້ເພິ່ນສົ່ງຖ້ອຍຄຳອັນສຳຄັນໄປຫາຄົນຢູດາ. ເຢເຣມີຢາຕອບຄຳຮຽກເອີ້ນແລະຮັບໃຊ້ຢ່າງໄດ້ຜິດ. ເພິ່ນມີຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າເຖິງແມ່ນວ່າຫຍຸ້ງຍາກຫລືມີສັດຕູກໍຕາມ. ຖ້າຜູ້ໃດປະຕິບັດຕາມພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຈະເພີ່ມພລັງແລະປົກປ້ອງຄຸມຄອງ.

ພຣະເຢຊູຮຽກເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ອອກໄປປະກາດເຣື່ອງຂອງພຣະອົງຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ການປະກາດນີ້ແມ່ນຕາມຄວາມສາມາດວ່າພວກເຮົາຈະຮັບໃຊ້ຊຳນານປານໃດ.

ຄຳຖາມ:

1. ເມື່ອພຣະເຈົ້າຫາກຮຽກເອີ້ນທ່ານໃຫ້ທຳການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກແລະສັບສົນທ່ານຈະຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຮຽກເອີ້ນນັ້ນຢ່າງໃດ?
2. ທ່ານຕ້ອງການໜ້າທີ່ອັນໃດໃນຄຣິສຕະຈັກ? ງ່າຍຫລືຍາກ?
3. ຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໃນປັດຈຸບັນນີ້ຄືຫຍັງ? ພວກເຮົາສາມາດທຳໄດ້ບໍ່? ຖ້າບໍ່ ໃຜຈະເປັນຜູ້ທຳ?
4. ພຣະເຈົ້າຊົງສັນຍາວ່າພຣະອົງຈະຢູ່ກັບເຮົາ, ຄຳນີ້ເປັນຄວາມຈິງຫລືບໍ່?

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ບົດຮຽນທີ 2

ຈົ່ງຟັງຄໍາສອນຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຢເຣມີຍາ 7:1-16

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ເຢເຣມີຍາ 7:1-8:3; 26:1-24

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຢເຣມີຍາ ໄດ້ສົ່ງຄໍາສອນຂອງພຣະເຈົ້າໄປເຖິງປະຊາຊາດພວກທີ່ຕົວະຕົນເອງໂດຍບອກວ່າຕົນເອງເຊື່ອແລະໄດ້ເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ນະມັສການພຣະເຈົ້າແລະກໍໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ.

ຄໍາຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຄໍາເວົ້າຄໍາໃດທີ່ເປັນຄໍາຂີ້ຕົວະຕໍ່ຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຢາກໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າການປະຕິບັດສາສນາປອມພຣະເຈົ້າຕ້ອງລົງໂທດຢ່າງແນ່ນອນແລະມາຕິຣາຄາເບິ່ງໃນປັດຈຸບັນນີ້

ຄໍານໍາ

ນັກເທດຫລາຍທ່ານປ່າວປະກາດເລື່ອງພຣະເຢຊູຫລາຍເລື່ອງຫລາຍລາວທີ່ເປັນໜ້າຈັບໃຈແລະກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫລາຍຄົນປ່ຽນຈິດໃຈ. ມີນັກເທດດີໆ ເທສນາຜ່ານຈໍທິວິໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຟັງ. ນັກເທດບາງຄົນກໍໃຊ້ບົດເທດດຽວທີ່ຈັບໃຈຜູ້ຟັງຫລາຍທີ່ສຸດມາເທດຢູ່ເລື້ອຍໆ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເທສນາຫລືສິດສອນຢ່າງໃດພວກເຮົາກໍປະກາດເລື່ອງຂອງພຣະເຢຊູ. ພວກເຮົາປ່າວປະກາດເລື່ອງຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາຟັງຄໍາຂອງພຣະອົງແລະພວກເຮົາກໍຟັງຄໍາແນະນໍາຂອງພຣະອົງ.

1. ພາດຫົວເລື່ອງ : (ເຢເຣມີຍາ 7:1-2)

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປທີ່ວິຫານບ່ອນທີ່ປະຊາຊົນທັງຫລາຍພາກັນໄປນະມັສການ (7:1) ພຣະອົງໄດ້ບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນແລະປະກາດເຖິງເລື່ອງອິດອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະເຈົ້າທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຄືພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ. ນີ້ແມ່ນການພາດຫົວເລື່ອງຊຶ່ງພວກຜູ້ທໍານວາຍສ່ວນຫລາຍມັກໃຊ້ກັນ. ຫລາຍທ່ານນັກແປພຣະຄຳພິທີ່ເຊື່ອວ່າຄໍາເວົ້າໃນຕອນນີ້ມີການພົວພັນກັບເຢເຣມີຍາບົດທີ 26. ເພາະມີຖ້ອຍຄໍາຄ້າຍຄືກັນຫລາຍ ບາງຄັ້ງທຸກວັນນີ້ນັກເທດຂອງພວກເຮົາກໍເທສນາບົດດຽວນັ້ນຫລາຍຄັ້ງ.

ບົດເທສນາບົດນີ້ຂອງເຢເຣມີຍາເປັນບົດສຳຄັນຫລາຍໃນປີ 609 ກ.ຄ. (ເຢເຣມີຍາ 6:1) ໃນປີນັ້ນເຢໂຮອາກິມລູກຊາຍຂອງໂຢຊີຢາໄດ້ຂຶ້ນຄອງຣາຊສົມບັດແທນພໍ່ຜູ້ຊຶ່ງເສຍຊີວິດທີ່ເມກິດໂດ. ປະຊາຊົນຢູ່ ດາເຫລື້ອມ ໃສໃນກະສັດອົງນີ້ຫລາຍພວກເຂົາຍັງດີໃຈຢູ່ທີ່ຍັງເຫັນວິຫານໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ. ເຢເຣມີຍາໄດ້ສົ່ງຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພວກທີ່ເຂົ້າໄປໃນ

ພຣະວິຫານນັ້ນ ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າຈິ່ງຟັງພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ (7:2) ບາງທີຄົນໄປທີ່ວິຫານມີຫລາຍສຽງອາດຈະພົດແຊວແດ່, ຫລືບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຢເຣມີຢາອາດຈະຕ້ອງການໃຫ້ຄົນຟັງເພິ່ນ.

2. ຄໍາແນະນໍາ: (ເຢເຣມີຢາ 7: 3-8)

ໃນວິຫານຈະເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍຄໍານໍາຂອງຜູ້ທໍາການວາຍຊຶ່ງຈະເປັນຫົວຂໍ້ຂອງບົດເທສນາ ນີ້ຄືຖອຍຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຜູ້ຊົງອໍານາດ (7:3) ມີສອງຄໍາສັ່ງສໍາລັບບົດສອນນີ້. (7:3-4) (1) ຈົ່ງປ່ຽນແປງ ການດໍາເນີນຊີວິດແລະການກະທໍາຂອງພວກເຈົ້າສາ. (2) ຢ່າເຊື່ອຄໍາຫລອກລວງ.

ຈົ່ງປ່ຽນແປງການດໍາເນີນຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າແລະການກະທໍາຂອງໝູ່ເຈົ້າສາ: ຈົ່ງຢຸດການເອົາປຽບເອົາລັດກັນ, ຈົ່ງຢູ່ ຮ່ວມກັນຢ່າງສັນຕິຢ່າປະຫັດປະຫານຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດ ຈົ່ງເຊົາເອົາປຽບຄົນຕ່າງດ້າວ ຈົ່ງດູແລເດັກກໍາພ້າ ຖ້າໝູ່ເຈົ້າປ່ຽນ ແປງໝູ່ເຈົ້າກໍຈະໄດ້ອາສັຍຢູ່ໃນຜົນແຜ່ນດິນນີ້. ອີກອັນນຶ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດກໍຄື ຈົ່ງພາກັນເຊົາຂາບໄຫວ້ພຣະອື່ນ ເພາະການ ເຮັດຢ່າງນັ້ນແມ່ນການທໍາລາຍຕົນເອງ. ຖ້າໝູ່ເຈົ້າປ່ຽນແປງ ເຮົາກໍຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າອາສັຍຢູ່ໃນດິນແດນນີ້. (7:5,6,ແລະ7)

ຢ່າເຊື່ອຄໍາຫລອກລວງ: ໝູ່ເຈົ້າເຊື່ອຄໍາຫລອກລວງຕ່າງໆ, ໝູ່ເຈົ້າພາກັນລັກ, ຍາດຊົງເອົາຂອງ, ລ່ວງເກີນຜິວເມັຍຄົນ ອື່ນ, ໝູ່ເຈົ້າພາກັນສາບົດສາບານດ້ວຍຄວາມບໍ່ຈິງ, ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ພຣະບາອານ ເຮົາກຽດຊັງການກະທໍາຂອງໝູ່ເຈົ້າ ຫລາຍ. ຫລັງຈາກນັ້ນຍັງມີໜ້າມາຊ້ອງຢູ່ໜ້າວິຫານຢູ່ອີກ. ບໍ່ພໍທີ່ນັ້ນພວກເຈົ້າຍັງຮ້ອງອີກວ່າພວກເຮົາປອດພັຍ ພວກເຈົ້າຄິດ ວ່າວິຫານຂອງເຮົາເປັນຖໍ້າໂຈນໄປແລ້ວຊັ້ນບໍ່? (7:8)

3. ຕັ້ງຄໍາຖາມ: (ເຢເຣມີຢາ 7:9-11)

ເມື່ອປະຊາຊົນກະທໍາບາບຫລາຍຂຶ້ນເຢເຣມີຢາກໍເລີ້ມເປີດໜ້າກາກການກະທໍາຂອງພວກຢູດາ ແລະກໍເລີ້ມວາງຄໍາຖາມຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ: ພວກເຈົ້າຍັງກ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນ? (7:9-10) ເປັນຄໍາຖາມທີ່ທ້າທາຍຕໍ່ຄົນທີ່ບໍ່ມີການເຊື່ອຟັງແລະບໍ່ມີການນັບຖື. ໃນເມື່ອພວກເຈົ້າບໍ່ນັບຖືແລ້ວພວກເຈົ້າຍັງເຂົ້າມານະມັສການພຣະເຈົ້າ. ຖ້າເຮົາບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອເວລາເຮົາເຂົ້າມານະມັສການພຣະເຈົ້າພວກເຮົາຈະໄດ້ອັນໃດ? ແລະຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາດີຂຶ້ນຢ່າງໃດ?

ຄຸນນະພາບຂອງການນະມັສການແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມສັມພັນແລະຄວາມໃກ້ຊິດຣະວ່າງຕົວເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ. ຄວາມສັມພັນຂອງເຮົາກັບພຣະເຈົ້າຈະເລິກຕົ້ນຂນາດໃດແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ເຢເຣມີຢາປະນາມພວກເຂົາວ່າເຂົາຢາກໄດ້ບັດຜ່ານປະຕູໄປສວັນຟຣີງ ທັງໆທີ່ຕົນເອງເດີນຢູ່ໃນຄວາມບາບຢູ່. ພວກເຂົາຍັງກ້າຮ້ອງວ່າພວກເຮົາປອດພັຍແລ້ວ.

ແນະນຳໃຫ້ນຳໄປໃຊ້ (7:12-16)

ປະຊາຊົນທັງຫລາຍຮູ້ດີໃນການຊົງນຳຂອງພຣະເຈົ້າອອກຈາກເຊັນນາເຊຣິບ ຊຶ່ງແມ່ນປາກົດການນຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນໃນຄວາມປອດພັຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຢເຣເມີຢາໄດ້ບອກພວກເຂົາໃຫ້ທວນຄືນເຫດການຕ່າງໆໃນປັດສາດ (7:12). ເມືອງຊີໂລເປັນສູນກາງນະມັສການພຣະເຈົ້າຂອງພວກອິສຣາເອນໃນສັມຍກ່ອນ. ຂໍໃຫ້ພວກເຈົ້າໄປເບິ່ງດູວ່າເຮົາໄດ້ເຮັດຢ່າງໃດໃຫ້ແກ່ເມືອງນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນເປັນເພາະຄວາມບາບຂອງຄົນອິສຣາເອນບໍ່? ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍກໍເຮັດບາບຢ່າງດຽວກັນ.

ເຮົາໄດ້ບອກພວກເຈົ້າຫລາຍເທື່ອແລ້ວພວກເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງຄວາມເຮົາ. ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນນີ້ບໍ່ແມ່ນເປັນການເລືອກຂອງພຣະເຈົ້າແຕ່ເປັນການເລືອກຂອງພວກເຂົາເອງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາຫລາຍເທື່ອຫລາຍທີ ບອກແລ້ວບອກອີກ (7:13) ໝູ່ເຈົ້າບໍ່ຂານຕອບເມື່ອເຮົາເອີ້ນພວກເຈົ້າ. ເຮົາເຮັດຕໍ່ເມືອງຊີໂລຢ່າງໃດເຮົາກໍຈະເຮັດຕໍ່ພວກເຈົ້າຢ່າງນັ້ນ. (7:14) ຖ້າຫາກການລົງໂທດຍັງບໍ່ສາສົມພຣະເຈົ້າຍັງຈະໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໃຫ້ອອກຈາກໜ້າຂອງພຣະອົງ.

ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາ (ຄົນຢູດາ) ໄປທົນທຸກທໍຣະມານຢູ່ຕ່າງແດນ (7:15) ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກແລະຄວາມໂສກເສົ້າຢູ່ທາງອານາຈັກຝ່າຍເໜືອຂອງອິສຣາເອນ (722 ກ.ຄ.)

ຜູ້ທຳນວາຍໃນພຣະຄັມພິເດີມ ການອະທິຖານເປັນກຸນແຈອັນສຳຄັນ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າກໍບອກເຢເຣເມີຢາວ່າບໍ່ຕ້ອງອະທິຖານເພື່ອຄົນພວກນີ້. (7:16) ອັນນີ້ບໍ່ແມ່ນເປົ້າໝາຍຂອງພຣະຄັມພິແຕ່ເປັນຈຸດປະສົງ ແລະກໍຣະນີພິເສດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີພຣະປະສົງຕໍ່ສະພາບການ. ຫລັງຈາກນີ້ແລ້ວການອະທິຖານແມ່ນເປັນໄປໄດ້ທຸກສະຖານທີ່. ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງພຣະເຈົ້າແລະພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ຍອມທີ່ຈະຟັງສຽງຂອງພວກເຂົາເຊັ່ນກັນ.

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ການເທສນາຂອງເຢເຣເມີຢາໄດ້ແນໃສ່ຄວາມບາບຂອງປະຊາຊົນໃນການນະມັສການ. ພລັງອຳນາດຂອງຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນການປ່ຽນແປງນິດສັຍແລະການກະທຳ. ການປ່ຽນແປງນີ້ເຮົາຕ້ອງຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດເຂົ້າມາຊ່ວຍປ່ຽນແປງພວກເຮົາ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ໃຫ້ຄຳອະທິບາຍວ່າ ແມ່ນໝາກຜົນຂອງພຣະວິນຍານໃນຊີວິດພວກເຮົາ. (ຄາລາເຕັຍ 5:22-23) ບາງຄົນກໍອາດຈະຄິດວ່າເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະຄຸນຢ່າງດຽວ ຕ້ອງຄິດອີກວ່າຄວາມເຊື່ອແມ່ນໝາກຜົນຂອງພຣະວິນຍານ.

ໃນພຣະທັມຄັມພິສອງຕອນນີ້ ເອຊາຢາ (ເອຊາຢາບົດທີ 6) ແລະ ເປໂຕ (ລູກາ 5) ໄດ້ກ່າວຢ່າງແຂງແຮງຕໍ່ຄວາມບາບຂອງຕົນເອງ ຫລັງຈາກທີ່ມີຄວາມແຂງແຮງໃນພຣະເຈົ້າແລ້ວ. ທ່ານທັງສອງໄດ້ຮັບພຣະຄຳແລະກໍໄດ້ມີຄວາມຮັບຜິດ

ຊອບ, ບໍ່ມີທາງລັດໃດໆ ທີ່ຈະປາສຈາກການນະມັສການໄດ້. ຄຣິສຕຽນທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະຄຣິສຕຽນທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຕ້ອງແມ່ນຄຣິສຕຽນທີ່ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນແກ່ການນະມັສການ. ຈະເອົາອັນໃດມາທົດແທນແມ່ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ.

ທ່ານຈະສັ່ງຊາຕິຣາຄາຢ່າງໃດໃນການນະມັສການພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ? ທ່ານຈໍາໄດ້ບໍ່ວ່າການນະມັສການຈະມີຄຸນນະພາບໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອທ່ານໃຫ້ຄຸນນະພາບແກ່ຊີວິດຂອງທ່ານ.

ຄໍາຖາມ:

1. ສົມທຽບເຢເຣເມີຢາ 7:1-16 ແລະເຢເຣເມີຢາ 26. ທັງສອງບົດນີ້ເປັນຢ່າງໃດ? ທ່ານຈະສລຸບຢ່າງໃດໃນການກ່ຽວພັນກັນນີ້?
2. ພຣະວິຫານເປັນຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ. ການຮັບປະກັນຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ມີຄົນທີ່ໄດ້ຮັບແລ້ວປະຖົມມີບໍ່? ພວກເຂົາປະລະຖົມແບບໃດ? ອະທິບາຍ
3. ການຕັດສິນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງນີ້ບໍ່ແມ່ນການເລືອກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖ້າຢ່າງນັ້ນເປັນການເລືອກຂອງໃຜ?
4. ບາງຄັ້ງບາງຄາວທ່ານເຄີຍຄິດບໍ່ວ່າແມ່ນການລົງໂທດທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ?
5. ທ່ານເຄີຍຄິດບໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງປົກປ້ອງທ່ານ ເມື່ອເວລາທ່ານຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄໍາຮຽກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ບົດຮຽນທີ 3

ຄົນໂງ່ເວົ້າວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ມີ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຢເຣເມຍາ 18:1-12; 19:1-15

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ເຢເຣເມຍາ 18:1-17; 19:1-20:6

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄົນໂງ່ບໍ່ຍອມຮັບຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເປັນເໝືອນຝຸ່ນແລະບໍ່ແມ່ນພາຊະນະທີ່ໃຊ້ໄດ້.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນບໍ່ຮັບຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວກໍຕັ້ງແນວຄິດຕົນເອງຂຶ້ນມາ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ອະທິບາຍເຖິງເຮືອນຂອງຊ່າງປັ້ນໝໍ້, ແລະຈະໄດ້ອະທິບາຍເຖິງເຮືອງໝໍ້ແຕກແລະເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄຳສອນຈາກພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໃນວັນນີ້

ຄຳນຳ

ຜູ້ທຳນວາຍໃນພຣະຄຳສຳລັບເດີມ ເວລາສອນມັກຈະໃຊ້ພາບຕົວຈິງປະກອບຫລືວ່າສິ່ງທີ່ຈັບບາຍໄດ້. ທຳນອງດຽວກັນເຢເຣເມຍາ ແລະເອເຊກຽນ ເວລາຈະອະທິບາຍອັນໃດອັນນຶ່ງພວກເຂົາເຈົ້າກໍໃຊ້ວິທີນີ້..

ບົດຮຽນໃນວັນນີ້ພວກເຮົາຈະມາສຶກສາພາບປະກອບສອງຢ່າງທີ່ເຢເຣເມຍາຍົກຂຶ້ນມາ.

1. ການປັ້ນຈາກຝຸ່ນ-ລົງມີທຳ:(ເຢເຣເມຍາ 18:1-4)

ບັນດາອາຈານແລະນັກເທດທຸກຄົນ ເມື່ອເທສນາຈະພະຍາຍາມຊອກຫາເຮືອງມາປະກອບເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຟັງເຂົ້າໃຈງ່າຍຂຶ້ນ. ນັກເທດທີ່ມີແນວຄິດສັນສ້າງດີນັ້ນມັກຈະນຳເອົາປະສົບການຂອງຕົນເອງມາແບ່ງປັນ ຫລືບໍ່ກໍຄົ້ນຄວ້າຈາກເຮືອງລາວທີ່ໜ້າສົນໃຈມາປະກອບ. ເຢເຣເມຍາຈຶ່ງໄປທີ່ບ້ານຂອງຊ່າງປັ້ນໝໍ້.

ເມື່ອພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າມາເຖິງເຢເຣເມຍາວ່າ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປທີ່ບ້ານຂອງຊ່າງປັ້ນໝໍ້ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ. (18:2) ງານປັ້ນໝໍ້ເປັນງານທີ່ສຳຄັນຫລາຍໃນສັມຍນັ້ນ ເພາະພາຊະນະຫລືເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆປະຈຳວັນສ່ວນຫລາຍແລ້ວຈະເປັນເຄື່ອງທີ່ປັ້ນດ້ວຍມື.

ເຮືອນຂອງຊ່າງປັ້ນໝໍ້ (ເຢເຣເມຍາ 18:2-3) ເປັນຈຸດສຳຄັນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະສົ່ງເຢເຣເມຍາຄົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຂົ້າໄປສຶກສາ. ຊ່າງປັ້ນໝໍ້ກຳລັງທຳງານຢູ່ເທິງແປ້ນວຽນ(18:3) ແປ້ນວຽນແມ່ນບ່ອນວາງໝໍ້ທີ່ຊ່າງຈະປັ້ນຈະແປງຈະປຸງໃຫ້ເປັນຮູບຢ່າງໃດກໍສຸດແລ້ວແຕ່ຊ່າງ.

ຊ່າງປັນໝໍ້ມີຄວາມພໍໃຈໃນຜົນງານທີ່ລາວທໍາຂຶ້ນມານັ້ນ. ພາຊະນະທີ່ຢູ່ໃນມີລາວກໍແຕກແຕ່ລາວກໍບໍ່ໄດ້ເສັຍໃຈ ຫຍັງເລີຍເພາະເປັນສີມືຂອງລາວເອງ. ບາງທີອາດຈະເປັນເພາະການປັນ, ບາງທີອາດຈະເປັນເພາະການປະສົມດິນ, ຫລື ບາງທີດິນກໍອາດຈະແຫລວໂພດຫລືແຂ້ນໂພດ. ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນຊ່າງປັນກໍບໍ່ອາດຈະປັນໄປຕາມທີ່ຕ້ອງການໄດ້. ແຕ່ລາວ ກໍຈະພະຍາຍາມທີ່ຈະໃຊ້ດິນນັ້ນໃຫ້ເປັນປໂຍດ. ລາວປັນດິນເຂົ້າຫາກັນ ໝາຍຄວາມວ່າປັນດິນໃຫ້ເປັນກ້ອນໃໝ່ເສັຍກ່ອນ. ເອົາອອກຈາກແປ້ນວຽນແລ້ວກໍມາຄິດວ່າຈະເຮັດໄປໃນຮູບໃດເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ເສັຍຜຸ່ນດິນ.

2. ການປັນຈາກຜຸ່ນ-ໝູນໃຊ້: (ເຢເຣມີຢາ 18:5-12)

ໃນຂໍ້ 5 ແລະ 6 ໄດ້ກ່າວວ່າ ເຮົາຈະເຮັດກັບເຈົ້າເໝືອນກັບຊ່າງປັນໝໍ້ບໍ່ໄດ້ບໍ່. ພວກເຈົ້າຢູ່ໃນກໍາມີຂອງເຮົາເໝືອນ ດິນໜຽວຢູ່ໃນກໍາມີຂອງຊ່າງປັນໝໍ້. ເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດກໍໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງເຮົາ. ຖ້າຈະເວົ້າແລ້ວພວກເຈົ້າເປັນ ຂອງເຮົາ ເຮົາສ້າງພວກເຈົ້າມາແລ້ວ ເຮົາຈະປັນພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນພາຊະນະທີ່ເຮົາໃຊ້ໄດ້ບໍ່ໄດ້ບໍ່?

ຄໍາເວົ້າທີ່ວ່າ ປັນ ພາສາເຮັບເຮີແມ່ນປ່ຽນແປງຮູບ ຄືອອກຈາກຮູບເດີມມາເປັນຮູບໃໝ່. ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເປັນ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງການຊົງສ້າງ ພຣະອົງຊົງເປັນເຈົ້າຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາທຸກຄົນ, ພຣະອົງຊົງເປັນເຈົ້າຂອງທັມຊາດທຸກຢ່າງ ແລະພຣະອົງຊົງຄວບຄຸມທຸກຢ່າງ.

ແຕ່ຮູບພາບຂອງຊ່າງປັນໝໍ້ນີ້ແມ່ນສິ່ງໜຶ່ງທີ່ພຣະອົງເປີດໂອກາດໃຫ້ພວກເຮົາມີສິດເສຣີພາບ. ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນຜຸ່ນດິນ ພວກເຮົາມີຊີວິດ ພວກເຮົາເດີນໄປມາໄດ້ ພວກເຮົາມີແນວຄິດຈິດໃຈ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າກໍຍັງຄວບຄຸມເຮົາຢູ່ (18:7-10)

ເມື່ອເວົ້າໄປແລ້ວກໍເຫັນໄດ້ວ່າ ເວລານີ້ພຣະເຈົ້າກໍາລັງໃຫ້ໂອກາດແກ່ຄົນຢູດາ (18:11) ພຣະອົງໃຫ້ໂອກາດແກ່ພວກ ເຂົາເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາກັບໃຈ. ແຕ່ພຣະອົງກໍໄດ້ຕຽມການລົງໂທດອັນຮ້າຍແຮງໄວ້ແລ້ວ. ໃນຕອນທ້າຍຂອງຖ້ອຍຄໍານີ້ພຣະ ອົງຍັງກ່າວອີກວ່າປັບປຸງແລະປ່ຽນແປງເສັ້ນທາງຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍເຖິດ. ນີ້ຍັງສະແດງເຖິງຄວາມເປັນຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ ຖ້າພວກເຂົາຫາກກັບໃຈພຣະອົງກໍຈະປ່ຽນຈິດໃຈຂອງພຣະອົງ ບໍ່ທໍາລາຍພວກເຂົາ.

ແຕ່ໃນຂໍ້ທີ 12 ພວກເຂົາທັງຫລາຍກ່າວວ່າເຫລວໂຫລພວກເຮົາຈະເດີນຕາມແຜນການຂອງພວກເຮົາເອງ, ພວກເຂົາ ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະອົງ. ພວກເຂົາປ່ອຍປະລະເລີຍເຮັດແບບບໍ່ໄດ້ຍິນຄໍາເຕືອນຂອງພຣະອົງ.

ຂໍ້ 13-17 ພຣະອົງຊົງກ່າວຄໍາຕັດສິນຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອພວກເຂົາຫາກຫລົງລືມເຮົາ, ເຜົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ໄຮ້ສາຣະເຮັດ ໃຫ້ເຂົາຫລົງທາງແມ່ນວ່າຈະຢ່າງໃນກາງທາງກໍຕາມ. ພວກເຂົາຈະກະຈັກກະຈາຍໄປຕາມສາຍລົມ, ເມື່ອເຂົາຮ້ອງຫາເຮົາ ຈະບໍ່ຫັນໜ້າໃສ່ເຂົາ.

3. ການທຸບໃຫ້ແຕກ-ລົງມີທຳ: (ເຢເຣມີຍາ 19:1-2, 10)

ຮູບພາບໃນການກະທຳຕອນນີ້ແຕກຕ່າງຈາກຕອນອື່ນ ເພາະບໍ່ໄດ້ປັ້ນແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຕກ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງມີວິ ທີ ຂອງພຣະອົງເອງ. ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ທຳນວາຍເຮັດບໍ່ແມ່ນຕ້ອງການໃຫ້ເຫັນລ້າງ. ນີ້ຄືການກະທຳ ພຣະເຈົ້າສັ່ງເຢ ເຣ ມີຍາໃຫ້ໄປເອີ້ນເອົາຜູ້ໃຫຍ່, ປະໂຮທິດ, ຜູ້ອາວຸໂສ ໃຫ້ໄປທີ່ຮ່ອມພູ.(19:1)

ເຍີອກດິນ (9:1) ພຣະເຈົ້າສັ່ງເອຊາຍາໃຫ້ໄປຊື້ເຍີອກດິນມາອັນນຶ່ງ. ເຍີອກດິນໃນສັມຍນັ້ນແມ່ນປັ້ນດ້ວຍດິນ ຄໍກົວ ໃຊ້ສຳລັບໃສ່ນໍ້າ ພາສາເຮັບເຮີເອີ້ນວ່າ ແບກກະບັກ. ເຄື່ອງໝາຍຂອງຄຳເວົ້ານີ້ແມ່ນ ແປວ່າເຮັດໃຫ້ເປົ່າຫລືວ່າເຮັດໃຫ້ໝຸນ ທະລາຍ.

ຮ່ອມພູ ເປັນຮິນໂນມ (19:2) ຕັ້ງຢູ່ທາງໃຕ້ຂອງເຢຣູຊາເລັມຊິ່ງແຕ່ກ່ອນເປັນບ່ອນຖວາຍເດັກນ້ອຍ (7:31) ໃນສັມຍ ກະສັດໂຍຊີຍາເພິ່ນໄດ້ສັ່ງທຳມໄປແລ້ວ.(2 ພົງກະສັດ 23:10) ປັດຈຸບັນກາຍເປັນບ່ອນເຜົາຂີ້ເຍື່ອຂອງເມືອງ. ທາງທີ່ຈະໄປ ຖິ້ມຂີ້ເຍື່ອກໍຕ້ອງໄດ້ຜ່ານໄປທາງຖິ້ມໝໍ້ແຕກ.

ຊ່າງປັ້ນດິນຈະປັ້ນໄດ້ດີສຳໃດແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມຊຸ່ມຫລືຄວາມປຽກຂອງດິນ. ຊ່າງຈະປັ້ນໄປຕາມແນວຄິດຂອງຕົນ ເອງ ຫລັງຈາກນັ້ນກໍຈະນຳໄປເຜົາໃຫ້ສຸກດີ. ຫລັງຈາກນັ້ນກໍຈະນຳມາແຕ້ມແຕ່ງໃຫ້ເປັນລາຍຕາມຄວາມຕ້ອງການ. ຖ້າໝໍ້ ນ່ວຍໃດແຕກກໍຈະຖືກນຳເອົາໄປຖິ້ມເພາະວ່າໃຊ້ບໍ່ໄດ້ແລ້ວ, ຈະນຳມາປັ້ນໃໝ່ກໍປັ້ນບໍ່ໄດ້. ໃນທີ່ນີ້ໝໍ້ແຕກປຽງນ້ອຍປຽງໃຫຍ່ ກໍຈະກອງກັນຢູ່. ພຣະເຈົ້າບອກໃຫ້ເຢເຣມີຍາທຸບໝໍ້ທີ່ຊື່ມານັ້ນໃຫ້ແຕກ(ເຢເຣມີຍາ 19:1;10) ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກທີ່ເຢ ເຣມີຍາຮ້ອງມານັ້ນເຫັນກັບຕາຂອງພວກເຂົາ.

4. ການທຸບໃຫ້ແຕກ-ປັບປຸງມາໃຊ້ (ເຢເຣມີຍາ 19:3-9, 11-15)

ພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງທີ່ໂຫດຮ້າຍເພື່ອສອນມະນຸດ.(19:3) ເຢເຣມີຍາຢາກເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຍັງພຣະ ເຈົ້າຈຶ່ງຈະເຮັດສິ່ງໂຫດຮ້າຍຈັ່ງຊື້. ພຣະເຈົ້າຕອບວ່າເພາະມະນຸດປະຖິ້ມເຮົາແລະໄດ້ທ່າງເຫີນໄປຈາກເຮົາ. ບໍ່ພໍທີ່ນັ້ນພວກ ເຂົາຍັງໄປເຜົາເຄື່ອງບູຊາພຣະອື່ນ. ເຮົາບໍ່ໄດ້ບອກໃຫ້ເຂົາເຮັດເລີຍ. (19:4-5)

ພຣະເຈົ້າສັ່ງວ່າ ດູເຖີດ, ວັນເວລາຈະມາເຖິງ ເມື່ອສະຖານທີ່ນີ້ບໍ່ມີໃຜເອີ້ນວ່າໂທເຟດ ຫລືຮ່ອມພູລູກຊາຍຂອງຮິນໂນນ ແຕ່ຊ້ຳພັດເອີ້ນວ່າຮ່ອມພູຂອງການຂ້າ. ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ແຜນການຂອງຢູດາແລະເຢຣູຊາເລັມບໍ່ສຳເຣັດ. ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ ພວກເຂົາທັງສອງລົ້ມລະລາຍ ແລະຕາຍດ້ວຍດາບຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ ແລະຊາກສົບຂອງພວກເຂົາຈະເປັນອາຫານ ຂອງສັດຕ່າງໆ. ເມືອງຂອງພວກເຂົາຈະເປັນເມືອງຮ້າງ ຜູ້ຄົນຈະເຍີ້ຍຫຍິນ ພວກເຂົາຈະກິນຊີ້ນກັນເອງ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຍີອກນີ້ ແຕກ (19:6-10)

ການເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າເປັນການນຳຄວາມຫາຍະນະມາສູ່ຕົນເອງ. ໝໍ້ດິນແມ່ນວ່າຈະເຜົາດິປານໃດກໍຕາມເມື່ອ

ແຕກແລ້ວຈະນຊາມາປັບປຸງຫລືນໍາມາໃຊ້ອີກຄືເກົ່າບໍ່ໄດ້. (19:11-12) ເມື່ອເຢເຣມີຍາກັບຄືນໄປເຖິງເມືອງແລ້ວກໍໄປທີ່ພຣະ ວິຫານທັນທີ ເພື່ອໄປບອກເລົ່າສິ່ງທີ່ໄດ້ເຫັນມາວ່າເຢຣູຊາເລັມຈະຕ້ອງຖືກທໍາລາຍ. (19:14-15) ສາເຫດທີ່ພຣະອົງຈະທໍາ ລາຍກໍເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຟັງຖ້ອຍຄໍາຂອງເຮົາ.

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ພວກເຮົາອາດຈະເສັງຄ່າຊົດເຊີຍສູງ, ເມື່ອພວກເຮົາຫາກບໍ່ເຊື່ອຟັງຄໍາຕັກເຕືອນຂອງຜູ້ອື່ນ. ຄົນໜຸ່ມມັກຈະມີບັນຫາເມື່ອພວກເຂົາຫາກບໍ່ຟັງຄໍາຕັກເຕືອນຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ຊຶ່ງເພິ່ນມັກຈະເຕືອນວ່າຈະຕິດໝູ່ໃຫ້ຣະມັດຣະວັງແດ່ເດີ. ຜູ້ໃຫຍ່ສ່ວນຫລາຍມັກຈະຫາທາງຊ່ວຍເຫລືອ ຫລືຊື້ແນະແນວທາງທີ່ດີສເມີ. ນາຍແພດກໍພະຍາຍາມແນະນໍາສິ່ງທີ່ດີ ສິ່ງທີ່ຄວນກິນຄວນດື່ມ ແຕ່ເວລາມາເຖິງບ້ານແລ້ວກໍເຮັດຕາມໃຈ.

ຊີວິດທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຄໍາຕັກເຕືອນແມ່ນຊີວິດທີ່ສ່ຽງຕໍ່ພັຍອັນຕະລາຍຫລາຍ. ຄໍາວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ໃສ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ມີດອກນີ້ຍິ່ງອັນຕະລາຍຫລາຍ. ພຣະເຈົ້າສ້າງພວກເຮົາ ພຣະເຈົ້າຄວບຄຸມຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ພຣະເຈົ້ານໍາພາຊີວິດພວກເຮົາ ເປັນຫຍັງຫລາຍຄົນຍິ່ງປະຕິເສດພຣະອົງ ປະຕິເສດພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ?

ອັນຕະລາຍຫລາຍກ່ວານັ້ນແມ່ນການຕໍ່ຕ້ານພຣະອົງ. ຖ້າຫາກປະຕິເສດພຣະອົງຫລາຍເທື່ອຈິດໃຈກໍເລີຍການເປັນແຂງກະດ້າງແລ້ວຕໍ່ໄປກໍເປັນການຕໍ່ຕ້ານ ໜ້າສັງເວດເດ.

ຄໍາຖາມ:

1. ແມ່ນຫຍັງຄືປະສົບການໃນຄໍາສອນພື້ນຖານຂອງພຣະເຈົ້າ? ຕົວຢ່າງ: ໃຫ້ຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ..... ໃຫ້ອະພິຍຊຶ່ງກັນແລະກັນ..... ຊ່ວຍເຫລືອຊຶ່ງກັນແລະກັນ.....
2. ໃນບົດຮຽນສອນພວກເຮົາວ່າ ການສອນຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນການປະພຶດປະຕິບັດດ້ານຈິດວິນຍານ ບໍ່ແມ່ນວິຊາການເທັກນິກ. ຫລືທ່ານເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດ? ເຫັນພ້ອມຫລືບໍ່ເຫັນພ້ອມ?
3. ຄິດຫາໃຜຜູ້ນຶ່ງທີ່ທ່ານຮູ້ຈັກດີ ແລະເປັນການຍາກທີ່ຈະອະທິບາຍເລື່ອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຂົາຟັງ. ທ່ານຈະເຮັດຢ່າງໃດ? ເພື່ອນໃນຫ້ອງຮຽນເດ ມີໃຜພໍຈະຊ່ວຍໄດ້ບໍ່?
4. ຈົ່ງເບິ່ງໃນແຜນທີ່ວ່າກອງຂີ້ເຫຍື້ອ ເບນ ຮິນ ໂນນຕັ້ງຢູ່ໃສ? ແລະເຢຣູຊາເລັມຕັ້ງຢູ່ໃສ?

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ບົດຮຽນທີ 4

ເມື່ອລຳບາກໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ເຢເຣມີຍາ 11:18-12:6; 17:14-18; 20:7-18
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ເຢເຣມີຍາ 11:18-12:6; 15:10-21; 17:14-18; 18:18-23; 20:7-18
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ເຢເຣມີຍາໄດ້ສືບຕໍ່ໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຕໍ່ວ່າກັບພຣະເຈົ້າວ່າໃນການເປັນຜູ້ປະກາດເຮືອງຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນເຮັດໃຫ້ເພິ່ນໄດ້ຮັບ ຄວາມລຳບາກ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ເມື່ອຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມລຳບາກ ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດໃນຖານະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ສຶກສາເບິ່ງຄຳອ້ອນວອນຂອງເຢເຣມີຍາຕໍ່ພຣະເຈົ້ານັ້ນໄດ້ສອນເຮົາຫຍັງແດ່ເມື່ອຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມີຄວາມລຳບາກ.

ບົດນຳ

ໃນຕອນນີ້ເຢເຣມີຍາໄດ້ຈົດຄຳອ້ອນວອນຂອງຕົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ທີ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າສັ້ນໆເຖິງຄວາມລຳບາກດ້ານຮ່າງກາຍ, ດ້ານຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະດ້ານຈິດວິນຍານເພາະໄດ້ຍອມເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ປະກາດພຣະທັມ.

ມີຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາຄິດວ່າໃນເມື່ອເລີ່ມຕົ້ນຕິດຕາມຄຳເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ໂດຍສະເພາະເປັນຜູ້ສອນສາສນາ, ພຣະເຈົ້າຈະຍົກເອົາບັນຫາຄວາມລຳບາກອອກຈາກຊີວິດຢ່າງອະພິນິຫານ ແລະຊີວິດກໍຈະມີແຕ່ຄວາມລື້ນເລິງສເມີໄປ. ຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ເປັນພຽງຄວາມຝັນ ແຕ່ພວກເຮົາຜູ້ຕິດຕາມອົງພຣະເຊື້ອໄປນັ້ນເຫັນວ່າບໍ່ເປັນຕາມຄວາມຄິດຢ່າງນັ້ນ.

ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບບັນຫາແລະສິ່ງບໍ່ຄາດຝັນມາກ່ອນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອາດເກີດຂຶ້ນຈາກພາຍນອກຍ້ອນຄົນແລະສະພາບການກໍໄດ້ ຫລືມັນອາດເກີດຂຶ້ນພາຍໃນການຖວາຍຕົວເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳພາ. ຄວາມຈິງມີຢູ່ວ່າທຶນທາງທີ່ພຣະເຈົ້ານຳພາໄປນັ້ນອາດບໍ່ແມ່ນທາງສະດວກສະບາຍ ພວກເຮົາຄວນຮ້ອງຫາພຣະເຈົ້າໃຫ້ພຣະອົງຊ່ວຍໃນຍາມລຳບາກ.

ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣມີຍາໄດ້ເປີດຈິດໃຈຂອງເພິ່ນໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ເຖິງບັນຫາຕໍ່ເນື່ອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ປະເຊີນໃນຖານະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ. ບັນຫາທີ່ເພິ່ນໄດ້ກ່າວນັ້ນໄດ້ມີຊື່ວ່າ ການສາຣະພາບຂອງເຢເຣມີຍາ. ໃນເລື່ອງນັ້ນເພິ່ນໄດ້ຈົດໄວ້ເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກອັນແທ້ຈິງຄື: ສັບສິນ, ໂມໂຫ, ແລະສົງສານຕົວເອງ. ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູແຕ່ເພິ່ນໄດ້ສະແດງຄວາມໂກດຮ້າຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ປະກາດພຣະທັມ. ເພິ່ນເປີດອີກໃຫ້ຜູ້ອ່ານໄດ້ເຫັນ

ໃນຈິດໃຈອັນເປັນມະນຸດຂອງເພິ່ນ ເພື່ອພວກເຮົາຈະເອົາມາປະກອບໃຊ້ເປັນຕົວຢ່າງໃນຊີວິດເມື່ອຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມລຳບາກ.

1. ຮ້ອງໄຫ້ຫາຄວາມຊອບທັມ: (ເຢເຣມີຍາ 11:18-12:6)

ປະມານສິ່ງສິບປີຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣມີຍາໄດ້ນຳເຮືອງເກົ່າຂອງພຣະເຈົ້າໄປປະກາດຄື: ຈົ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ ຫລືພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ທຳລາຍເມືອງນີ້ໂດຍເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນເປັນອົບພະຍົບໄປຢູ່ບ່ອນອື່ນ. ແນ່ນອນ, ເມື່ອປະຊາຊົນຟັງແລ້ວກໍບໍ່ດີໃຈ ພວກເຂົາບໍ່ພຽງແຕ່ບໍ່ເອົາຫົວຊາຄຳເຕືອນເທົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາຍັງປອງຂ້າເພິ່ນອີກ. ຜູ້ປະກາດເຢເຣມີຍາເປັນຄົນດຽວຮ້ອງໃຫ້ປະຊາຊົນຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ ເພິ່ນອາດມີຄວາມຮູ້ສຶກຢູ່ໃນຖ້າມກາງໝາໄນ. ຄົນຜູ້ປອງຂ້າເພິ່ນນັ້ນເປັນຄົນບ້ານດຽວກັນບ້ານ ອານາໂທດ (ຍຣມ 11:21). ການທີ່ເຢເຣມີຍາຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າມີຄົນປອງຮ້າຍເພິ່ນນັ້ນບໍ່ມີໃຜຮູ້ພຽງແຕ່ໄດ້ອ່ານສິ່ງທີ່ເພິ່ນເອີ້ນໃຫ້ພຣະເຈົ້າລົງໂທດພວກເຂົາ.

ເຢເຣມີຍາບໍ່ໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ພຣະເຈົ້າລົງໂທດພວກຕໍ່ຕ້ານຢາກຂ້າເພິ່ນ ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຟ້ອງພຣະເຈົ້າໃນສານໃຫ້ພຣະອົງເຮັດສິ່ງຖືກຕ້ອງເພາະເພິ່ນໄດ້ຮັບຄວາມລຳບາກ (ຍຣມ 12:1). ເພິ່ນຮູ້ແນ່ໃນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າເປັນອົງສັດຊື່ແລະທ່ຽງທັມ, ແຕ່ເພິ່ນບໍ່ເຫັນດີເພາະເຫັນວ່າຄົນຊົ່ວໄດ້ດີ ແຕ່ເພິ່ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບການຂົ່ມເຫງ. ເພິ່ນສລຸບໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຕັ້ງພວກເຂົາ ແລະພຣະອົງຈະບໍ່ປົດເຂົາອອກທັງໆທີ່ພວກເຂົາບໍ່ມີຈິດໃຈນັບຖືພຣະອົງ (12:2). ຕໍ່ເຢເຣມີຍາແລ້ວເພິ່ນເຫັນວ່າສິ່ງນີ້ບໍ່ຖືກຕ້ອງເລີຍ, ເພິ່ນຮ້ອງໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈັດການພວກເຂົາເພາະການກະທຳຊົ່ວ.

ເພື່ອຢາກໃຫ້ຄະດີທີ່ເຢເຣມີຍາຍົກເອົາມາຟ້ອງຕໍ່ພຣະເຈົ້ານັ້ນມີຄຳຂຶ້ນເຮືອງການກະທຳຂອງຄົນຊົ່ວ (12:4). ໃນປຶ້ມປະຖົມມະການ ບົດ 3 ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຜົນຂອງຄວາມບາບຄັ້ງທຳອິດຄືມະນຸດໄດ້ທຳລາຍຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າໃນທີ່ສຸດແຜ່ນດິນກໍໄດ້ຖືກສາບແຊງ. ໃນປຶ້ມໂຣມ ບົດ 8:19-21 ໄດ້ບອກພວກເຮົາວ່າສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງໄດ້ຮັບກັມແລະກຳລັງລໍຄອຍການປົດປ່ອຍ. ໃນປຶ້ມເຢເຣມີຍາ ບົດ 12:5-6 ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຕືອນເຢເຣມີຍາວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງການເປັນທັມຂອງເພິ່ນຈະເປັນຮ້າຍກວ່າເກົ່າ. ເມື່ອເຢເຣມີຍາເຫັນຄົນບາບໄດ້ດີ, ພຣະເຈົ້າກໍຊົງເຮັດໃຫ້ເຢເຣມີຍາພົ້ນໃຈວ່າພຣະອົງຈະຕັດສິນຢ່າງຢຸດຕິທັມຕາມວັນເວລາຂອງພຣະອົງ.

2. ຮ້ອງໄຫ້ຫາຄົນມາຊ່ອຍ: (ເຢເຣມີຍາ 17:14-18)

ຄຳຕໍ່ວ່າອັນທີສອງຂອງເຢເຣມີຍາໃນບົດ 15:10-21, ຊຶ່ງເປັນປະວັດເຮືອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ຈິດໄວ້ເຖິງຄຳສິນທະນາຂອງເພິ່ນກັບພຣະເຈົ້າ. ເພິ່ນໄດ້ຍັງຢືນວ່າເພິ່ນເປັນຄົນບໍ່ມີຄວາມຜິດອັນໃດທີ່ໄດ້ຮັບການຂົ່ມເຫັງ ແລະເພິ່ນຮ້ອງໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈັດການກັບຜູ້ເຮັດຊົ່ວຕໍ່ເພິ່ນ. ຕອນນີ້ ຄຳຕໍ່ວ່າຂອງເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເປັນພຽງຄຳຖາມເທົ່ານັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ທາເຮືອງວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຫລອກລວງເພິ່ນ (ຍຣມ 15:18). ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບຕໍ່ຄຳທາເຮືອງຟ້ອງຢ່າງໄວ ແລະພຣະອົງຍັງເອີ້ນໃຫ້ເຢເຣມີຍາປຸງໃຈແລະກັບມາຮັບໃຊ້ອີກຕໍ່ໄປ (15:19). ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະນາມຫລືລົງໂທດທີ່ເຢເຣມີຍາໄດ້ຟ້ອງຫລືທາເຮືອງໃສ່ພຣະອົງ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ຢາກໃຫ້ເຢເຣມີຍາເຂົ້າໃຈຜິດວ່າພຣະອົງບໍ່ເປັນທັມ.

ການສາຣະພາບໃນ ບົດ 17:14-18 ເຢເຣມີຍາໄດ້ເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າໃຫ້ປິ່ນປົວແລະຊ່ອຍເພິ່ນ. ມັນອາດເປັນຄຳເຕືອນ

ຂອງພຣະເຈົ້າໃນບົດ 15:19 ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນປຸງໃຈແລະເຂົ້າໃຈເພີ່ມເຖິງເຮືອງພຣະເຈົ້າ. ໃນ ບົດ 17:15-18 ເຢເຣມີຢາໄດ້ ສືບຕໍ່ຮ້ອງທາງພຣະເຈົ້າ ແລະກ່າວວ່າເພິ່ນຍັງສັດຊື່ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າເຖິງມີຜົນຮ້າຍປະການໃດກໍຕາມ ເພິ່ນຈະບໍ່ຍອມຢຸດໃນ ການປະກາດເຮືອງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເພິ່ນໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ຊ່ອຍໃນຍາມລຳບາກ ພຣະເຈົ້າຈະແກ້ແຄນແທນ. ເພິ່ນຍັງເອີ້ນໃຫ້ພຣະເຈົ້າທຳລາຍພວກສັດຕູແລະຊ່ອຍເພິ່ນໃຫ້ພົ້ນ. ການອ້ອນວອນຢ່າງນັ້ນເຕັມໄປໃນປຶ້ມພຣະຄຳພີເດີມ. (ພສສ 7:35; 69) ແນ່ນອນພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນທີ່ຜູ້ໃດໃຫ້ເຮັດນັ້ນເຮັດນີ້ໃນເວລາອ້ອນວອນແຕ່ພຣະອົງຈະບໍ່ຕ້ອງຕີຄຳອ້ອນ ວອນເພາະມັນເປັນຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນໃຈອັນແທ້ຈິງຂອງຜູ້ອ້ອນວອນ.

ໃນບົດ 18:18-23 ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນເຢເຣມີຢາອ້ອນວອນຄັ້ງທີສີ່ໃຫ້ພຣະເຈົ້າທຳລາຍພວກສັດຕູຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງ. ໃນ ບົດນີ້ເຢເຣມີຢາຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້ານຳພັຍພິບັດຄືຄວາມອິດຢາກມາເຖິງພວກສັດຕູ, ໃຫ້ແມງໄມ້ມາກິນຜິລປູກແລະໃຫ້ພວກ ສັດຕູຖືກຂ້າພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວທັງໝົດ. ໃນຂໍ້ 20 ເຢເຣມີຢາໄດ້ບອກພຣະເຈົ້າວ່າເພິ່ນເຄີຍຢືນອ້ອນວອນເພື່ອພວກເຂົາຕໍ່ ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຢເຣມີຢາເຄີຍອ້ອນວອນໃຫ້ພຣະເຈົ້າລົງໂທດ. ໃນທີ່ສຸດພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຢເຣມີຢາຢຸດອ້ອນ ວອນຢ່າງນັ້ນໃນ ບົດ 7:16 ພຣະອົງຈະເຮັດເອງໃນການລົງໂທດນັ້ນ.

3. ຮ້ອງໃຫ້ ໃຫ້ປ່ອຍອອກໄປ: (ເຢເຣມີຢາ 20:7-18)

ການສາລະພາບຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງເຢເຣມີຢາມີຊື່ສຽງເພາະຫລາຍຄົນຮູ້ຈັກດີ. ໃນຕອນນີ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມອ້ອນວອນ ສາລະພາບບໍ່ແມ່ນເວົ້າເຖິງສັດຕູຂ້າງນອກ, ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າເຖິງສິ່ງພາຍໃນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ມາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງເປັນ ເຫດໃຫ້ມີບັນຫາ. ໃນຂໍ້ດັ່ງກ່າວນີ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນສິ່ງຄາມພາຍໃນຊີວິດຂອງເຢເຣມີຢາລະຫວ່າງການໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະ ເຈົ້າແລະການຮູ້ສຶກສົງສານຕົນເອງ.

ໃນຂໍ້ 5-7 ໄດ້ບອກວ່າເຢເຣມີຢາໄດ້ເອົາຊະນະໃນຖານະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້. ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເພິ່ນ ໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ເປັນພັງອັນມະຫາສານໃນການຮັບໃຊ້ເພາະເພິ່ນໄດ້ປະກາດເຮືອງເກົ່າເປັນເວລາສີ່ສິບປີແລະເຫັນວ່າການ ປະກາດຂອງເພິ່ນວ່າວິບັດຈະມາເຖິງກໍຍັງບໍ່ເປັນຈິງເທື່ອ ການທີ່ພຣະເຈົ້າເອີ້ນໃຫ້ມາເປັນຜູ້ປະກາດນັ້ນຄວນຈະໄດ້ຮັບຄວາມ ນັບຖືແຕ່ເຫັນວ່າຄົນໄດ້ຫົວຂວັນ. ເປັນໜ້າເຫັນໃຈທີ່ຜູ້ປະກາດເຢເຣມີຢາຕ້ອງການໃຫ້ມີຜູ້ມາປົດປ່ອຍອອກຈາກໜ້າທີ່. ເມື່ອເພິ່ນຄິດຢາກເຊົາປະກາດເພາະບໍ່ຢາກໃຫ້ຄົນຫົວຂວັນ, ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໄໝ້ໃນໃຈເພິ່ນຍິ່ງຢາກເຊົາປະກາດ ຈິດໃຈແຮງເຜົາໄໝ້ໃຫ້ປະກາດ. ຜູ້ປະກາດເຢເຣມີຢາໄດ້ພົບກັບການເປັນທຸກຈາກພາຍນອກແລະພາຍໃນຄືຢາກມີດງຽບ ຢູ່. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ປະກາດເຢເຣມີຢາໄດ້ມອງເບິ່ງຈຸດທີ່ພຣະເຈົ້າເອີ້ນເອົາເພື່ອຈະມີກຳລັງໃຈໃນການປະເຊີນກັບບັນຫາໄດ້.

ໃນຂໍ້ 11-13 ຄຳຕໍ່ວ່າໄດ້ລົດລົງເມື່ອເຢເຣມີຢາໄດ້ຈື່ຄຳເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ. ໃນທີ່ສຸດເພິ່ນຈຳໄດ້ເຖິງເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າ ເປັນຜູ້ຕໍ່ສູ້ສັດຕູແທນຜູ້ຮັບໃຊ້. ເພິ່ນເຊື່ອເໝັ້ນວ່າພຣະເຈົ້າຈະເຮັດອີກເໝືອນໃນອະດີດຊ່ອຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມ. ເພິ່ນແນ່ ໃຈວ່າພຣະເຈົ້າມອງເຫັນໃນຈິດໃຈແລະພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ພວກສັດຕູອັບອາຍ. ຂໍ້ 12 ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ພຣະ ເຈົ້າແກ້ແຄ້ນເໝືອນດັ່ງເພິ່ນໄດ້ທຳນວາຍໄວ້ນັ້ນ. ເມື່ອເພິ່ນໄດ້ປັກຕາເບິ່ງພຣະເຈົ້າເພິ່ນກໍສາມາດຮ້ອງເພງສັອເສີນພຣະເຈົ້າ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອ. (ຢຣມ 20:13).

ຂໍ້ 14 ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣມີຢາໄດ້ປຸງສະພາບອີກເພາະໄດ້ພົບກັບບັນຫາປະຈຳວັນ. ເພິ່ນປຸງຈາກການຮ້ອງເພງ

ສັດສິນພຣະເຈົ້າແລະກິນແໜງໃຈທີ່ໄດ້ເກີດມາ. ປໂຍກນີ້ໄດ້ບອກເຖິງຄວາມໝົດຫວັງຕໍ່ການເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກເຢເຣມີຢາວ່າພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນກ່ອນເກີດມາ (1:5). ຕອນນີ້ເພິ່ນຄິດວ່າມີທາງດຽວທີ່ຈະຫລຸດພົ້ນຈາກການເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຄືບໍ່ໄດ້ເກີດມາກໍດີກວ່າ.

ບົດ 20:18, ຜູ້ປະກາດເຢເຣມີຢາໄດ້ກິນແໜງໃຈເພາະໄດ້ເກີດມາໃນຍາມປະຊາຊົນໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ. ເຢເຣມີຢາບໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນພຽງໃຫ້ຫລຸດອອກຈາກໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ປະກາດ ແຕ່ເພິ່ນຍັງຕ້ອງການຕາຍເພື່ອຈະໝົດຄວາມໂສກເສົ້າ.

ເຮືອງນີ້ມີຄວາມໝາຍຫຍັງໃນທຸກວັນນີ້: ?

ຫລາຍຄົນເຊື່ອວ່າວັນນີ້ຖ້າຜູ້ໃດຕໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າຖືວ່າເປັນຄົນມີຄວາມເຊື່ອອ່ອນ. ມີຄົນກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າມີແຜນການພິເສດຕໍ່ທຸກຄົນ ພວກເຮົາຕ້ອງເຊື່ອວ່າບັນຫາທີ່ເຂົ້າມາໃນຊີວິດນັ້ນເປັນແຜນພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດ. ບາງຄົນໄດ້ບອກວ່າຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ພົບບັນຫາອັນໃດທັງສິ້ນຊຶ່ງແຕກຕ່າງກັບຄຳສອນທີ່ພວກເຮົາສຶກສາໃນປຶ້ມເຢເຣມີຢາ.

ພວກເຮົາເຫັນວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໃນພຣະຄັມພິໄດ້ປະສົບກັບຄວາມລຳບາກໃນຖານະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພົບກັບບັນຫາບໍ່ແມ່ນສັນຍາລັກຂອງຄວາມເຊື່ອອ່ອນແຕ່ເປັນເໝືອນດິນດີທີ່ເຮັດໃຫ້ເຄື່ອງປູກຝັງງາມດີ. ໃຫ້ພວກເຮົາຈື່ໄວ້ເມື່ອພວກເຮົາອອກໄປປະກາດຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ສັດຕູໄດ້ຈ້ອງມອງເບິ່ງແລະຊອກທຸກວິທີທາງຈະໃຫ້ພວກເຮົາລົ້ມລົງ. ພວກເຮົາຕ້ອງມີຄວາມສັມພັນກັບຜູ້ສັ່ງພວກເຮົາໃຫ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງນັ້ນ ເປີດໂອກາດໃຫ້ພວກເຮົາເປີດໃຈແລະສັດຊື່ເວົ້າເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກໃນໃຈເວລາອ້ອນວອນເວົ້າເຖິງບັນຫາທີ່ພວກເຮົາພົບໃນຊີວິດໄດ້.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໃຫ້ໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາສເມີ ພຣະອົງຊາບດີເມື່ອພວກເຮົາປະເຊີນບັນຫາ. ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ພົບກັບຄວາມລຳບາກ ພຣະອົງບອກໃຫ້ນຳມັນມາຫາພຣະອົງເພື່ອພຣະອົງຈະປະທານກຳລັງເພີ່ມໃຫ້.

ຄຳຖາມ

1. ທ່ານໄດ້ປະສົບກັບບັນຫາ ຫລືທ່ານໄດ້ເຫັນຄົນອື່ນເມື່ອພຣະເຈົ້າເອີ້ນເອົາໃຫ້ຮັບໃຊ້ແລ້ວເຫັນວ່າມີບັນຫາເກີດຂຶ້ນ?
2. ທ່ານເຮັດແນວໃດເມື່ອທ່ານພົບກັບບັນຫາໃນຖານະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ?
3. ໃນຄັ້ງຫລ້າສຸດນີ້ທ່ານໄດ້ພົບເຫັນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຕົກລົງໃສ່ເໝືອນໄຟໄໝ້ໃນໃຈຂອງທ່ານ ຊຶ່ງເປັນເຮືອງທີ່ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງບອກຄົນອື່ນບໍ່?
4. ທ່ານຄິດແນວໃດກ່ຽວກັບຄົນຜູ້ມີຄຳຖາມຫລືທ່າທາຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 5

ບໍ່ຢຸດປະກາດພຣະຄໍາ

ຂໍ້ພຣະຄໍາພິສໍາລັບບົດຮຽນນີ້:	ເຢເຣມີຢາ 36
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄໍາພິ:	ເຢເຣມີຢາ 36
ຈຸດສໍາຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມີຊັບຕໍ່ອັນຕະລາຍ.
ຄໍາຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ໃນວິທີໃດທີ່ຄົນເຮົາຢາກທໍາລາຍພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອບອກເຖິງວິທີທາງຂອງກະສັດເຢໂຮຢາກິມວາງແຜນຈະທໍາລາຍພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ

ບົດນໍາ

ຫລັງຈາກໄດ້ຍິນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າວ່າຈະລົງໂທດກະສັດແລະປະຊາຊົນ ກະສັດເຢໂຮຢາກິມມີແຜນການຈະທໍາລາຍທັງສິ່ງມັ້ວນຊຶ່ງມີພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໃນນັ້ນ ເພິ່ນຄິດວ່າຖ້າທໍາລາຍພຣະທັມນັ້ນແລ້ວການລົງໂທດຈະຖືກຍົກເລີກໄປ.

ຖ້າເວົ້າເຖິງພຣະຄໍາພິໃນທຸກວັນນີ້ພວກເຮົາອາດໄດ້ຮັບຄໍາຕອບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ມີຫລາຍຄົນເຊື່ອວ່າພຣະຄໍາພິເປັນປຶ້ມສັກສິດຖືກພຣະເຈົ້າດິນບັນດານໃຫ້ຈົດມ້ຽນ ເປັນປຶ້ມປະວັດສາດຊຶ່ງຄຣິສະຕຽນໃຊ້ເປັນປຶ້ມຫລັກຄວາມເຊື່ອແລະເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນການດໍາລົງຊີວິດປະຈໍາວັນໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມນໍ້າພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ຍັງອີກຫລາຍຄົນຕໍ່ວ່າເຖິງຄໍາເວົ້າໃນພຣະຄໍາພິນັ້ນເປັນຄໍາເວົ້າຂອງພຣະເຈົ້າແທ້ບໍ່. ບາງຄົນໃຊ້ພຣະຄໍາພິເປັນປຶ້ມສຶກສາເຮື່ອງເກົ່າແກ່ບູຮານຊຶ່ງບອກເຖິງເບື້ອງຫລັງຂອງສາສນາ. ແຕ່ຍັງມີບາງຄົນເວົ້າວ່າພຣະຄໍາພິບໍ່ແມ່ນຄໍາເວົ້າຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະບໍ່ຊ່ວຍຄົນໃຫ້ດີຂຶ້ນດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະພວກເຂົາຍັງຢາກເອົາພຣະຄໍາພິນີ້ຖິ້ມອອກໄປຈາກສັງຄົມ.

ຄໍາຕອບອັນແຕກຕ່າງກັນນັ້ນບໍ່ໄດ້ແມ່ນສິ່ງໃໝ່ໃນສັງຄົມໃນທຸກວັນນີ້. ໃນໂລກນີ້ມີຄົນເຊື່ອແລະຄົນບໍ່ເຊື່ອວ່າພຣະຄໍາພິເປັນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອນັ້ນກໍຢາກທໍາລາຍ. ໃນປຶ້ມ ເຢເຣມີຢາ ບົດ 36 ໄດ້ບອກພວກເຮົາເຖິງປະວັດຂອງຜູ້ຢາກທໍາລາຍພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືກະສັດເຢໂຮຢາກິມມີແຜນການຕ່າງໆທີ່ຈະກໍາຈັດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ແຜນການນັ້ນກໍບໍ່ສໍາເລັດ. ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ສຶກສາເຖິງເຮື່ອງນີ້ແລ້ວພວກເຮົາຄວນສຽວນຮັກສາໄວ້ບໍ່ໃຫ້ສັງຄົມໃໝ່ນີ້ທໍາລາຍພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ.

1. ພຍາຍາມຈະໃຫ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມມີດຢູ່: (ເຢເຣມີຢາ 36:1-8)

ເຢເຣມີຍາ ບົດ 36:1 ໄດ້ເວົ້າເຖິງລາຍລະອຽດສໍາຄັນຕ່າງໆເພາະຫລາຍເທື່ອພວກເຮົາມັກເບິ່ງຂ້າມ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໃຫ້ເຢເຣມີຍາຂຽນລົງຊຶ່ງເປັນເລື່ອງການລົງໂທດຕໍ່ກະສັດເຢໂຮຢາກິມເວລາປົກຄອງປີທີສີ່ເລື່ອງນີ້ສໍາຄັນຫລາຍ ເພາະໃນປີ 605 ກ່ອນ ຄສ. ພວກບາບີໂລນໄດ້ຊັບຊະນະພວກອີຢິບແລະກາຍເປັນເຈົ້າອໍານາດໃນສັມຍບູຮານທາງທິດຕາເວັນອອກ.

ຜູ້ປະກາດພຣະເຢເຣມີຍາໄດ້ປະກາດວ່າຖ້າປະຊາຊົນບໍ່ຖືມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດພວກເຂົາໂດຍໃຫ້ສັດຕູທາງເໜືອມາປົກຄອງ ບັດນີ້ບາບີໂລນເຮັດໃຫ້ຄໍາທໍານວາຍນັ້ນສໍາເລັດລົງ. ເພື່ອໃຫ້ເປັນເອກກະສານການລົງໂທດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໃຫ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂຽນໄວ້ແຕ່ຫົວທີ ແລະຍັງຮ້ອງຂໍໃຫ້ປະຊາຊົນປ່ຽນໃຈບໍ່ເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງທີ່ຈິດໄວ້ເປັນເອກກະສານຢ່າງນີ້ເພື່ອຈະໃຫ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເວົ້າເຖິງສິ່ງນີ້ໃນພຣະວິຫານ ເພາະເຢເຣມີຍາຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ.

ການທີ່ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣມີຍາເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານນັ້ນບໍ່ມີໃຜຮູ້ເຫດຜົນດີ. ອາດຈະເປັນຍ້ອນເພິ່ນໄດ້ເທສນາຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຈົ້ານາຍບໍ່ພໍໃຈໃນບົດ 7 (ບົດຮຽນທີ ສອງ). ເຢເຣມີຍາ ບົດ 26 ບອກໃຫ້ຮູ້ຈັກຜົນເທສນາຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຈົ້ານາຍຢາກຂ້າຜູ້ປະກາດເຢເຣມີຍາ. ການຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານອາດເປັນພຽງການຜ່ອນສັ່ນຜ່ອນຍາວເພື່ອຈະບໍ່ຂ້າຜູ້ປະກາດພຣະທັມຖ້ືມ.

ຈະແມ່ນເຫດຜົນໃດກໍຕາມທີ່ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຢເຣມີຍາເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານນັ້ນແມ່ນແຜນການຂອງພວກເຈົ້ານາຍຜູ້ບໍາຖນາເຮັດໃຫ້ເຢເຣມີຍາມີຄວາມບໍ່ໃຫ້ເວົ້າພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຈົ້ານາຍໃຊ້ເວລາຫລາຍປີທີ່ຈະເຮັດຢ່າງນັ້ນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຜົນ. ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ສມຽນບາຣຸກເປັນຜູ້ກ້າຫານ ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເຢເຣມີຍາປະກາດນັ້ນໄດ້ປະກາດອີກຄັ້ງນຶ່ງໃນພຣະວິຫານ.

2. ພຍາຍາມຈະເອົາພິທີມາໃຊ້: (ເຢເຣມີຍາ 36:9-19)

ຂໍ້ 6 ເຢເຣມີຍາບອກໃຫ້ບາຣຸກອ່ານໜັງສືມ້ວນໂດຍສະເພາະຕອນຖືສິນອິດອາຫານ. ການຖືສິນອິດອາຫານສ່ວນຕົວນີ້ມີຢູ່ເລື້ອຍແຕ່ມີເຮັດຮ່ວມກັນນັ້ນບໍ່ຄ່ອຍມີໃນຖ້າມາກາງພວກຍິວ. ການເຮັດຢ່າງນີ້ຕ້ອງແມ່ນກະສັດຫລືມະຫາປະໂຮທິດເປັນຜູ້ເອີ້ນໃຫ້ເຮັດ. ຄໍາຖາມມີຢູ່ວ່າເປັນຫຍັງເຢເຣມີຍາບອກໃຫ້ບາຣຸກລໍຖ້າ ກ່ອນອ່ານໜັງສືມ້ວນໃນພຣະວິຫານໃນເວລານັ້ນ? ມັນອາດແມ່ນຍາມຄົນສ່ວນຫລາຍໄດ້ໄປໃນພຣະວິຫານເພື່ອຖືສິນອິດອາຫານ. ຄວາມໝາຍຂອງການຖືສິນອິດອາຫານນີ້ແມ່ນໂອກາດໃຫ້ຄົນຖວາຍຕົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຮ້ອງໃຫ້ພຣະອົງຊ່ອຍໃນຍາມລໍາບາກ ຫລືຂໍພຣະພອນ. ແຕ່ຕອນນີ້ເປັນພິທີຄົນທັງຫລາຍປາຖນາຢາກເພິ່ງສາສນາ ບໍ່ແມ່ນຢາກມີຄວາມສັມພັນແລະຖືມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່.

ໃນປີ 604 ກ່ອນ ຄສ ກະສັດເຢໂຮຢາກິມໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ປະຊາຊົນຖືສິນອິດອາຫານເພາະເຫັນພວກສັດຕູຄືພວກບາບີໂລນໄດ້ເຂົ້າມາໃນຊີເຣັຍແລະປາເລສຕິນ. ແທນທີ່ປະຊາຊົນຈະເອົາໃຈໃສ່ການເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າໃຫ້ຖືມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ເພື່ອຈະບໍ່ໄດ້ຖືກລົງໂທດ ພວກເຂົາເຮັດຕາມໃຈຄືເຮັດເປັນພິທີທາງສາສນາເທົ່ານັ້ນ. ຕອນນີ້ບັນຫາບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າບໍ່ຢາກຊ່ອຍ ແຕ່ປະຊາຊົນໄດ້ເປັນບໍຣະປັກເອງບໍ່ໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍເພາະພວກເຂົາເຮັດຜິດບາບຕໍ່ພຣະອົງ. ເລື່ອງດັ່ງກ່າວນີ້ເປັນເລື່ອງທີ່ຜູ້ປະກາດເຢເຣມີຍາໄດ້ປະກາດມາກ່ອນແລ້ວໃນພຣະວິຫານໃນບົດ 7.

ເມື່ອປະຊາຊົນໄດ້ຍິນບາຣຸກອ່ານໜັງສືມ້ວນ ມັນກໍທັມຜູ້ມີຊື່ວ່າ ມີຄາຢາ ໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນລາວໄດ້ແລ່ນໄປລາຍງາຍໃຫ້ເຈົ້າ
ນາຍພັງ ແລະພວກເຂົາກໍເຊີນໃຫ້ບາຣຸກອ່ານໃຫ້ຟັງເໝືອນກັນ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຟັງດ້ວຍຫຼູຂອງຕົນເອງແລ້ວພວກເຂົາ
ໄປບອກໃຫ້ບາຣຸກແລະເຢເຣມີຢາໄປລີ້ຢູ່. ຕອນນີ້ອາດສັບສົນ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຍິນເຣື່ອງນີ້ທີ່ເຢເຣມີຢາປະກາດມາກ່ອນ
ຍ້ອນເພິ່ນມາຈາກບ້ານເມືອງນ້ອຍ-ອານາໂທດ, ແຕ່ບັດນີ້ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນຫ່ວງຕໍ່ຊີວິດຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ? ບາງທີ
ອາດແມ່ນເຫດຜົນທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງມາກ່ອນເພາະພວກເຂົາເພິ່ງພຣະວິທານແລະພິທີທາງສາສນາ. ແຕ່ບັດນີ້ເມື່ອໄດ້
ຍິນຄົນອ່ານ ຄືບາຣຸກມາຈາກເມືອງໃຫຍ່ມີການສຶກສາດິພວກເຂົາສົນໃຈທັງໆທີ່ແມ່ນເຣື່ອງເກົ່າຈາກເຢເຣມີຢາ (ຢຣມ 36:
18). ຕອນນີ້ປະຊາຊົນແລະເຈົ້ານາຍປະລະເລີຍບໍ່ໄດ້.

3. ພຍາຍາມຈະທຳລາຍພຣະທັມ: (ເຢເຣມີຢາ 36:20-32)

ເມື່ອຜູ້ນຳໄດ້ລາຍງານຕໍ່ກະສັດວ່າໜັງສືມ້ວນນັ້ນຍັງມີຢູ່ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເອົາມາອ່ານໃຫ້ຟັງຕໍ່ພຣະພັກຂອງກະສັດ. ເວລາ
ເຢຣູດີໄດ້ອ່ານໜັງສືມ້ວນ ກະສັດໄດ້ຕັດຕອນນັ້ນອອກແລະໂຍນເຂົ້າເຕົາໄຟ. ໃນເວລານັ້ນຖືວ່າພຣະຄຳທີ່ຂຽນແລະອ່ານ
ນັ້ນມີອຳນາດພ້ອງ. ກະສັດຄິດວ່າຖ້າທຳລາຍພຣະທັມທີ່ຂຽນໄວ້ນັ້ນໄດ້ ຄຳຕັດສິນລົງໂທດກໍຈະບໍ່ຕົກມາໃສ່.

ເຫັນວ່າຕອນນີ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງການກະທຳຂອງເຢເຣອາກິມແລະໂຢຊີອາຜູ້ເປັນບິດາ. ໃນປີ 622 ກ່ອນ ຄສ ເວລາ
ຄົນໄດ້ຊ່ອມແປງພຣະວິທານຊຶ່ງຕໍ່ມາມານາເຊັດເປັນຜູ້ປົກຄອງ, ຄົນງານໄດ້ພົບເຫັນໜັງສືມ້ວນແລະເຂົາໄດ້ອ່ານໃຫ້ກະສັດ
ໂຢຊີອາຟັງ. ໃນປຶ້ມກະສັດທິສອງ 22:8-13 ໄດ້ບອກວ່າໄດ້ຍິນເຖິງການຜິດຕໍ່ກົດບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງມີການຖືກໂທດ,
ກະສັດໂຢຊີອາໄດ້ຈັກເຄື່ອງທົງແລະຮ້ອງໄຫ້ຍອມສາຣະພາບຄວາມຜິດບາບອັນຫລວງຫລາຍຂອງປະຊາຊົນ.

ແຕ່ເຫັນວ່າການກະທຳຂອງເຢເຣອາກິມຜູ້ເປັນບຸດຊາຍນັ້ນອວດໂຕຍິ່ງ. ໃນເຢເຣມີຢາ ບິດ 36:24 ໄດ້ກ່າວວ່າເພິ່ນ
ພ້ອມດ້ວຍຂ້າຣາຊການບໍ່ໄດ້ຈັກເຄື່ອງນຸ່ງແລະເສັ້ນໃຈປະການໃດ ນີ້ໄດ້ບອກເຖິງຈິດໃຈແຂງກະດ້າງຕໍ່ສູ້ພຣະທັມຂອງພຣະ
ເຈົ້າ. ໃນຂໍ້ 25 ຍັງໄດ້ບອກເຖິງຈິດໃຈແຂງກະດ້າງຂອງກະສັດເຢເຣອາກິມ ເພາະມີຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາສາມຄົນທູນຂໍບໍ່ໄດ້ຈູດ
ໜັງສືມ້ວນ. ການທີ່ຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາທຳມະກະສັດບໍ່ໄດ້ຈູດໜັງສືມ້ວນນັ້ນບໍ່ມີໃຜຮູ້ ແຕ່ຮູ້ວ່າມີບາງຄົນຢາກຮັກສາພຣະທັມຂອງ
ພຣະເຈົ້າ. ຕໍ່ມາກະສັດເຢເຣອາກິມບອກໃຫ້ຄົນໄປຈັບຕົວຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣມີຢາແລະບາຣຸກ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອງ
ພວກເຂົາໄວ້ (36:26).

ຫລັງຈາກກະສັດໄດ້ທຳລາຍໜັງສືມ້ວນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ເຢເຣມີຢາເອົາເຈັ້ງເປັນກ້ອນກາເພື່ອຈະຈິດສິ່ງພຣະອົງ
ຈະບອກໃຫ້ຂຽນອີກ. ໃນໜັງສືມ້ວນນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມການລົງໂທດໂດຍສະເພາະແລ້ວແມ່ນກະສັດເຢເຣອາກິມ. ພຣະ
ເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າກະສັດເຢເຣອາກິມຈະບໍ່ມີເຊື້ອສາຍສືບບັນລັງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມອີກຕໍ່ໄປ. ຕອນນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ໝາຍການ
ສິ້ນສຸດຂອງເຊື້ອວົງຂອງກະສັດດາວິດ. ເຖິງແມ່ນກະສັດສອງອົງເປັນເຊື້ອວົງຂອງກະສັດເຢເຣອາກິມປົງຄອງເມືອງຢູດາ.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງໂທດຕໍ່ປະຊາຊົນໃນທີ່ສຸດ. ຂ່າວຄາວທີ 2 ບິດ 36:6 ໄດ້ກ່າວວ່າກະສັດເຢເຣອາກິມຖືກລ່າມໂສ້ເປັນຊະ
ເລີຍໄປໃນກຸງບາບີໂລນ.

ປະວັດເຣື່ອງການຂົ່ມເຫັງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໃນປະວັດສາດຜ່ານມາພວກເຂົາເຈົ້າອາດເບິ່ງຂ້າມຫລືບໍ່ເຂົ້າ
ໃຈ. ຜູ້ທີ່ຈູດພຣະຄຳພິທີເອົາຜູ້ຮັບໃຊ້ໃສ່ຄຸກນັ້ນພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈອັນໃດເພາະວ່າພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນມີອຳນາດ

ຫລາຍກວ່າຄຳຂຽນໄວ້ ຫລືອ່ານອອກເປັນສຽງຂອງມະນຸດ. ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ ແລະມີອຳນາດທີ່ຈະນຳພາໃນການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນມີພັ້ງຮິດອຳນາດຫລາຍກວ່າຜູ້ປະກາດພຣະທັມເກັ່ງກ້າຄົນນຶ່ງຄົນໃດ.

ເຮືອງນີ້ມີຄວາມໝາຍຫຍັງໃນທຸກວັນນີ້?:

ໃຫ້ພິຈາລະນາເບິ່ງຄຳສອນສຳຄັນໃນປຶ້ມເຢເຣມີຍາ ບົດ 36 ຖ້າຈະເອົາມາໃຊ້ໃນໂລກເຮົາດຽວນີ້. ນຶ່ງ, ການພິມຫລືມີພຣະຄັ້ມພິເປັນຂອງຕົນເອງຜິດກົດໝາຍ. ມີຫລາຍຄົນພຍາຍາມທີ່ຈະທຳລາຍພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຍັງມີຫລາຍຄົນຫລືຫລາຍກຸ່ມພຍາຍາມທີ່ຈະອ່ານ, ສຶກສາແລະປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາໄດ້ທ້າທາຍໃຫ້ພວກເຮົາຍິດຖືພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ບໍ່ໃຫ້ລະເລີຍແຕ່ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໃນການອ້ອນວອນ ແລະຊ່ອຍຄົນອື່ນໃຫ້ໝັ້ນໃຈໃນພຣະເຈົ້າ.

ສອງ, ໃນປະເທດສະຫະຣັດອະເມຣິກາກໍຍັງມີຫລາຍທາງທີ່ພວກເຮົາຕັ້ງໃຈຫລືບໍ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະທຳລາຍພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ. ມີຫລາຍຄົນຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຖືກຖຽງເຖິງລັກສະນະຂອງພຣະທັມພຣະເຈົ້າ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມອງເຫັນເຮືອງຄວາມສຳຄັນຂອງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນເມື່ອມີການຖືກຖຽງຢ່າງນັ້ນກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ພວກເຂົາຄິດວ່າພຣະຄັ້ມພິບໍ່ມີເຫດຜົນດີ.

ສາມ, ເມື່ອຜູ້ທີ່ເຊື່ອມີໂອກາດເປັນພຍານເຖິງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລືຫລັກຄວາມເຊື່ອແລ້ວບໍ່ຍອມແບ່ງປັນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ກັບໄປເວົ້າແຕ່ແນວອື່ນກໍເໝືອນທຳລາຍພຣະທັມ ບໍ່ຍອມໃຫ້ພຣະທັມພຣະເຈົ້າກະທຳການອັດສະຈັນໃນຊີວິດຂອງຄົນນັ້ນ.

ຄຳຖາມ

5. ໃນວິທີທາງໃດທ່ານຮູ້ສຶກຜິດທີ່ບໍ່ໄດ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຄົນອື່ນ?
6. ໃນວິທີທາງໃດທ່ານໄດ້ປະກາດເຮືອງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ?
7. ທ່ານຈະຕອບຄົນທີ່ປະຕິເສດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າວ່າສັກສິດຢ່າງໃດ?
8. ທ່ານຈະຫລີກເວັ້ນບໍ່ເອົາພິທີມາແທນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 6

ເມື່ອທ່ານບໍ່ຢູ່ບ່ອນທີ່ຕາມໃຈມັກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ເຢເຣເມີຢາ 29:1-14
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ເຢເຣເມີຢາ 29
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເຢເຣເມີຢາບອກໃຫ້ປະຊາຊົນໃຊ້ຊີວິດໃຫ້ເປັນປໂຍດເວລາເປັນຊະເລີຍໃນກຸງບາບີໂລນ, ໄວ້ໃຈໃນພຣະເຈົ້າວ່າພຣະອົງຈະຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຕາມວັນເວລາຂອງພຣະອົງ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດເມື່ອເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ບ່ອນທີ່ຕາມໃຈມັກ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອອະທິບາຍເຖິງຄວາມໝາຍທີ່ເຢເຣເມີຢາໄດ້ຂຽນເຖິງພວກພັດຖິ່ນໃນກຸງບາບີໂລນ ເພື່ອຈະເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງຕົນເອງໃນທຸກວັນນີ້.

ບົດນຳ

ໃນປີກ່ອນ ຄສ 597 ຫລັງຈາກພວກອິສຣາເອັນໄດ້ຖືກເຈັບໄປເປັນຊະເລີຍໃນກຸງບາບີໂລນ ມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມປອມໄດ້ທຳນວາຍວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນລະຍະສິ້ນ. ແຕ່ເຫັນວ່າຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣເມີຢາໄດ້ໝູນໃຈໃຫ້ພວກເຂົາໃຊ້ຊີວິດໃຫ້ເປັນປໂຍດເພາະພວກເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນເປັນເວລາຍາວເຖິງເຈັດສິບປີ.

ພວກເຮົາທັງຫລາຍມັກວາດພາບເຖິງສະພາບຂອງຊີວິດວ່າຢາກເປັນຢ່າງນັ້ນຢ່າງນີ້ເພື່ອຈະມີຄວາມສຸກໃນຊີວິດ ແລະມີຄວາມໝາຍ. ພວກເຮົາມັກມີຊີວິດສະບາຍມີອາຊີບດີຮ່ວມງານກັບຄົນແບບດຽວກັບຕົນເອງ. ບາງຄັ້ງພວກເຮົາຍັງວາງແຜນການໄວ້ເພື່ອຄວາມຫວັງໃນຊີວິດຈະໄປເຖິງຈຸດນັ້ນຢ່າງຕັ້ງໃຈ.

ແນ່ນອນການມີຄວາມຫວັງແລະການວາງແຜນການໃຫ້ເປັນຢ່າງນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ຜິດອັນໃດເລີຍ, ແຕ່ບາງຄັ້ງສິ່ງບໍ່ຄາດຜັນກໍໄດ້ເຂົ້າມາລົບກວດຢ່າງຫລີກບໍ່ໄດ້. ເມື່ອສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ມາສາດບັງຄັບເຂົ້າມາລົບກວນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສິ່ງທີ່ຫວັງໄວ້ເປັນຈິງພວກເຮົາກໍມີຄວາມໂກດຮ້າຍ ໂສກເສົ້າ ແລະກໍສັຖາມພຣະເຈົ້າ. ເປັນຄວາມຈິງເມື່ອຊີວິດຜິດຈາກແຜນການທີ່ມີໄວ້ພວກເຮົາອາດປັກຕູາເບິ່ງບັນຫາຫລາຍຂຶ້ນຈົນບໍ່ສາມາດເຫັນສິ່ງດີອັນໃດເລີຍ.

ກ່ອນ ຄສ 598 ພວກບາບີໂລນໄດ້ທຳລາຍປະເທດຢູດາໂດຍເຮັດໃຫ້ຢູດາເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນ ແລະໄດ້ຍຶດເອົາທຸກຢ່າງ: ດ້ານເສຖກິດ, ການເມືອງ, ແລະຈັບເອົາຜູ້ນຳໄປເປັນຊະເລີຍ. ສິ່ງນີ້ກໍບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນແຜນການຂອງຜູ້ນຳໃນປະເທດຢູດາ. ມີຜູ້ທຳນວາຍປອມໄດ້ບອກໃຫ້ປະຊາຊົນບໍ່ຕ້ອງຕົກໃຈເພາະພວກເຂົາຈະໄດ້ໄປຢູ່ໃນຕ່າງດ້າວຊົ່ວຄາວເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ເຫັນວ່າເຢເຣເມີຢາໄດ້ສົ່ງໜັງສືໝູນໃຈພວກຊະເລີຍໃຫ້ໃຊ້ຊີວິດຢ່າງມີປໂຍດເພາະພວກເຂົາຈະໄດ້ຢູ່ໃນຕ່າງແດນເປັນເວລາຍາວນານ. ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ອ່ານໜັງສືຂອງເຢເຣເມີຢາແລ້ວ ພວກເຮົາເຫັນວ່າຊີວິດຢ່າງມີຄວາມສຸກແລະມີຄວາມໝາຍນັ້ນເກີດຂຶ້ນໄດ້

ທັງໆທີ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ວາງແຜນເອົາໄວ້.

1. ໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງພາບກວ້າງໄກ: (ເຢເຣເມີຢາ 29:1-4)

ປະວັດເບື້ອງຫລັງການຂຽນຂອງເຢເຣເມີຢາເຖິງພວກຊະເລີຍນັ້ນມີຢູ່ໃນປຶ້ມກະສັດທີ 2 ບົດ 24 (ກະສັດ ເຢໂຮອາກິມ ເຢເຣເມີຢາ ບົດ 36, ບົດຮຽນທີ 5) ໄດ້ກະບົດຕໍ່ພວກບາບີໂລນ, ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງທະຫານຕ່າງດ້ວຍມາຕໍ່ສູ້ກັບປະເທດ ຢູດາ (ເບິ່ງ ກະສັດທີ 2 ບົດ 24:1-2). ຫລັງຈາກກະສັດເຢໂຮອາກິມຕາຍ ບຸດຊາຍຜູ້ມີຊື່ວ່າເຢຣີວອາກິມຜູ້ມີອາຍຸວັຍເຍົາ ຂຶ້ນແທນບັນລັງໃນປີກ່ອນ ຄສ 598. ເພິ່ນກໍຍັງສືບຕໍ່ການກະບົດຂອງຜູ້ເປັນພໍ່ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ກະສັດເນບູກາເນຊາແຫ່ງກຸງ ບາບີໂລນມາໂຈມຕີແລະຍຶດເອົາປະເທດຢູດາ ພ້ອມດ້ວຍຈັບປະຊາຊົນໄປເປັນຊະເລີຍ.

ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣເມີຢາໄດ້ທຳນວາຍເປັນເວລາຫລາຍປີຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າຖ້າພວກເຂົາບໍ່ປະຖິ້ມຄວາມຜິດບາບ ແລະ ຫັນຫາພຣະເຈົ້າແລ້ວພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍໃນຕ່າງແດນ. ແຕ່ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າຖ້າພວກເຂົາຍັງມີພຣະວິ ຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດແລະບໍ່ຖືກລົງໂທດ (ເບິ່ງ ບົດ 7, ບົດຮຽນ 2). ຕໍ່ມາພວກເຂົາໄດ້ຖືກຈັບໄປ ເປັນຊະເລີຍ ແລະພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອເລີຍວ່າເປັນຫຍັງວ່າພຣະເຈົ້າຈິງອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນຢ່າງນີ້ທັງໆທີ່ຍັງມີພຣະວິ ຫານຢູ່. ພວກເຂົາເຊື່ອຜູ້ປະກາດພຣະທັມປອມວ່າພວກເຂົາຈະເປັນຊະເລີຍຊົ່ວຄາວແລະບໍ່ນານພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດພວກ ບາບີໂລນ. ພວກເຂົາປັກຕາເບິ່ງບັນຫາແລະຊອກທາງອອກດ້ວຍຕົນເອງ.

ເຢເຣເມີຢາໄດ້ຂຽນໜັງສືໄປຫາພວກຊະເລີຍນີ້ ອາດເວົ້າໄດ້ຢ່າງງ່າຍໆວ່າເຮົາໄດ້ບອກພວກທ່ານແລ້ວ, ແຕ່ທ່ານບໍ່ຟັງ. ແຕ່ເຫັນວ່າເຢເຣເມີຢາໄດ້ໝູນໃຈໃຫ້ເບິ່ງພາບໃຫຍ່ ຄືພຣະເຈົ້າບໍ່ພຽງອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາຖືກຈັບໄປເທົ່ານັ້ນແຕ່ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ລົງໂທດເພາະຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຂົາເອງ.

ຫລາຍໆເທື່ອພວກເຮົາຢູ່ໃນສະພາບທີ່ພວກເຮົາບໍ່ປາຖນາແລະພວກເຮົາຊອກຫາທາງແກ້. ພວກເຮົາລືມຄິດວ່າພຣະ ເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳພວກເຮົາໄປເຖິງຈຸດນັ້ນເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ສິດສອນພວກເຮົາ. ສະພາບດັ່ງນັ້ນອາດແມ່ນການລົງໂທດແຕ່ໃຫ້ ພວກເຮົາມອງເຫັນພາບກວ້າງໄກເພື່ອຈະເຫັນສິພຣະທັດ ແລະເຂົ້າໃຈເຖິງແຜນການໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງພວກ ເຮົາ.

2. ເກີດຜົນທີ່ບ່ອນທ່ານອາສັຍຢູ່: (ເຢເຣເມີຢາ 29:5-7)

ໃນຖານະເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມຜູ້ອາສັຍຢູ່ໃນແຜນດິນພຣະສັນຍາ ເວລານີ້ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ ອອກຈາກແຜນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ ພວກເຂົາຄິດວ່າການເປັນຊາດຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກໝົດໄປ. ພວກເຂົາຖາມວ່າພວກ ເຂົາຈະມີຊີວິດທີ່ມີຄວາມໝາຍໃນຖານະເປັນໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ? ຈົດໝາຍຂອງເຢເຣເມີຢາທີ່ຂຽນເຖິງພວກ ເຂົາໃນຕອນນີ້ແມ່ນເພື່ອບອກພວກເຂົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈໃນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາຍັງເປັນປະຊາກອນຂອງພຣະ ເຈົ້າຢູ່ ແລະພວກເຂົາຈຳເປັນເຮັດພາຣະກິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຕັ້ງຖິ່ນຖານໃໝ່ ຄືເຮັດເໝືອນພວກເຂົາຢູ່ໃນ ປະເທດການາອານ. ແທນທີ່ຈະເປັນຄົນໂສກເສົ້າສົງສານຕົນເອງ ໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງຄອບຄົວ, ສ້າງບ້ານເຮືອນ, ປູກຝັງ, ແລະທຳທຸຣະກິດ. ພວກເຂົາຄວນອ້ອນວອນອະທິຖານເພື່ອພວກບາບີໂລນເພື່ອຊີວິດຂອງພວກເຂົາຈະໝັ້ນຄົງ.

ເປັນຄວາມຈິງທີ່ອອກຈາກປະເທດເປັນຊະເລີຍຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າເຫັນຊອບນໍາຫລາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຄ້າງຢູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ (ຍຣມ 29:16-18). ເຢເຣມີຢາ ບົດ 24 ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເຢເຣມີຢາເຫັນນິມິດເຣື່ອງກະຕ່າອາຫານ ແລະກະຕ່າໝາກເຕືອເນົ້າ. ກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນທີ່ໄປໝາກເຕືອດີໝາຍເຖິງພວກອອກໄປເປັນຊະເລີຍ. ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຕັດສິນລົງໂທດ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຮັກສາພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ສືບຕໍ່ເຮັດບາບແລະຖືກທໍາລາຍຖ້າພວກເຂົາຂຶ້ນຢູ່ໃນກຸງເຢເຣຣູຊາເລັມ. ພວກໜີໄປເປັນຊະເລີຍຕ້ອງມອງເຫັນວ່າ ພວກເຂົາມີໂອກາດກັບຄືນຫາພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນເອົາຊະນະຕໍ່ບັນຫາ ພຣະເຈົ້າເອີ້ນໃຫ້ປະຊາກອນຂອງພຣະອົງດໍາລົງຊີວິດເຖິງຈະຢູ່ໃຫ້ສະພາບໃດກໍຕາມ. ພວກເຮົາຜູ້ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າຕົກຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມ ຕ້ອງເກີດດອກອອກຜົນຕລອດການ.

3. ປະຕິເສດຟ້າສຽງຜິດ: (ເຢເຣມີຢາ 29:8-9)

ມີຫລາຍສຽງເວົ້າປອມຕໍ່ພວກຊະເລີຍວ່າພວກເຂົາຈະຖືກປົດປ່ອຍໃນໄວງນີ້. ໃນເຢເຣມີຢາ 29:24-32 ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຍົກເອົາຕົວຢ່າງຂອງເຊກາມີຢາຜູ້ເປັນຄົນຕໍ່ສູ້ ລາວໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍໄປເຖິງກຸງເຢຣູຊາເລັມໃຫ້ປະນາມເຢເຣມີຢາວ່າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ປອມ.

ເມື່ອມີຫລາຍສຽງຕໍ່ສູ້ສຽງດຽວຂອງເຢເຣມີຢາ ປະຊາຊົນຈຶ່ງຟ້າສຽງສ່ວນຫລາຍຊຶ່ງເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມປອມ. ຕອນນີ້ປະຊາຊົນຄວນຮູ້ຈັກມອງເຫັນອັນໃດແທ້ແລະອັນໃດປອມ. ຕາມຫລັກພຣະຄໍາພີ ແລ້ວຜູ້ປະກາດພຣະທັມແທ້ຍອມເອີ້ນໃຫ້ປະຊາຊົນຖືມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ຫັນຫລັງໃສ່ຄວາມບາບ ມີການປ່ຽນແປງໃນຊີວິດ. ຜູ້ປະກາດພຣະທັມແທ້ຍອມເຮັດຕາມຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າເຖິງແມ່ນມັນບໍ່ທີ່ນິຍົມຊົມຊອບຈາກຜູ້ຊົນກໍຕາມ ບໍ່ເໝືອນກັບຜູ້ສອນປອມມີແຕ່ເຮັດໃຫ້ຄົນພໍໃຈບໍ່ກ່ຽວວ່າຄວາມບາບຈະຕາມມາທິຫລັງ. ບາງຄັ້ງຄໍາສອນຂອງຜູ້ປະກາດປອມເມື່ອຟ້າແລ້ວອາດເປັນທີ່ໝູນໃຈແຕ່ມັນເປັນຜົນຮ້າຍຕາມມາເພາະມັນບໍ່ຖືກຕາມພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນເວົ້າແຕ່ຄວາມຈິງແລະນໍາພາໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄປໃນທາງຖືກຕ້ອງ.

4. ສແວງຫາພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ: (ເຢເຣມີຢາ 29:10-14)

ໃນປື້ມເຢເຣມີຢາບົດ 29:11 ປະກອບດ້ວຍຄໍາສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຄົນເຮົາຮູ້ຈັກດີ. ໃນບົດນີ້ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ສ້າງໄດ້ມີຄວາມສັມພັນອັນອັດສະຈັນຕໍ່ພວກເຮົາທຸກໆຄົນ ແລະພຣະອົງມີແຜນການອັນດີຕໍ່ພວກເຮົາທຸກໆຄົນ. ເຖິງແມ່ນບົດນີ້ຄົນສ່ວນຫລາຍຮູ້ຈັກດີ ແຕ່ກໍເປັນຕອນທີ່ຄົນມັກເຂົ້າໃຈຜິດແລະເອົາໄປໃຊ້ຢ່າງຜິດພາດໃນຊີວິດປະຈໍາວັນ. ບັນຫາມີຢູ່ວ່າຕາມພາສາອັງກິດແລ້ວຜູ້ແປໄດ້ໃຊ້ຄໍາເວົ້າ “ຮັ່ງມີ ຫລືອຸດົມສົມບູນ” ໃນຄໍາສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຜູ້ເປັນລູກຂອງພຣະອົງ. ຄໍາເວົ້ານີ້ເຮັດໃຫ້ຄົນເຂົ້າໃຈວ່າລູກຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງຮັ່ງມີເປັນດີ. ເມື່ອສະພາບການບໍ່ເປັນໄປຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈແລ້ວຜູ້ທີ່ເຊື່ອເກີດຄວາມສົງສັຍໃນພຣະເຈົ້າ. ຕາມພາສາເດີມເຮັດໄດ້ໃຊ້, ຄໍາເວົ້າ ຊາໂລມ ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ ສັນຕິພາບ ຫລື ຄົບເຕັມ. ຄໍາສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຊັບສິນເງິນທອງຊຶ່ງກັນພວກເຮົາໄວ້ຈາກບັນຫາ, ແຕ່ແມ່ນຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍສັນຕິສຸກຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຊີວິດໝັ້ນຄົງໃນທຸກໆສະພາບການ. ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງຈະປະທານໃຫ້ພວກເຮົາມີສັນຕິສຸກ ແລະເຕັມລົ້ນ. ອົງພຣະເຢຊູກໍກ່າວເຖິງຄໍາສັນຍາຂອງພຣະອົງໃນໂຍຮັນ 10:10. ໃນຕອນນີ້ອົງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສັນຍາເຖິງ

ຊີວິດອັນເຕັມລົ້ນ, ແຕ່ແມ່ນຊີວິດອັນຄົບບໍ່ຮົບູນ. ນັ້ນແມ່ນຊີວິດປະສົບກັບຄວາມຄົບເຕັມຊຶ່ງພຣະເຈົ້າເລີ້ມຕົ້ນສ້າງພວກເຮົາ ແຕ່ທຳອິດມາ. ນັ້ນແມ່ນການຮູ້ຈັກວ່າອະນາດຄົດແນ່ນອນແລະໝັ້ນຄົງເຖິງຈະມີອັນໃດເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາກໍຕາມ.

ເຢເຣມີຍາ 29:12-13 ສອນພວກເຮົາໃຫ້ສແວງຫາໃນການຮູ້ຈັກກັບພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນຊອກຫາເອົາສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້. ພວກຊະເລີຍມີຄວາມສົງສັຍວ່າພຣະເຈົ້າຈະປົດປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາກັບຄືນໄປຍັງບ້ານເກີດເມືອງນອນ ແຕ່ພວກເຂົາສແວງຫາວ່າພຣະເຈົ້າຈະເຮັດຫຍັງໄດ້ຕໍ່ພວກເຂົາ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງຢາກໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກກັບພຣະອົງຫລາຍຂຶ້ນ-ສແວງຫາພຣະພັກບໍ່ແມ່ນພຣະທັດຂອງພຣະອົງ. ໃນທຸກວັນນີ້ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ບ່ອນທີ່ຕາມໃຈມັກພວກເຮົາກໍເຮັດເໝືອນພວກຊະເລີຍເໝືອນກັນພວກ ເຮົາມັກອ້ອນວອນຫາພຣະທັດຂອງພຣະອົງຊ່ອຍ ຊີວິດຂອງພວກເຮົາຈະຢູ່ໃນສະພາບໃດກໍຕາມ ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຜູ້ເປັນບຸດຂອງພຣະອົງແມ່ນໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກໂດຍສແວງຫາພຣະພັກ ບໍ່ແມ່ນພຣະທັດທີ່ຈະຊ່ອຍເທົ່ານັ້ນ.

ເຮືອງນີ້ມີຄວາມໝາຍຫຍັງໃນທຸກວັນນີ້?

ເມື່ອພວກເຮົາພົບກັບສິ່ງບໍ່ຄາດຝັນເຂົ້າມາໃນຊີວິດ ໃຫ້ພວກເຮົາຈັບໃຫ້ໝັ້ນເໝືອນຢູ່ແຄມນ້ຳໜອງ; ຫລືພວກເຮົາຝົນຕໍ່ ສູ້ກັບແຮງນ້ຳໄຫລ, ຫລືຕັດສິນໃຈໄປຕາມແຜນການທີ່ວາງໄວ້ແລ້ວ ຫລືຍອມເຂົ້າໄປໃນກະແສນ້ຳ ແລະຕິດຕາມແຜນການ ຂອງພຣະເຈົ້າເຖິງມັນຈະເປັນຢ່າງໃດກໍຕາມ. ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນພວກເຮົາສາມາດມອງເປັນພາບໃຫຍ່ບໍ່ຍອມ ຟັງສຽງຄົນອື່ນນອກຈາກພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ໃຫ້ພວກເຮົາສແວງຫາພຣະພັກຂອງພຣະອົງເຖິງແມ່ນພວກ ເຮົາຢູ່ໃນສະພາບໃດກໍຕາມ.

ຄຳຖາມ

1. ທ່ານກຳລັງລໍຄອຍປ່ຽນສະພາບອັນໃດບໍ່ກ່ອນທ່ານຈະຍອມຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?
2. ໃນໂອກາດນີ້ທ່ານໄດ້ເກີດຜົນອັນໃດຕາມບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ທ່ານອາສັຍຢູ່?
3. ໃນຄັ້ງຫລ້າຊຸດໃນຊີວິດ ທ່ານໄດ້ພົບກັບຄວາມຜິດຫວັງບໍ່ ເພາະບ່ອນທີ່ທ່ານຢູ່ນັ້ນເປັນບ່ອນທ່ານກຽດຊັງ? ທ່ານເຮັດ ແນວໃດສະພາບຢ່າງນັ້ນ?
4. ຄຳສອນທີ່ບອກໃຫ້ສແວງຫາພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍກວ່າພຣະທັດຂອງພຣະອົງນັ້ນມັນມີຄວາມໝາຍແນວໃດ ສຳລັບທ່ານ?
5. ທ່ານຈະອະທິບາຍໃຫ້ຄົນອື່ນເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງໃດເຖິງການສແວງຫາສັນຕິສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ ເວລາພວກເຂົາພົບກັບ ບັນຫາ?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 7

ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງບໍ່ຮັກຊາດ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຢເຣເມີຢາ 21: 1-10; 38: 1-6

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ເຢເຣເມີຢາ 21:1-10; 37:1—38:18

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງມາກ່ອນການຮັກປະເທດຊາດ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ການຮັກປະເທດຊາດມີສ່ວນໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນແບບໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອເບິ່ງຄວາມໝາຍຈາກຊີວິດຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣເມີຢາ ທີ່ເອົາການປະກາດຂ່າວຄາວຂອງພຣະເຈົ້າ ໄວ້ກ່ອນການຢືນຢັນວ່າປະເທດຂອງທ່ານໄດ້ເຮັດຖືກຕ້ອງ.

ຄຳນຳ

ເຖິງເຢເຣເມີຢາຮູ້ວ່າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສູ້ປະເທດຊາດ ແລະຜູ້ນຳຂອງທ່ານກໍຕາມ, ທ່ານຍັງສັດຊື່ໃນການນຳຂ່າວຄາວເຫລົ່ານັ້ນໄປໃຫ້ພວກເຂົາ ແມ່ນວ່າທ່ານເອງຈະຕ້ອງມີຜົນເສັຽຢ່າງໜັກເພາະຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ໃຜແດ່--ພຣະເຈົ້າຫລືປະເທດຊາດ? ບາງທີ່ມັນອາດຈະເປັນເລື່ອງທີ່ຄິດບໍ່ເຖິງ. ເຖິງປານນັ້ນຄວາມເວົ້າແລະປະສົບການຂອງທ່ານເຢເຣເມີຢາ ໃນການສຶກສາພຣະທັມຕອນນີ້ຊັກຊວນໃຫ້ພວກເຮົາຖາມຕົວເອງກ່ຽວກັບການຊົ່ງນ້ຳໜັກລະຫວ່າງຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຮັກຊາດ.

1. ສແວງຫາພຣະເຈົ້າເມື່ອມັນຊ້າແລ້ວ: (ເຢເຣເມີຢາ 21:1-2)

ໃນຕອນນີ້, ກະສັດເນບຸກາດເນັດຊາແຫ່ງບາບີໂລນໄດ້ນຳກຳລັງທະຫານມາບັດລ້ອມປະເທດຢູດາ. ກະສັດເຊເດກີຢາແຫ່ງຢູດາໄດ້ສົ່ງປະໂຮທິດສອງຄົນ, ປັດຊຸ ແລະເຊຟານີຢາ, ໄປຫາເຢເຣເມີຢາໂດຍມີຄວາມຫວັງວ່າຜູ້ປະກາດພຣະທັມຈະອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າໂຜດປະເທດຊາດໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ (ຢມຍ 21:2).

ການລໍຄອຍຈົນໃຫ້ຄວາມພິນາດມາເຖິງປະຕູບ້ານແລ້ວ ຈຶ່ງແລ່ນໄປຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອກໍຖືວ່າເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າສົງສານເພາະມັນຊ້າເກີນໄປແລ້ວ. ທີ່ຈົງແລ້ວເຢເຣເມີຢາໄດ້ເຕືອນໄວ້ແລ້ວວ່າຊາຕາກັມຂອງຢູດາຢູ່ໃນມືຂອງຄົນຕ່າງຊາດ (ຢມຍ 19). ການໂຈມຕີຂອງກະສັດເນບຸກາດເນັດຊາກໍບໍ່ແມ່ນເລື່ອງແປກປລາດແຕ່ຢ່າງໃດ ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອະນຸຍາດສິ່ງນັ້ນເພາະໄພພິນຂອງພຣະອົງໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ. ປະຊາຊົນໄດ້ຖືກເຕືອນແລ້ວຢ່າງບໍ່ມີຄວາມສົງສັຍ.

ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຢູດາຍນີ້ບອກໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງຕັກເຕືອນຫລາຍໆຄັ້ງກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຜົນຮ້າຍເກີດຂຶ້ນເພາະການບໍ່ເຊື່ອຟັງ. ຫລາຍເທື່ອພວກເຮົາສັງເກດເຫັນໃນພຣະທັມເຢເຣເມີຢາວີວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງຊ່ວຍປະເທດຢູດາແຕ່ໄດ້ຊົງຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ.

2. ພຣະເຈົ້າຊົງຕໍ່ສູ້ກຸງເຢຣູຊາເລັມ: (ເຢເຣເມີຢາ 21:3-7)

ທ່ານເຢເຣເມີຢາໄດ້ຟັງຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງພວກປະໂຮທິດແລະໄດ້ສົ່ງຂ່າວຄືນໄປຫາກະສັດ. ພຣະເຈົ້າຈະຊົງໃຊ້ອາວຸດທີ່ຢູດາໃຊ້ຕໍ່ສູ້ສັດຕູເພື່ອຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາເອງ; ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າອາວຸດທີ່ພວກເຂົາຈະໃຊ້ຈະບໍ່ເກີດຜົນ. ພວກປະໂຮທິດໄດ້ຖືກສົ່ງໃຫ້ມາຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກພຣະເຈົ້າ ແຕ່ໄດ້ພົບວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງຈະຊົງຕໍ່ສູ້ຢູດາຊຶ່ງເປັນໄພພິນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້.

ປະຊາຊົນແລະພວກຜູ້ນໍາຕ່າງກໍຕົກໃຈເມື່ອໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ; ແນ່ນອນຄວາມຄິດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເໝືອນຄວາມຄິດຂອງມະນຸດ. ຫລາຍເທື່ອສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບຊີວິດຄຣິສຕຽນໃນສະໄໝນີ້; ພວກເຮົາຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຈະປ່ຽນສະພາບການໃນຊີວິດໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປ່ຽນທິດທາງໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາເລີຍ. ບາງທີພຣະເຈົ້າອາດຈະຊົງນໍາພາຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ໄປສູ່ສິ່ງທີ່ດີກວ່າ.

ພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈຜົນດີຈາກຄວາມທຸກລໍາບາກ; ພຣະທັມໃນຕອນນີ້ເຕືອນພວກເຮົາໃຫ້ຖາມຕົວເອງວ່າເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈະຊົງຕໍ່ສູ້ໄພພິນຂອງພຣະອົງເອງໃນທຳນອງນີ້. ໃນກໍລະນີນີ້, ພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ວ່າສິ່ງໃດທີ່ດີເລີດ ແລະຄວາມທຸກລໍາບາກແມ່ນສ່ວນປະກອບໃນແຜນການອັນດີເລີດຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າຊົງຕໍ່ສູ້ໄພພິນຂອງພຣະອົງເພື່ອຈະຊົງສໍາແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າມີຄວາມສໍາຄັນຫລາຍກວ່າການເຊື່ອຟັງອໍານາດການປົກຄອງ ແລະປະເທດຊາດ.

3. ຍອມຈຳນົນ ຫລື ຍອມຕາຍ: (ເຢເຣເມີຢາ 21: 8-10)

ພຣະເຈົ້າຊົງປ່ອຍໃຫ້ປະຊາຊົນເລືອກ; ຖ້າພວກເຂົາຍອມຈຳນົນຕໍ່ກະສັດເນບູດກາເນັດຊາ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍແຕ່ຈະຖືກກວດໄປເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບິໂລນ; ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ຍອມ, ພວກເຂົາກໍຈະຕາຍດ້ວຍຄົມດາບ, ຄວາມອິດທົວ, ແລະໂຣກອັນຮ້າຍແຮງ.

ຊີວິດເຕັມດ້ວຍທາງເລືອກທີ່ຍາກສໍາລັບພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງຍອມຮັບວ່າມີນິ້ງຮ່າງກາຍນີ້ຈະຕ້ອງຕາຍ; ຄວາມຝັນໃນຊີວິດອາດຈະຟັງທະລາຍເພາະສິ່ງແວດລ້ອມໃນຄອບຄົວ, ສະຖານະການທາງເສດຖະກິດ, ຫລືເພາະສຸຂະພາບບໍ່ດີ. ຄວາມຝັນສໍາລັບຊີວິດອາດຈະຖືກປະຊິວຄາວເພື່ອເຮັດໃນສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າຫລາຍກວ່າ.

ການຍອມແພ້ບໍ່ແມ່ນເຮືອງບໍ່ດີສເມີໄປ. ການຍອມແພ້ສາມາດນໍາຊີວິດສູ່ການປ່ຽນແປງ; ພວກຕິດຢາເສບຕິດຫລາຍຄົນສາມາດຍອມແພ້ຕໍ່ຮິດອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລືຍອມຕາຍຍ້ອນຢາເປື້ອ. ໂປໂລເປັນຕົວຢ່າງດີເລີດໃນການຕັດສິດຂອງຕົນ ເພື່ອຈະໄດ້ພຣະຄຣິດ (ພິລິປປອຍ 3:8-9).

ພວກເຮົາຫລາຍຄົນເຂົ້າໃຈທາງເລືອກທີ່ປະຊາຊົນຢູດາແລະກຸງເຢຣູຊາເລັມກໍາລັງປະເຊີນຢູ່; ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຖິ້ມຊີວິດເກົ່າ ເພື່ອຊີວິດໃໝ່ໃນພຣະຄຣິດຈະກ້າວຕໍ່ໄປ. ທາງເລືອກສອງເສັ້ນຂອງຢູດາຄື: “ທາງນໍາໄປສູ່ຊີວິດ ແລະທາງນໍາໄປສູ່ຄວາມຕາຍ” (ຍມຍ 21:8) ຊຶ່ງຄ້າຍຄືກັບທາງເລືອກຢູ່ໃນພຣະບັນຍັດທີສອງ 30:15-20.

4. ຮາຄາຂອງການເວົ້າຄວາມຈິງ: (ເຢເຣມີຢາ 38: 1-6)

ຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພວກປະໂຮຫິດໄດ້ຍິນຈາກເຢເຣມີຢາໄດ້ສ້າງຄວາມວຸ້ນວາຍໃຫ້ກັບພວກເຂົາ ເພາະວ່າພຣະຄໍາໄດ້ບອກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ “ຍອມແພ້ ຫລືຍອມຕາຍ.” ແນ່ນອນຜູ້ປະກາດພຣະທັມອາດຈະບອກພວກເຂົາຫລາຍໆຄັ້ງວ່າຖ້າບໍ່ຍອມຈໍານົນຕໍ່ບາບິໂລນ, ຄວາມຕາຍຈະມາເຖິງແນ່ນອນ.

ຜູ້ນໍາຢູດາຕ້ອງການຕໍ່ສູ້ສັດຕູເພື່ອຮັກສາປະເທດຊາດ; ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຫັນວ່າເຢເຣມີຢາບໍ່ໄດ້ຢູ່ຝ່າຍຂອງພວກເຂົາແລະມີເຈຕນາຮ້າຍຕໍ່ປະຊາຊົນ. ພວກປະໂຮຫິດໄດ້ກັບໄປທູນກະສັດເຊເດກີຢາວ່າ “ຄົນນີ້ຈະຕ້ອງຖືກໂທດເຖິງຕາຍ; ລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກທະຫານຢູ່ໃນເມືອງເສັຍກໍາລັງໃຈໂດຍເວົ້າເຊັ່ນນັ້ນ” (ຍມຍ 38:4).

ເພາະຄວາມຮັກຊາດແລະຄວາມຕ້ອງການປ້ອງກັນຊາດ, ພວກຜູ້ນໍາໄດ້ລືມຄິດໄປວ່າຄໍາເວົ້າຂອງເຢເຣມີຢານັ້ນແມ່ນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບພວກຕົນ; ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຈັບເຢເຣມີຢາແລະໃຊ້ເຊືອກມັດຢ່ອນລາວລົງນໍ້າສ້າງທີ່ຢູ່ໃນເດີນຂອງຣາຊວັງ; ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ຈົມຢູ່ໃນຂີ້ຕົມ (ຍມຍ 38:6).

ຫລັງຈາກນັ້ນຄົນໃຊ້ໃນວັງຊີ ເອເບັດ-ເມເຫລັກຜູ້ກ້າຫານໄດ້ໄປຂໍອະນຸຍາດຈາກກະສັດເພື່ອຈະເອົາເຢເຣມີຢາຂຶ້ນຈາກນໍ້າສ້າງຕົມເພາະຢ້ານເພິ່ນຈະຫົວຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ແລ້ວກະສັດກໍໄດ້ອະນຸຍາດ; ເອເບັດ-ເມເຫລັກ ແລະພັກພວກໄດ້ພາກັນຊ່ວຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂຶ້ນຈາກນໍ້າສ້າງ (ຍມຍ 38: 11-13).

ເຢເຣມີຢາໄດ້ໄປປຶກສາກັບກະສັດເຊເດກີຢາອີກເທື່ອນຶ່ງ; ກະສັດສັນຍາວ່າຖ້າຜູ້ປະກາດເວົ້າຄວາມຈິງທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະປົກປ້ອງທ່ານ. ເຢເຣມີຢາກໍໄດ້ຍ້າອີກເທື່ອນຶ່ງວ່າ “ຍອມຈໍານົນ ຫລືຍອມຕາຍ (ຍມຍ 38: 14-20).

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງຢູ່ຝ່າຍເຮົາໃນທຸກກໍລະນີ; ແລະພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງເຮັດຕາມຄໍາສັ່ງຂອງປະເທດຊາດບ້ານເມືອງ. ບໍ່ມີອໍານາດ ການປົກຄອງໃດທີ່ຢູ່ເໜືອອໍານາດພຣະເຈົ້າ; ສະນັ້ນຈິ່ງຣະວັງຄວາມຄິດໃນທໍານອງນີ້. ນອກນັ້ນກໍຢາຄິດວ່າເພາະພວກເຮົາຢູ່ ຝ່າຍພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາກໍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຍອມຈໍານົນຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ການຍອມຈໍານົນແລະມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປເປັນ ໜ້າທີ່ຂອງພວກສາວິກ.

ໃຫ້ພວກເຮົາພິຈາລະນາທໍາທີ່ຂອງຕົນເຮືອງຄວາມເຊື່ອ ແລະການເມືອງ; ບາງທີບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານຕັດສິນໃຈໄດ້ ຍາກວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບຊີວິດໃນຕອນນີ້; ໃຫ້ຈົດຈໍາຄໍາເວົ້າຂອງເຢເຣເມີຢາສໍາລັບທ່ານ ເອງໃນການຍອມຈໍານົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອຈະໄດ້ກ້າວໄປໃຫ້ເລິກກັບພຣະຄຣິດ ຫລື ການຍອມຖືມີຊີວິດເກົ່າທີ່ເປັນຊີວິດທີ່ເຫັນ ແກ່ຕົວ.

ຄໍາຖາມ:

1. ທ່ານຄິດວ່າກະສັດເຊເດກີຢາຈິ່ງລໍຖ້າຈົນນາທີສຸດທ້າຍໃນການຂໍໃຫ້ເຢເຣເມີຢາສແວງຫາການຊ່ວຍເຫລືອຈາກພຣະ ເຈົ້າ? ເປັນຫຍັງ?
2. ມີໃຜແດ່ ຫລືເຮືອງໃດແດ່ໃນພຣະຄັມພີໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຈິງຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າເປັນເຮືອງສູງສຸດ?
3. ຄໍາທໍານວາຍຂອງເຢເຣເມີຢາເປັນຄໍາເຕືອນວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ຈະຊົງມອບໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງໃສ່ກໍາມີຂອງພວກ ບາບີໂລນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພຣະອົງຈະຊົງຕໍ່ສູ້ປະຊາຊົນໃນຢູດາ ແລະກຸງເຢຣູຊາເລັມ. ທ່ານຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເປື້ອໜ່າຍ ເພາະປະຊາຊົນບໍ່ຍອມຟັງຄໍາເຕືອນບໍ່?
4. ທ່ານຄິດວ່າຄວາມຮັກຊາດແລະຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງປະຊາຊົນແມ່ນເກີດຈາກຄົນກຸ່ມທີ່ຢູ່ໃຕ້ການປົກຄອງ ຂອງກະສັດເຊເດກີຢາທັງໝົດບໍ່?
5. ຄວາມຮັກຊາດຂອງຄຣິສຕຽນທີ່ອະເມຣິກາ ແລະຄວາມຮັກຊາດຂອງຄຣິສຕຽນທີ່ຖືກຂົ່ມເຫງຢູ່ໃນປະເທດນ້ອຍໆ ແຕກຕ່າງກັນແນວໃດ?
6. ເຢເຣເມີຢາໄດ້ຖືກຖິ້ມລົງໃນນໍ້າສ້າງຕົມເພາະໄດ້ເຕືອນປະຊາຊົນເຮືອງຄວາມຈິງຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້ານັ້ນ ສໍາຄັນກ່ອນ ຄວາມຮັກປະເທດຊາດ. ທ່ານເຄີຍໄດ້ເຮັດຕາມຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ໄດ້ຖືກຂົ່ມເຫງຢ່າງໜັກບໍ່? ທ່ານມີຄວາມຊອກຊ້າ ຫລືໄດ້ຮັບກໍາລັງໃຈ?

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ບົດຮຽນທີ 8 ພຣະສັນຍາເຣື່ອງສ້າງຂຶ້ນໃໝ່

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຢເຣເມີຢາ 31: 27-34; 32:1-15

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ເຢເຣເມີຢາ 31—32

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຖິງປະເທດຢູດາຈະຕ້ອງພົບກັບຄວາມພິນາດ, ເຢເຣເມີຢາປະກາດວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງສ້າງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໃໝ່.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະເຊື່ອໄດ້ຢ່າງໃດວ່າທຸກຢ່າງຈະດີຂຶ້ນ ເມື່ອຫລາຍຢ່າງຍັງວຸ້ນວາຍຢູ່?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອອະທິບາຍວ່າຂ່າວດີຈາກພຣະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບຕົວຂ້ອຍວິທີໃດ.

ຄຳນຳ

ເຢເຣເມີຢາໄດ້ນຳຂ່າວກ່ຽວກັບພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າເຣື່ອງຈະຊົງປົວແປງສ້າງສາປະເທດຊາດໃຫ້ດີຄືເກົ່າ ແລະຈະຊົງເຮັດພຣະສັນຍາໃໝ່ກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ. ທ່ານໄດ້ຊຶ້ນາທິງນຶ່ງໃນເຂດລົງຄາມຊຶ້ງເປັນການສະແດງເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານເອງໃນພຣະສັນຍານັ້ນ.

ເຢເຣເມີຢາມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນພຣະສັນຍາແມ່ນວ່າສະພາບການໃນຕອນນັ້ນບໍ່ມີຫຍັງດີນອກຈາກລົງຄາມ; ທ່ານໄດ້ຊຶ້ນາທິງນຶ່ງທີ່ອານາທິດໃນເຂດແດນຂອງເບັນຢາມິນ ຈາກຮານາເມນລູກຊາຍຂອງຊານລູມ ຊຶ້ງເປັນລູງຂອງເພິ່ນເອງ (ຍຣຍ 32:1-5). ເຢເຣເມີຢາໄດ້ເຊື່ອວາງໃຈໃນພຣະສັນຍາ ແລະໄດ້ມອບຜົນທີ່ຈະປາກົດໄວ້ໃນພຣະທັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

1. ເປີດໜ້າໜັງສືເພື່ອຈະພົບອະນາຄົດ: (ເຢເຣເມີຢາ 31:27-30)

ຄຳທຳນວາຍຂອງເຢເຣເມີຢາເວົ້າເຖິງອະນາຄົດຊຶ້ງຈະເປັນມື້ໃໝ່ສຳລັບຊາວອິສຣາເອັນແລະຊາວຢູດາ. ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງໄດ້ຖອນຮາກແລະທຳລາຍພວກເຂົາ ຈະເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເບິ່ງແຍງເພື່ອປູກແລະກໍ່ສ້າງພວກເຂົາຂຶ້ນໃໝ່. ໂທດກັມຂອງປູ່ຢ່າຕາຍາຍຈະບໍ່ຕົກໄປເປັນຂອງພວກລູກຫລານ; ໃນຍຸກໃໝ່ຄົນທັງຫລາຍຈະຕ່າວຄືນຫາພຣະເຈົ້າໂດຍປະຖິ້ມຄວາມຜິດບາບ; ແລ້ວພວກເຂົາຈະທຳພັນທະສັນຍາໃໝ່ກັບພຣະເຈົ້າ.

ຂ່າວຈາກຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍຄືວ່າທຸກຢ່າງຈະປ່ຽນແປງເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ. ຣະດູຂອງການທຳລາຍຈະໝົດສິ້ນໄປ; ການກໍ່ສ້າງກຳລັງລໍຢູ່ຂ້າງໜ້າ. ແຕ່ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດສັບສົນລະຫວ່າງສາສນາແລະການເມືອງ; ຄຣິສຕຽນທຸກໆຄົນບໍ່ວ່າຈະຢູ່ປະເທດໃດສາມາດໝັ້ນໃຈໄດ້ໃນຣິດອຳນາດແຫ່ງການປົວຮັກສາຂອງພຣະເຈົ້າ; ພວກເຮົາອາດຈະເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້ກ່ຽວກັບປະເທດຊາດບ້ານເມືອງທີ່ນຳຄວາມລຳບາກມາສູ່ຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງມີແຜນດີສຳລັບໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ເກີນກວ່າ

ອຳນາດການປົກຄອງສາມາດເອົາໃຫ້ ບໍ່ວ່າຈະເປັນເຮືອງເສດຖິກິດ ແລະສັງຄົມ. ຂ່າວສານຂອງເຢເຣເມີຢາແນໃສ່ທາງຊີວິດ ແລະຄວາມເຊື່ອທີ່ພວກເຮົາຮູ້ຈັກໃນປັດຈຸບັນ; ຄວາມຫວັງຂອງພວກເຮົາບໍ່ຢູ່ທີ່ຮັຖບານ ຫລືເສດຖິກິດ ແຕ່ຢູ່ທີ່ຄວາມຮັກອັນ ພົ້ນຄົງຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງມີພຣະປະສົງແລະແຜນການສຳລັບຊີວິດພວກເຮົາທີ່ໃຫ້ຄວາມໝາຍໃນການເປັນຢູ່.

2. ສັນຍາໃໝ່ສຳລັບວັນໃໝ່: (ເຢເຣເມີຢາ 31:31-34)

ໂລກໃໝ່ນີ້ຈະມີລັກສະນະແນວໃດ? ໃນຂະນະທີ່ປະຊາຊົນພາກັນຄອຍຖ້າທິດທາງໃໝ່, ຄຳເວົ້າຂອງເຢເຣເມີຢາໄດ້ໃຫ້ລາຍ ລະອຽດວ່າ “ດີກວ່າ” ໝາຍເຖິງຫຍັງແທ້. ເຢເຣເມີຢາເວົ້າເຖິງພັນທະສັນຍາໃໝ່ຊຶ່ງເກີນຄວາມຄາດໝາຍຂອງມະນຸດ ເພາະ ພັນທະສັນຍານີ້ຈະຢູ່ໃນປະຊາຊົນທັງຫລາຍ; ພັນທະສັນຍາໃໝ່ຈະແຕກຕ່າງເພາະປະຊາຊົນຈະຫັນມາຫາພຣະເຈົ້າໂດຍຖິ້ມ ໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເວົ້າຜ່ານຄຳທຳນວາຍຂອງເຢເຣເມີຢາວ່າພຣະສັນຍາໃໝ່ຈະແຕກຕ່າງກັບພຣະສັນຍາທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ໃນ ຕອນທີ່ອິສຣາເອັນອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ. ອິສຣາເອັນໄດ້ຖິ້ມພັນທະສັນຍານັ້ນແລ້ວ, ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເລີ່ມວິທີທາງໃໝ່ກັບພວກເຂົາ. ກິຈການຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງພຣະລັກສະນະ; ເພາະພຣະອົງຊົງ ເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮັກພົ້ນຄົງຕໍ່ມະນຸດ, ການເຮັດພັນທະສັນຍາໃໝ່ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນໄດ້. ໃນພຣະສັນຍາເດີມພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ຄວາມໂຫດຮ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າເຊັ່ນການຊົງສັງອິສຣາເອັນໃຫ້ທຳລາຍຄົນຕ່າງຊາດ, ການຂ້າລູກຫົວປີໃນເອຢິບ, ການສົ່ງນ້ຳ ໃຫ້ຖ້ວມໂລກ, ແລະອື່ນໆ. ໃນຕອນນີ້ ເຢເຣເມີຢາເນັ້ນເຮືອງການຊົງອະພັຍບາບ, ການຊົງສຳແດງຄວາມກະຈຸນາ, ແລະການ ຊົງເປີດທາງໃຫ້ມະນຸດໄດ້ຮູ້ພຣະອົງ.

ພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດແຈ້ງໃນພຣະທັມຕອນນີ້; ຄວາມຮັກພົ້ນຄົງຂອງພຣະອົງສຳລັບມະນຸດທັງຫລາຍບໍ່ມີ ວັນປ່ຽນແປງ; ສະນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເຮັດພັນທະສັນຍາໃໝ່ກັບພວກເຂົາ. ພັນທະສັນຍາໃໝ່ຈະຢູ່ທີ່ຫົວໃຈ; ການປ່ຽນແປງ ຂອງມະນຸດຕ້ອງເລີ່ມຈາກໃຈ; ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ “ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາຈະເປັນປະຊາ ຊົນຂອງເຮົາ” (ຍມຍ 31: 33).

ໃນພຣະສັນຍາໃໝ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຄວາມຮັກອັນສູງສຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ໃນ 1 ໂກຣິນໂທ 11:25, ໂປໂລໄດ້ບັນທຶກພຣະຄຳຂອງພຣະເຢຊູທີ່ໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ “ຈອກນີ້ຄືພັນທະສັນຍາໃໝ່ໂດຍເລືອດຂອງເຮົາ,” ເມື່ອໂປ ໂລໄດ້ສັ່ງສອນເຮືອງພິທີສິນມະຫາສົດ. ຄຣິສຕຽນເຊື່ອວ່າພັນທະສັນຍາທີ່ເຢເຣເມີຢາໄດ້ເວົ້າເຖິງໃນຕອນນີ້ແມ່ນທຳນວາຍ ເຖິງການຖວາຍພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ; ພຣະຄຣິດໃນເຮົາ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ໂດຍອິດອຳນາດຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

3. ທົ່ງນາແຫ່ງຄວາມຫວັງ-ເຮືອນ, ທົ່ງນາ, ແລະສວນໝາກອະງຸ່ນ: (ເຢເຣເມີຢາ 32:1-15)

ເຢເຣມີຢາໄດ້ຮັບກັນຊົງນໍາພາຈາກພຣະເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ຖືກກັກຂັງຢູ່ໃນບໍຣິເວນຣາຊວັງ; ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບກະສັດເຊເດກີຢາ ເຣື່ອງຄໍາທໍານວາຍທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະເຣື່ອງພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ຜູ້ປະກາດຊື້ນາທີ່ອານາທິດ. ພຣະເຈົ້າຊົງບອກວ່າ “ຮານາເມນລູກຊາຍຂອງຊານລູມລູງຂອງຂ້າພຣະເຈົ້າຈະມາຂໍໃຫ້ຊື້ນາຂອງລາວ” (ຢມຢ 32:7).

ເຢເຣມີຢາໄດ້ຊື້ທຶງນາຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງແລະໄດ້ຮັບໃບຕາດິນ ໂດຍມີພຍານຮູ້ເຫັນນໍາ ການຊື້ຂາຍດິນຂອງຜູ້ປະກາດ ພຣະທັມບໍ່ເໝືອນການຊື້ຂາຍທົ່ວໄປ; ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ສິ່ງນີ້ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນມີຄວາມຫວັງ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງ ໝົດຫວັງ. ຂໍສັ່ງເກດ: ເຢເຣມີຢາ 32:1 ບອກວ່າການຊື້ດິນຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມແມ່ນໃນປີທີສິບຂອງກະສັດເຊເດກີຢາ ກົງກັບ ປີ 587 ກ່ອນ ຄ.ສ ຊຶ່ງເປັນປີທີ່ບາບິໂລນໂຈມຕີນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ. ການປົດລ້ອມກຸງກໍເປັນເຫດໃຫ້ປະຊາຊົນທຸກ ລໍາບາກ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສໍາແດງເຖິງຄວາມຫວັງຜ່ານການຊື້ດິນຂອງເຢເຣມີຢາວ່າວັນນຶ່ງດິນທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ຊື້ ໄວ້ນັ້ນຈະກາຍເປັນສວນໝາກອະງຸ່ນ, ເປັນເຮືອນ, ແລະເປັນທົ່ງໄຮ່ທົ່ງນາ. ເຢເຣມີຢາເອງກໍມີຄວາມຫວັງເພາະພຣະສັນຍາ ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ການຊື້ນາຂອງເຢເຣມີຢາບໍ່ແມ່ນການສວຍໂອກາດຊື້ດິນຖືກເພາະເສິກສົງຄາມ ແຕ່ໄດ້ບອກເຖິງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ; ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກໍມີເຣື່ອງສອນພວກເຮົາເຊັ່ນກັນ; ແມ່ນວ່າທຸກຢ່າງໃນຕອນນີ້ຮູ້ສຶກວ່າໝົດຫວັງແຕ່ພຣະເຈົ້າຍັງຊົງທໍາງານຢູ່ເບື້ອງ ຫລັງ, ຊຶ່ງພວກເຮົາອາດຈະເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ເພື່ອໃຫ້ພຣະປະສົງສໍາເຣັດ. ສະນັ້ນ ໃຫ້ພວກເຮົາດໍາເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ບໍ່ ແມ່ນດ້ວຍສິ່ງທີ່ຕາກໍາລັງເຫັນ.

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ

ຄວາມຫວັງກ່ຽວກັບອະນາຄົດທີ່ຢູ່ໃນ ເຢເຣມີຢາ 30—33 ກົງກັນຂ້າມກັບຂ່າວຮ້າຍຕ່າງໆໃນພາກຕໍ່ໄປຂອງປຶ້ມເຢເຣມີຢາ. ຫລັງຈາກທຸກຢ່າງໄດ້ເພພັງ, ມີບາງຢ່າງທີ່ຈະດີໃນຂ້າງໜ້າ; ສິ່ງນີ້ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຫວັງກັບປະຊາຊົນຜູ້ໝົດຫວັງ. ພວກເຮົາເອງ ສາມາດທີ່ຈະຮຽນຮູ້ຈາກເຢເຣມີຢາກ່ຽວກັບຄວາມຫວັງ ເວລາພວກເຮົາຖືກອ້ອມຮອບດ້ວຍຄວາມສິ້ນຫວັງ.

ເປັນການຍາກທີ່ຈະມີຄວາມເຊື່ອເຂັ້ມແຂງ ເວລາພວກເຮົາຢູ່ໃນຄວາມລໍາບາກ; ແຕ່ຄໍາເວົ້າຂອງເຢເຣມີຢາຍັງມີຄວາມໜັກ ແໜ້ນສໍາລັບພວກເຮົາແລະພວກຜູ້ຟັງໃນຕອນນັ້ນ. ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າເຣື່ອງຄວາມຫວັງເປັນແສງສວ່າງເມື່ອຢູ່ໃນຄວາມ ມືດ; ສາມາດໃຫ້ກໍາລັງໃຈໃນມື້ຕໍ່ໄປ. ພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າສ່ວນຫລາຍຈະບໍ່ມາເຖິງພວກເຮົາໃນເວລາແສງສວ່າງ ແຕ່ ຈະມາເຖິງໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາກໍາລັງມືດມົນຄິດວ່າບໍ່ມີທາງອອກ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຫວັງ ແລະສາມາດກ້າວຕໍ່ໄປໃນ ພຣະຄຣິດດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ.

ຄໍາຖາມ:

1. ທ່ານເຄີຍສາອະພາບຄວາມຜິດບາບ ແລ້ວສັນຍາວ່າຈະບໍ່ເຮັດອີກບໍ່? ທ່ານໄດ້ຮັກສາຄໍາສັນຍາບໍ່? ທ່ານຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງຮັບຟັງການສາອະພາບບາບຂອງພວກເຮົາບໍ່ ເວລາພວກເຮົາກັບເຮັດຄວາມຜິດບາບນັ້ນອີກ? ພຣະເຈົ້າຊົງມີກຳນົດບໍ່ໃນການອະພັຍຄວາມຜິດບາບ?
2. ການມີພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນໃຈມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ? ທ່ານຈະປະພຶດຕ່າງເກົ່າວິທີໃດ? ທ່ານຈະເຮັດກັບຄືນອີ່ນຢ່າງໃດ?
3. ທ່ານເຫັນຄວາມສັມພັນແນວໃດລະຫວ່າງພັນທະສັນຍາໃນເຢເຣມີຍາ 31 ແລະພັນທະສັນຍາໃໝ່ທີ່ໂປໂລຊຽນໄວ້ໃນ 1 ໂກຣິນໂທ 11: 25?
4. ຄຣິສຕະຈັກມີໜ້າທີ່ແນວໃດໃນການຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍ? ທ່ານມີໜ້າທີ່ແນວໃດໃນການຊ່ວຍຄົນອື່ນໆທີ່ກຳລັງສັບສົນກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ?
5. ເປັນຫຍັງການຊື່ດິນຂອງເຢເຣມີຍາຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງຄວາມສັດຊື່? ທ່ານແລະຄຣິສຕະຈັກໄດ້ເຮັດແນວໃດແດ່ທີ່ບອກເຖິງຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະສັນຍາພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບອະນາຄົດ?
6. ພຣະເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຊົງເອີ້ນທ່ານໃຫ້ເຮັດບາງຢ່າງເພື່ອສະແດງເຖິງຄວາມເຊື່ອເໝືອນຢ່າງພຣະອົງຊົງເອີ້ນເຢເຣມີຍາໃຫ້ຊື່ທັງນາບໍ່? ທ່ານເຄີຍໄດ້ສະແດງຄວາມຫວັງໃນອະນາຄົດຖ້າມາກາງບັນຫາບໍ່? ມັນເປັນໄປໄດ້ຢ່າງໃດ? ຄົນອື່ນເຫັນແລ້ວຄິດຢ່າງໃດ?

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ບົດຮຽນທີ 9 ເອີ້ນໃຫ້ສິ່ງຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເອເຊກຽນ 1:28—3:4

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ເອເຊກຽນ 1—3

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຜ່ານທາງນິມິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເອເຊກຽນຮູ້ສຶກວ່າພຣະອົງຊົງເອີ້ນໃຫ້ລາວນຳຂ່າວສານຂອງພຣະອົງໄປໃຫ້ປະຊາຊົນອິສຣາເອີນທີ່ເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບິໂລນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານຕ້ອງການປະສົບການປະເພດໃດກັບພຣະເຈົ້າ ກ່ອນທ່ານຈະສາມາດໝັ້ນໃຈວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນທ່ານໃຫ້ອອກໄປຮັບໃຊ້?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຮຽນຮູ້ວ່າການຊົງເອີ້ນເອເຊກຽນ ຈະສອນພວກເຮົາແນວໃດກ່ຽວກັບການຊົງເອີ້ນຄົນທັງຫລາຍໃນສະໄໝນີ້.

ຄຳນຳ

ເຖິງເອເຊກຽນຈະອາໄສຢູ່ໃນຕ່າງແດນທ່າງໄກຈາກພຣະວິທານທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ, ການຊົງເອີ້ນໃຫ້ເຮັກວຽກພິເສດນັ້ນຍັງເຮັດໃຫ້ລາວໝັ້ນໃຈແລະຮ້ອນຮິນ.

ເວລາໂຮເບີດແລະມາຣິຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນພວກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ອອກໄປເປັນນິສັດນາຣີໃນຕ່າງປະເທດ ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບອກໃຫ້ລູກແລະຫລານທັງຫລາຍຮູ້ນຳ ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງອ້ອນວອນຂໍຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຈາກພຣະອົງ. ມື້ນຶ່ງໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນວິດຄອບຄົວ, ຫລານຊາຍອາຍຸສີ່ປີໄດ້ຖາມມາຣິວ່າ, “ມາມາ, ຄົນໃນຕ່າງປະເທດຈະຮູ້ເລື່ອງພຣະເຢຊູໄດ້ຢ່າງໃດ?”

ມາຣິໄດ້ຕອບຫລານວ່າ “ເຢຣະມີເອີຍ! ຄົນທີ່ຮູ້ພຣະເຢຊູຕ້ອງໄປປະເທດນັ້ນໆ, ຮຽນພາສາຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ, ແລະບອກພວກເຂົາເຈົ້າເລື່ອງພຣະເຢຊູ.” ເຢຣະມີຖາມຕໍ່ໄປວ່າ “ເປັນຫຍັງພວກເຮົາບໍ່ໄປ?” ຄຳຖາມ ນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂຮເບີດແລະມາຣິເກີດຄວາມສະຫ້ານໃຈ.

ມື້ຕໍ່ມາໃນຂະນະທີ່ມາຣິກ້ວຽມໃຫ້ຫລານສາວຢູ່, ຫລານສາວຜູ້ນີ້ໄດ້ເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ມາມາຮູ້ບໍ່ວ່າຂ້ອຍມັກຫຍັງ? ຂ້ອຍຄິດວ່າການໄປຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ຮຽນພາສາ, ແລະກິນອາຫານຂອງພວກເຂົາເຈົ້ານັ້ນຈະເປັນເລື່ອງສຸກກິດ.”

ໃນກໍລະນີຂອງໂຮເບີດ ແລະມາຣິ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ນິມິດ ຫລືຊົງທູດສວັນມາຢັ້ງມຢາມ; ພຣະອົງຊົງໃຊ້ເດັກນ້ອຍເພື່ອຍ້າເຖິງການຊົງເອີ້ນ. ພຣະອົງຊົງສະແດງສິ່ງອື່ນໆໃຫ້ເຫັນວ່າທັງນາຕ່າງປະເທດແມ່ນຢູ່ໃນແຜນການຂອງພຣະອົງແລະຂອງ

ພວກເຮົາ; ພຣະອົງໄດ້ຊົງຈັດຕຽມທຸກໆໄວ້ເພື່ອການເກັບກຽວ. ພຣະອົງຊົງຮູ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາແລະຊົງສາມາດຊ່ວຍແຕ່ລະຄົນໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນເວລາທີ່ພຣະອົງຊົງເອີ້ນ.

1. ເຫັນສະຫງ່າຮາສີແວບນຶ່ງ: (ເອເຊກຽນ 1:28)

ເອເຊກຽນຢູ່ໃນຕ່າງແດນເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງເວົ້າກັບທ່ານ. ເອເຊກຽນເປັນຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳນວນປະຊາຊົນສິບພັນຄົນທີ່ຖືກກະສັດເນບູກາເນັດຊາຈັບໄປເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບິໂລນໃນປີ 597 ກ່ອນ ຄ.ສ. (ກະຣຸນາ ອ່ານ 2 ກະສັດ 23:31—24:17 ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈສະພາບການ).

ຊາວຍີວທີ່ບາບິໂລນຮູ້ສຶກວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຖືກຕັດອອກຈາກການຊົງຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະຫລາຍຄົນເຊື່ອວ່າພຣະວິຫານທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມແມ່ນບ້ານຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າປະຊາຊົນທີ່ເຢຣູຊາເລັມຍັງຢູ່ໃນຄວາມປອດພັຍ ເພາະມັນເປັນເຮືອງທີ່ຄິດບໍ່ເຖິງວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງປ່ອຍໃຫ້ພຣະວິຫານແລະເມືອງບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງຖືກທຳລາຍ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖາມຕົວເອງວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຍັງຫ່ວງໃຍພວກທີ່ຢູ່ບາບິໂລນຢູ່ບໍ່? ພຣະເຈົ້າຍັງຊົງສາມາດຊ່ວຍຄົນທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກໄດ້ຢູ່ບໍ່?

ພຣະເຈົ້າຊົງຕອບຄຳສົງສັຍຂອງປະຊາຊົນດ້ວຍການຊົງເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງກັບເອເຊກຽນ. ໃນນິມິດຂອງຮູບຮ່າງ ແລະສະຫງ່າຮາສີເທິງສວັນ (ອຊຍ 1:4-28) ຊວນໃຫ້ລະນຶກເຖິງປະສົບການຂອງເອຊາຢາຕອນພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນເພິ່ນ (ອຊຍ 6:1-4); ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈກັບປະໂຣທິດໝູ່ມວ່າພຣະອົງຈະຊົງດູແລພວກເຂົາແມ່ນວ່າຈະຢູ່ໃນຕ່າງແດນ. ພຣະອົງຊົງຫວັງວ່າພວກຊາວຍີວຍັງຈະຮັກສາພັນທະສັນຍາ ແລະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ. ແນ່ນອນລະຍະທາງໄກຈະບໍ່ສາມາດກົກກັ້ນຮິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

2. ວຽກໃຫຍ່ສຳລັບຊາຍໝູ່ມນ້ອຍ: (ເອເຊກຽນ 2:1-7)

ອີງຕາມພຣະທັມເອເຊກຽນ 1:1, ອາຍຸຂອງຜູ້ປະກາດເອເຊກຽນຄົງຈະມີຢູ່ປະມານສາມສິບປີ. ຕາມປະເພນີແລ້ວກໍນັບວ່າເປັນຊ່ວງສຳຄັນສຳລັບທ່ານເອເຊກຽນ ເພາະປະໂຣທິດຈະຕ້ອງມີອາຍຸສາມສິບປີຈຶ່ງຈະມີສິດຮັບໃຊ້ໃນພຣະວິຫານ. ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງເຕີບໃຫຍ່, ເອເຊກຽນໄດ້ຮັບການອົບຮົມດ້ານພຣະບັນຍັດ ແລະໄດ້ຮັບການຝຶກເຮືອງພາຣະກິດແລະການຮັບໃຊ້ໃນພຣະວິຫານ.

ມາເຖິງຕອນນີ້, ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນເອເຊກຽນໃຫ້ເຮັດວຽກໃໝ່; ພຣະອົງຊົງມອບໃຫ້ທ່ານເປັນຜູ້ກ່າວພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າກັບພວກຊະເລີຍທັງຫລາຍ. ລາຍລະອຽດຂອງການຊົງເອີ້ນເອເຊກຽນຂອງພຣະເຈົ້າໃນພຣະທັມຕອນນີ້ຖືວ່າເປັນເຮືອງສຳຄັນເພາະເປັນການບອກເຖິງການຊົງແຕ່ງຕັ້ງ ແລະການຊົງມອບສິດອຳນາດໃຫ້ເວົ້າແທນພຣະອົງ.

ວຽກຂອງເອເຊກຽນນັບວ່າເປັນວຽກຍາກ; ພຣະເຈົ້າຊົງເຕືອນເອເຊກຽນວ່າປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເປັນຄົນດີ້ດ້ານ ແລະຄົນ

ກະບົດ ແລະພວກເຂົາອາດຈະບໍ່ຟັງຄໍາເວົ້າຂອງເອເຊກຽນ. ພວກເຂົາບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງ ເພາະພວກເຂົາປະຕິເສດການຊົງປົກຄອງຢູ່ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງສົ່ງຜູ້ປະກາດອອກໄປ. ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງພິພາກສາຄວາມສັດຊື່ຂອງເອເຊກຽນດ້ວຍການຕອບຮັບຂອງປະຊາຊົນ; ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ປະກາດຄືພຽງອອກໄປບອກ.

ການເຮັດຕາມການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນເລື່ອງຍາກ; ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຜ່ານມາຖືກຕໍ່ສູ້ຂົ່ມເຫັງ; ແຕ່ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເອີ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງໃຫ້ຮິດອໍານາດໃນການທໍາງານ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສົ່ງເອເຊກຽນໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ ແລ້ວພຣະອົງຊົງຍົກລາວຂຶ້ນໂດຍຮິດອໍານາດຂອງພຣະວິນຍານ (ອຊກ 2:1-2). ເອເຊກຽນເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ ແລະທ່ານໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າແລະສະຫງ່າຣາສີແວບນຶ່ງ (ອຊກ 1:4-27); ເອເຊກຽນໄດ້ເຫັນຮິດເດດຂອງພຣະວິນຍານ (ອຊກ 2:2), ແລະທ່ານຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ກໍາລັງໃນການເຮັດພັນທະກິດ.

3. ຊົມຮິດຂອງການເຊື່ອຟັງ: (ເອເຊກຽນ 2:8—3:4)

ພຣະເຈົ້າຊົງສົ່ງເອເຊກຽນວ່າ, “ຈົ່ງອໍາປາກແລະກິນສິ່ງທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າ” (ອຊກ 2:7); ແລ້ວພຣະເຈົ້າກໍຊົງໃຊ້ພຣະທັດຖີທັງສີມ້ວນເດີໃຫ້ປະໂຫຍດໜຸ່ມ ແລະຊົງສົ່ງໃຫ້ກິນທັງສີມ້ວນນັ້ນ.

ໃນສັມຍນັ້ນທັງສີມ້ວນຈະມີລັກສະນະອ່ອນນຸ້ມ ແລະຈະມີຄໍາຂຽນຢູ່ທັງສອງຂ້າງ; ທັງສີມ້ວນຂອງເອເຊກຽນເຕັມດ້ວຍຄໍາຄໍາຄວນ; ນອກນັ້ນຄໍາຂຽນສ່ວນຫລາຍບໍ່ມີພຽງແຕ່ຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຈະມີສະພາບການທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຈາກການຕອບຮັບຂອງຄົນຟັງ. ຄົນຟັງອາດຈະໂສກເສົ້າແລະກັບໃຈ, ອາດຈະເສັງໃຈເພາະໄດ້ເຮັດບາບ, ຫລືພວກເຂົາອາດຈະຮ້ອງໃຫ້ທໍາຣະມານເມື່ອປະສົບກັບການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະສືບຕໍ່ໃນການບໍ່ເຊື່ອຟັງ.

ເຖິງທັງສີມ້ວນຈະເຮັດໃຫ້ມີຄວາມໂສກເສົ້າ, ການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຂອງເອເຊກຽນໄດ້ເຮັດໃຫ້ທັງສີມ້ວນນັ້ນມີຮິດຫວານເໝືອນດັ່ງນໍ້າເຜິ້ງ (ອຊກ 3:3). ເອເຊກຽນຮັບຮູ້ວ່າການຊົງເຕືອນຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນມາຈາກຄວາມຮັກ ເພາະພຣະອົງຊົງມີພຣະປະສົງທີ່ຈະໂຜດໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນ. ຄວາມຜິດບາບຈະຕໍ່ຕ້ານຄວາມເມດຕາ; ຜູ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການຮັກສາພັນທະສັນຍາຈະຖືກປະຊາຊົນກຽດຊັງ. ເອເຊກຽນຮູ້ວ່າທ່ານເອງຈະຕ້ອງພົບກັບຄວາມລໍາບາກແນ່ນອນ; ແຕ່ລາງວັນຊຶ່ງເປັນສັນຕິສຸກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ການຊົງແຕ່ງຕັ້ງ ແລະການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຊາຈະກາຍເປັນພຣະພອນທີ່ດົນໃຈໃຫ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມມີກໍາລັງແລະຄວາມຕັ້ງໃຈໃນໜ້າທີ່.

4. ການຊົງເອີ້ນ-ສ່ວນຕົວແລະສະເພາະ:

ປະວັດຂອງຊົນຊາດອິສຣາເອັນເຕັມດ້ວຍການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບບຸກຄົນເພື່ອເຮັດພັນທະກິດໂດຍສະເພາະ. ບາງຄັ້ງ, ການຊົງເອີ້ນຈະເປັນຊົ່ວຊີວິດເຊັ່ນການຊົງເອີ້ນຊາມູເອັນ ຫລືດາວິດ; ແຕ່ບາງຄັ້ງອາດຈະເປັນການຊົງເອີ້ນໃຫ້ເຮັດວຽກສະເພາະເຊັ່ນການຊົງເອີ້ນກິເດ ໂອນໃຫ້ໄປຕໍ່ສູ້ຊາວມິດີອານ.

ບໍ່ວ່າການຊົງເອີ້ນຈະເປັນໃນປະເພດໃດ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍສິ່ງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເອີ້ນ. ພຣະອົງຈະຊົງປະທານສິ່ງທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນໃຈແລະເຊື່ອຟັງ. ໃນກໍລະນີຂອງໂຢຊວຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າຈະຢູ່ດ້ວຍແລະໃຫ້ກຳລັງ (ຍຊ1:5-9); ສຳລັບເອລີຊາແມ່ນຣິດມ້າໄຟ (2 ກສ 2:11-12). ໃນທຸກໆກໍລະນີພຣະເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍຣິດອຳນາດ, ການຊົງປົກຄອງ, ແລະຊົງສົ່ງພຣະວິນຍານເພື່ອໃຫ້ອຳນາດກັບຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເອີ້ນ.

ເອເຊກຽນຕ້ອງການຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າຣິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ແຕ່ພຽງໃນຕຶກທີ່ເຮັດດ້ວຍຫີນ; ຣິດອຳນາດຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຢູ່ພາຍໃນຂອບເຂດທີ່ມະນຸດໄດ້ກຳນົດໄວ້. ໃນເອເຊກຽນ 1, ນິມິດເຣື່ອງສິ່ງມີຊີວິດເຫາະໄປມາຣະຫວ່າງສວັນແລະແຜ່ນດິນແລະມີວົງໂຄ້ງທີ່ເຮັດດ້ວຍແກ້ວຜະລິກສີສິດໃສປົດຕາຢູ່ ເປີດເຜີຍເຖິງພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ທຸກທິນທຸກແຫ່ງ, ຊົງຮູ້ທຸກຢ່າງ, ແລະຊົງດູແລກິຈການທຸກຢ່າງຂອງພວກມະນຸດ. ນິມິດນີ້ຊ່ວຍເອເຊກຽນໃຫ້ເກີດຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສະເດັດໄປໄດ້ທຸກບ່ອນ ແລະພຣະອົງຊົງຮູ້ເຣື່ອງຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຊົນຊາດອິສຣາເອັນ.

ການເຮັດຕາມການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າບາງຄັ້ງຕ້ອງໄດ້ພົບຄວາມລຳບາກ, ແຕ່ນັ້ນຄືພຣະພອນ; ເວລາພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ໄດ້ມີສ່ວນໃນວຽກງານຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງປະທານພຣະວິນຍານໃຫ້ພວກເຂົາ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ໄດ້ມີໂອກາດໄດ້ຮູ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນທາງສ່ວນຕົວ ແລ້ວທຸກສິ່ງໃນໂລກກຳໜົດຄວາມໝາຍ.

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ:

ການເລືອກຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຕາມໃຈມັກເປັນເຣື່ອງໄຮ້ຄ່າ; ຖ້າຂາດການຊົງນຳຈາກພຣະວິນຍານ, ວຽກຕ່າງໆກໍບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງ. ໂປໂລກ່າວວ່າ “ເພາະວ່າແມ່ນພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຊົງກະທຳການຢູ່ພາຍໃນເຈົ້າທັງຫລາຍໃຫ້ມີໃຈປາຖນາແລະໃຫ້ເຮັດໄປເພື່ອຊ່ວຍພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ” (ຟລປ 2:13).

ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ບັນຊາວ່າພວກເຮົາຈະມີພາກສ່ວນແນວໃດໃນພັນທະກິດຂອງພຣະອົງ; ຖ້າພວກເຮົາມີໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະຊົງເປີດເຜີຍແຜນການຂອງພຣະອົງໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າໃຈ. ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງປົດບັງຫຍັງຈາກຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເອີ້ນ ແລະຈະຊົງຈັດຕຽມກິຈການນັ້ນໆໃຫ້ເໝາະສົມກັບຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ທີ່ຈະຟັງແລະຕອບຮັບ.

ຄຳຖາມ:

1. ເປັນຫຍັງຊາວອິສຣາເອັນທີ່ຖືກເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບິໂລນຈຶ່ງພາກັນຄິດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລືມພວກເຂົາ?
2. ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງຊົງໃຫ້ເອເຊກຽນໄດ້ເຫັນນິມິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການຊົງເອີ້ນທ່ານໃຫ້ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ?

3. ຖ້າຂາດນິມິດ, ຄົນໃນສັມຍນີ້ຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້? ພວກເຂົາສາມາດໝັ້ນໃຈໄດ້ຢ່າງໃດວ່າພຣະວິນຍານຊົງນຳ ຖ້າຂາດການໄດ້ຍິນສຽງເອີ້ນໃສ່ຫູ?
4. ການຊົງເອີ້ນໃນສັມຍພຣະສັນຍາເດີມສ່ວນຫລາຍແມ່ນແນໃສ່ພວກຜູ້ປະກາດ. ໃນສັມຍນີ້, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນຜູ້ໃດບໍ່ທີ່ໄຫ້ໄປເຮັດຢ່າງອື່ນໆ ນອກຈາກວຽກງານການຮັບໃຊ້ໃນພັນທະກິດຂອງພຣະອົງ? ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນຄົນໃຫ້ໄປເຮັດຫຍັງແດ່?
5. ທ່ານສາມາດຮູ້ວ່າພຣະວິນຍານຊົງນຳພາໃນຊີວິດວິທີໃດ? ການຕອບຮັບການຊົງນຳຂອງພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມສັມພັນຂອງທ່ານກັບພຣະເຈົ້າວິທີໃດ?

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ບົດຮຽນທີ 10

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຢູ່ໃສ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເອເຊກຽນ 18:1-18

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ເອເຊກຽນ 18

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄົນລຸ້ນປັດຈຸບັນໃນຢູດາໄດ້ຮັບຜິດຊອບຈາກການປະພຶດຂອງພວກເຂົາ ແລະບໍ່ສາມາດທີ່ຈະໄປໂທດວ່າຄວາມລຳບາກຂອງພວກຕົນແມ່ນເພາະຄົນລຸ້ນທີ່ຜ່ານມາ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາເຄີຍຖືມໂທດໃສ່ຄົນອື່ນບໍ່ເມື່ອພົບກັບຄວາມລຳບາກ? ພວກເຮົາເຄີຍເພິ່ງຄວາມດີຂອງຄົນອື່ນ ຫລືເພິ່ງຜົນງານຂອງຕົນເອງ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຮຽນຮູ້ຈາກຄຳສອນກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສ່ວນບຸກຄົນ.

ຄຳນຳ

ປະຊາຊົນເຮັດເຮົາທີ່ເປັນຊະເລີຍຢູ່ບາບິໂລນຢາກຕ້ອງຕົວວ່າການລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບພວກຕົນແມ່ນຄວາມຜິດພາດຂອງບຸກຄົນຕາຍທີ່ບໍ່ເຫັນຄວາມຜິດບາບແລະບໍ່ໄດ້ພາກັນຖືມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່.

ນັກກິລາສາມຄົນໃນທີມພຸດບອນຂອງໂຮງຮຽນຄຣິສຕຽນນາໆຊາດໄດ້ພາກັນຫລິ້ນຕລີກແບບຜິດຮະບຽບຫລາຍຢ່າງ; ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກສົ່ງໃຫ້ລາອອກຈາກທີມ. ຫລັງຈາກການສອບສວນ, ປາກົດວ່ານັກກິລາໃນທີມຫລາຍຄົນກໍໄດ້ຮູ້ເຮືອງທຸກຢ່າງຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ບໍ່ໄດ້ພາກັນຢຸດຢັ້ງການເຮັດຜິດ; ເມື່ອເປັນຢ່າງນັ້ນ, ໂຄດຂອງທີມພຸດບອນກໍໄດ້ສົ່ງຖອນນັກກິລາໝົດທັງທີມອອກຈາກການແຂ່ງຂັນ ຊຶ່ງພວກເຂົາມີໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ຊະນະເລີດໃນປີນັ້ນ.

ນັກກິລາຫລາຍຄົນຄິດວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະພຶດນັ້ນແລະບໍ່ຄວນຖືກລົງໂທດ; ແຕ່ຫລັງຈາກຄຣູຫລາຍຄົນແລະອາຈານປະຈຳໂຮງຮຽນໄດ້ຮ່ວມອະທິບາຍ, ນັກກິລາທັງໝົດກໍຍອມຮັບຄວາມຜິດດ້ວຍວ່າເມື່ອພວກຕົນໄດ້ເຫັນຄົນອື່ນເຮັດຜິດແຕ່ບໍ່ໄດ້ຫ້າມ ຫລືແນະນຳບໍ່ໃຫ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

1. ບໍ່ແມ່ນຄວາມຜິດຂອງພວກເຮົາ: (ເອເຊກຽນ 18:1-2)

ພຣະບັນຍັດສິບປະການຂໍ້ທີສອງບອກວ່າ, “5 ຢ່າຂາບໄຫວ້ຮູບເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະວ່າເຮົາເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ແລະເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຫວງແຫນພວກເຈົ້າ ເຮົາຈະລົງໂທດລູກຫລານຂອງຜູ້ທີ່ຊ້ຽງເຮົາເຖິງສາມສີ່ຊ່ວອາຍຸຄົນ 6 ແຕ່ຈະສະແດງຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງຕໍ່ຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາ ແລະຕໍ່ຜູ້ທີ່ປະພຶດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາສືບໄປຫລາຍຊ່ວອາຍຸພັນຄົນ” (ອພຍ 20:5-6).

ພຣະປະສົງໃນພຣະຄໍານີ້ແມ່ນການຊົງເຕືອນພໍ່ແມ່ວ່າຜົນຈາກການກະທໍາຂອງພວກຕົນຈະຕົກທອດໄປເຖິງລູກຫລານດ້ວຍ. ລູກຫລານທີ່ເຕີບໃຫຍ່ໃນຄອບຄົວທີ່ຍໍາເກງພຣະເຈົ້າຈະນໍາຄວາມຍໍາເກງນັ້ນໄປເຖິງຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາເຈົ້າເຊັ່ນກັນ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ພໍ່ແມ່ທີ່ບໍ່ຍໍາເກງພຣະເຈົ້າກໍຈະນໍາຄວາມບໍ່ຍໍາເກງນັ້ນໄປເຖິງລູກຫລານເຊັ່ນກັນ. ເຖິງປານນັ້ນ ລູກທີ່ເກີດຈາກພໍ່ແມ່ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າກໍຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ທາງຊີວິດຂອງພວກຕົນ. ແຕ່ລູກງາມສາມາດທີ່ຈະຕັດໂທດກັມເຫລົ່ານີ້ໄດ້ໂດຍການຄົນດີກັບພຣະເຈົ້າ.

ຄົນທັງຫລາຍໃນສັມຍຂອງເອເຊກຽນຄິດວ່າພວກຕົນບໍ່ໄດ້ມີຄວາມຜິດແຕ່ໄດ້ຖືກພຣະເຈົ້າລົງໂທດເພາະຄວາມຜິດບາບຂອງພໍ່ແມ່; ພວກເຂົາຈຶ່ງກ່າວເຖິງສຸພາສິດທີ່ວ່າ “ພໍ່ແມ່ກິນໝາກອະງຸ່ນສົ້ມ ແຕ່ລູກຂ້າພັດເຂັດແຂ້ວນໍາ” (ອຊກ 18:2). ແນ່ນອນພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຜິດແທ້; ປະວັດສາດຂອງຊາວເຮັບເຮີເຕັມດ້ວຍການໄຫວ້ພຣະທຽມ, ຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມ, ການສໍ້ໂກງ, ແລະການລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດຢ່າງຄິດບໍ່ເຖິງ. ຊະເລີຍຊາວເຮັບເຮີທີ່ບາບິໂລນພຍາຍາມ ໂຍນຄວາມຜິດໃສ່ພໍ່ແມ່ເພື່ອປົກປັດຄວາມເປັນຈິງກ່ຽວກັບຄວາມຜິດບາບຂອງພວກຕົນ.

ຄວາມຈິງແລ້ວ ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ຢູ່ຝ່າຍພຣະເຈົ້າພວກເຮົາກໍກາຍເປັນຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ. ປະຊາຊົນອິສຣາເອັນໄດ້ຍອມຮັບການໄຫວ້ຮູບໂຄຣບຂອງພວກກະສັດ, ແລະບາງຄັ້ງພວກເຂົາກໍມີສ່ວນໃນການຂາບໄຫວ້ດ້ວຍ. ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍຕໍ່ຕ້ານການສ້າງທໍາໃຫ້ພຣະຕ່າງຊາດ; ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍຕໍ່ຕ້ານເມື່ອຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມໄດ້ເກີດຂຶ້ນຖ້າມາກາງພວກເຂົາ; ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງເມື່ອການຜິດປະເວນີໄດ້ເກີດໃນຖົນິນທິນທາງ. ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ, ການເມີນເສີຍຕໍ່ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກໍມີຄວາມຜິດເທົ່າກັບພວກຜູ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຜິດເຫລົ່ານັ້ນ.

ແທນທີ່ຈະຍອມຮັບຄວາມຈິງ, ພວກປະຊາຊົນທີ່ເປັນຊະເລີຍໄດ້ປະພຶດຕິນແບບຄົນໝົດຫວັງ. ພວກເຂົາມັກຈະເວົ້າວ່າ “ພວກເຮົາເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້.” ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບກັມຂອງພໍ່ແມ່ເໝືອນທີ່ຄໍາສຸພາສິດໄດ້ກ່າວໄວ້. ພຣະພິໂຣດຂອງພຣະເຈົ້າກັບຄົນສັມຍກ່ອນໄດ້ກາຍເປັນເຫດໃຫ້ພຣະອົງເມີນພຣະພັກກັບຄົນສັມຍຂອງເອເຊກຽນ ແລະບໍ່ມີໃຜທີ່ຈະປ່ຽນແປງໄດ້. ພວກເຂົາຈໍາຕ້ອງຍອມຮັບແລະລໍຄອຍພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ.

2. ຄວາມຄາດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ: (ເອເຊກຽນ 18:3-9)

ພຣະເຈົ້າຊົງຕອບວ່າ, ບໍ່ມີຫຍັງຜິດຫລາຍກວ່ານັ້ນ. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງເມີນເສີຍກັບຄວາມຜິດບາບຫລືຄໍາອ້ອນວອນຂອງພວກເຂົາ; ແນ່ນອນພຣະອົງຊົງຊ່ວຍໄດ້ຖ້າພວກເຂົາມີເຫດຜົນພຽງພໍ. ໃນທໍານອງດຽວກັນ, ຄົນໃນສັມຍຂອງເອເຊກຽນຈະຕ້ອງໂທດພວກເຂົາເອງ ຖ້າພວກເຂົາຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຊົງກໍາລັງລົງໂທດ ເພື່ອຄວາມທຸກໃຈຂອງພວກເຂົາຈະນໍາໄປສູ່ການກັບໃຈແລະຄົນດີກັບພຣະອົງ (2 ໂກຣິນໂທ 7:10).

ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ທາງເລືອກກັບຊາວເຮັບເຮີທີ່ບາບິໂລນ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ຊາວເຮັບເຮີທີ່ເປັນທາດຢູ່ໃນອີຍິບ.

ໃນພຣະບັນຍັດສອງ 30:19, ພຣະເຈົ້າຊົງທ້າທາຍວ່າ, “ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ທ່ານເລືອກເອົາລະຫວ່າງຊີວິດກັບຄວາມຕາຍ ລະຫວ່າງພຣະພອນກັບຄໍາສາບແຊ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ຂໍສິ່ງສັກສິດໃນສວັນແລະໂລກຈິງເປັນພຍານຕໍ່ການເລືອກນີ້.”

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານພຣະບັນຍັດໃຫ້ຊົນຊາດອິສຣາເອັນໃນຕອນອົພຍົກອອກຈາກອີຍິບ; ພຣະບັນຍັດຄືພື້ນຖານຂອງຊີວິດສໍາລັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພື້ນຖານນີ້ຍັງຄົງເປັນຫລັກສໍາລັບການດໍາເນີນຊີວິດບໍ່ວ່າຊົນຊາດອິສຣາເອັນຈະຢູ່ທີ່ໃດ. ພວກເຂົາໄດ້ຮຽນຮູ້ແລະເຕີບໃຫຍ່ໃນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ມາເຖິງຕອນນີ້ພວກເຂົາໄດ້ລືມພື້ນຖານສໍາຄັນນີ້.

ເອເຊກຽນ 18:5-9 ໄດ້ເວົ້າເຖິງບຸກຄົນທີ່ໄດ້ດໍາເນີນຊີວິດຕາມຄວາມຄາດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ຊີວິດຂອງລາວໄດ້ຢູ່ໃນກົດເກນຂອງພຣະບັນຍັດເລື່ອງຄວາມບໍ່ນິສຸດທຸກຢ່າງ; ລາວບໍ່ໄດ້ຂາບໄຫວ້ຮູບໂຄຣບ ແລະບໍ່ໄດ້ລ້ລວງເມັງຂອງຄົນອື່ນ (ອຊກ 18:6); ລາວຊ່ວຍຄົນທີ່ຂາດເຂີນແລະລາວສັດຊື່ເລື່ອງໃຫ້ເງິນຍິມ (ອຊກ 18:7); ລາວເຊື່ອຟັງແລະເຮັດຕາມກົດບັນຍັດທຸກຢ່າງ, ແລະລາວເປັນຄົນຊອບທັມ (ອຊກ 18:9).

ພຣະເຈົ້າຊົງສະແດງໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ເປັນຊະເລີຍໃນບາບິໂລນເຫັນວ່າຄົນຊອບທັມມີລັກສະນະຢ່າງໃດ, ແລະຄົນທີ່ໄດ້ເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງຄົນຊອບທັມນັ້ນຈະບໍ່ຖືກພິພາກສາ ບໍ່ວ່າພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາຈະໄດ້ເຮັດຜິດມາກ່ອນ; ຄົນຊອບທັມຈະໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກແລະໄດ້ຮັບພຣະພອນສເມີ.

3. ຕົວຢ່າງໃນທາງຜິດ: (ເອເຊກຽນ 18: 10-13)

ເອເຊກຽນ 18:10-13 ໄດ້ເວົ້າເຖິງລູກຊາຍຄົນນຶ່ງທີ່ໄດ້ປະຕິເສດຕົວຢ່າງແບບຊອບທັມຂອງພໍ່ເຂົາ. ລາວເປັນຄົນມັກຂ້າເຈົ້າເອົາຂອງ (ຂໍ້ 10); ລາວເປັນຄົນໄຫວ້ພຣະທຽມແລະຫລິ້ນເມັງຂອງຄົນອື່ນ (ຂໍ້ 11); ຊີວິດລາວເຕັມດ້ວຍການສໍ້ໂກງ, ການບຸ້ນຈີ້, ແລະຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມ (ຂໍ້ 12); ລາວເຫັນແກ່ຕົວແລະເອົາປຽບຄົນອື່ນ (ຂໍ້ 13). ຄໍາຖາມ: ຄວາມຊອບທັມຂອງພໍ່ລາວຈະຊ່ວຍຄົນຜູ້ນີ້ໄດ້ບໍ່? ຄໍາຕອບ: “ເຂົາຈະມີຊີວິດຢູ່ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ກະທໍາໃນສິ່ງທີ່ຫນ້າຂີ້ດຽດແລະລະອາຍເຫລົ່ານີ້ມາແລ້ວເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍຍ້ອນການກະທໍານັ້ນ.” ແນ່ນອນ, ທຸກຄົນຈະຕ້ອງຮັບຜົນຕາມການເລືອກຂອງຕົນບໍ່ວ່າຈະດີຫລືຮ້າຍ.

ນັ້ນຄືສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບອິສຣາເອັນກ່ອນທີ່ປະເທດຊາດຈະຖືກພວກອັສຊີເຮັງທໍາລາຍໃນປີ 722 ກ່ອນ ຄ. ສ. ຜູ້ປະກາດພຣະທັມອາໂມດ ແລະໂຮຊີອາໄດ້ສັ່ງທ້າມເລື່ອງການຂາບໄຫວ້ຮູບໂຄຣບ, ການປະຕິບັດສາສນາແບບຜິດ, ການກົດຂີ່ຂົມເຫັງໃນສັງຄົມ. ແລະການສໍ້ໂກງໃນທາງການເມືອງ; ພວກເພິ່ນໄດ້ເຕືອນເຖິງພຣະພິໂຣດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະມາເຖິງ, ແຕ່ປະຊາຊົນບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນຄໍາເຕືອນຂອງພວກຜູ້ປະກາດເພາະຫລາຍຄົນເຊື່ອວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງທໍາລາຍໄພ່ພົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວ. ໃນທີ່ສຸດ, ການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ບໍ່ນິສຸດແລະການນະມັສການທີ່ຫວ້າງເປົ່າຂອງພວກເຂົາໄດ້ນໍາພວກຕົນໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

ໃນຕອນນີ້ໜ້າທີ່ຂອງເອເຊກຽນຄືການນໍາພາປະຊາຊົນໃຫ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກ ແລະນໍາພາໃຫ້ຄົນດີກັບພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະປະສົງໃຫ້ແຕ່ລະຄົນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ; ຄົນທີ່ເຮັດຜິດກໍຕ້ອງໄດ້ຖືກພິພາກສາ; ລູກເພິ່ງຄວາມຊອບທັມຂອງພໍ່ກໍບໍ່ໄດ້ ແລະຄວາມບາບຂອງພໍ່ຈະນໍາໂທດມາເຖິງລູກກໍເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ພຣະເຈົ້າຈະຊົງພິພາກສາລົງໂທດບຸກຄົນທີ່ລ່ວງລະເມີດຄໍາສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງຕລອດເວລາ.

4. ເນັ້ນຈຸດສໍາຄັນ: (ເອເຊກຽນ 18:14-18)

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນໍາກໍຣະນີທິສາມມາເພີ່ມ (ພໍ່ ໃນ 18:5-9; ລູກ ໃນ 18:10-13. ຫລານ ໃນ 18:14-18). ລູກຊາຍຂອງຜູ້ທີ່ສອງຫລືຫລານໄດ້ດໍາເນີນຊີວິດຕາມແບບຢ່າງຂອງພໍ່ຕູ້ລາວ; ລາວຍໍາເກງພຣະເຈົ້າ ແລະເຮັດກັບຄືນອີ່ນ້ຽງຢ່າງຍຸດຕິທັມ; ລາວຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດແຕ່ປະການໃດ ເຖິງວ່າພໍ່ຂອງລາວຈະໄດ້ເຮັດບາບ.

ສະນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ມີການຖ່າຍທອດຄວາມຜິດໃນກໍຣະນີນີ້. ຄົນລຸ້ນສອງຈະບໍ່ຖືກອະພັຍໂທດເພາະຄວາມຊອບທັມຂອງຄົນລຸ້ນນຶ່ງ. ແຕ່ຕາມຄວາມຄິດຂອງຄົນອິຣາເອັນ ຄົນຮຸ້ນສາມຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດກັມເພາະການບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງພໍ່ລາວ; ສິ່ງນັ້ນຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ, ເພາະພຣະເຈົ້າຈະຊົງພິພາກສາຫລານຕາມການງານຂອງຫລານເອງ. ຊາຍຄົນທິສາມບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບເໝືອນພໍ່ຂອງລາວ ແຕ່ລາວໄດ້ສແວງຫາຄວາມຊອບທັມເໝືອນພໍ່ຕູ້ຂອງລາວ. ລາວໄດ້ເລືອກເອົາຊີວິດແລະລາວກໍຈະໄດ້ຮັບສິ່ງນັ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນເອເຊກຽນໃຫ້ປະກາດເຮືອງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສ່ວນບຸກຄົນກັບຊາວອິຣາເອັນທີ່ເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບິໂລນ. ບໍ່ມີການຖ່າຍທອດຄວາມຜິດ ຫລືລາງວັນຣະຫວ່າງສະມາຊິກຄອບຄົວ; ແຕ່ລະຄົນຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການເລືອກຂອງຕົນ.

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ:

ຄົນເຮົາສ່ວນຫລາຍມັກຖືມຄວາມຜິດໃສ່ຄົນອື່ນ; ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບຊາວອິຣາເອັນຜ່ານທາງເອເຊກຽນເຮືອງຄວາມຮັບຜິດຊອບຍັງບໍ່ລ້າສັມຍ; ພຣະສັນຍາໃໝ່ກໍໄດ້ສອນພວກເຮົາໃນເຮືອງນີ້; ແຕ່ລະຄົນຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພຣະເຈົ້າສໍາລັບຄໍາເວົ້າແລະການປະພຶດຂອງຕົນ (ມທ 12:36; ໂຣມ 14:12; ຮສ 4:13). ພວກເຮົາຈະໄປໂທດຄົນອື່ນ ເພາະການເລືອກຂອງຕົນກໍເປັນໄປບໍ່ໄດ້; ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ສອງທາງທີ່ທຸກຄົນຈະຕ້ອງເລືອກ: ພວກເຮົາຈະເຊື່ອຟັງ ຫລືພວກເຮົາຈະບໍ່ເຊື່ອຟັງ; ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງໃຫ້ທາງທິສາມຫລືໃຫ້ພວກເຮົາຖ່າຍທອດຄວາມຜິດຂອງເຮົາໄປໃຫ້ຄົນອື່ນໆ. ບຸກຄົນທີ່ເຊື່ອແທ້ຕ້ອງຍອມຮັບຜິດ, ຖິ້ມຄວາມຜິດບາບ, ແລະຫັນໜ້າເຂົ້າຫາພຣະເຈົ້າ.

ຄໍາຖາມ

1. ເປັນຫຍັງຄົນອິສຣາເອັນທີ່ເປັນຊະເລີຍຢູ່ບາບິໂລນຈຶ່ງມີບັນຫາໃນການຍອມຮັບວ່າພວກຕົນໄດ້ມີພາກສ່ວນໃນການເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງລົງໂທດ?
2. ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງການເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງກ່ຽວກັບຄວາມຜິດຈຶ່ງເປັນເລື່ອງສໍາຄັນສໍາລັບພຣະເຈົ້າ?
3. ມີກໍລະນີໃດແດ່ທີ່ຄຣິສຕຽນໃນສັມຍນີ້ມັກແກ້ຕົວ ຫລືມັກໃຫ້ເຫດຜົນວ່າຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຂົາເປັນພຽງເລື່ອງເລັກນ້ອງ?
4. ໃນເມື່ອຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກໂຖ່ແລ້ວດ້ວຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ, ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈໍາເປັນຕ້ອງສາຣະພາບແລະຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ອີກໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຜິດໄປ?
5. ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນການຮັກສາຕົວເອງໃຫ້ດໍາເນີນຊີວິດໃນທາງຊອບທັມໄດ້ວິທີໃດແດ່?

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ບົດຮຽນ 11

ບົດຮຽນຈາກການບໍ່ເຊື່ອຟັງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ເອເຊກຽນ 20:1-32
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ເອເຊກຽນ 20:1-44
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ອິສຣາເອນປະຕິເສດພຣະຄຸນຈົນເຖິງສັມຍເອເຊກຽນ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເຮົາເດ! ໄດ້ມີປະຕິກິຣິຍາແນວໃດຕໍ່ພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອນຳເອົາບົດຮຽນຈາກພວກອິສຣາເອນມາໃຊ້ໃນຊີວິດເຮົາ.

ບົດນຳ

ຊາວອິສຣາເອນຜູ້ເປັນໄພພິບັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ທັນຫລັງຕໍ່ຄວາມຮັກຄວາມເມຕາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ໃດໆມາ, ທຸກຄັ້ງທີ່ເຂົາຮູ້ສຶກຕົວຂໍອະພິຍພຣະເຈົ້າຊົງຍົກໂທດອະພິຍຄວາມຜິດບາບນັ້ນ ແຕ່ເຂົາກໍເຮັດຜິດບາບຕໍ່ກັນມາຢູ່ເລື້ອຍໆ.

1. ເປັນໄປຕາມຊົງເປັນ: (ເອເຊກຽນ 20:1-3)

ຫລັງຈາກສອງປີທີ່ເອເຊກຽນຖືກເອີ້ນມາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້ານັ້ນ ໄດ້ມີບັນດາພວກຜູ້ປົກຄອງບາງຄົນໄດ້ມາຫາທ່ານເພື່ອປຶກສາໄຕ່ຖາມກ່ຽວກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກເຂົາ ວ່າອະນາຄົດຂອງພວກເຂົາຈະເປັນຢ່າງໃດ? ແລະແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາຖືກໄລ່ໜີທີ່ເຢຣູຊາເລັມຈະເປັນຢ່າງໃດ? ການໄຕ່ຖາມຂອງເຂົາບໍ່ແມ່ນເຂົາຈະເຮັດຕາມນ້ຳພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ ແຕ່ມາຖາມເພື່ອຈະຫາທາງບໍ່ໃຫ້ຖືກຂັບໄລ່ເຂົາໜີ. ພຣະເຈົ້າຊົງຊາບແຜນການຂອງເຂົາຈຶ່ງຊົງສັ່ງເອເຊກຽນໃຫ້ບອກເຂົາວ່າ “ມະນຸດເອີຍຈຶ່ງກ່າວແກ່ຄົນເຫລົ່ານີ້ແລະບອກພວກເຂົາວ່າ ພຣະເຈົ້າຢາວເພພຣະເຈົ້າກຳລັງຖາມວ່າ ພວກເຈົ້າມາຖາມເຖິງຄວາມປະສົງຂອງເຮົາແມ່ນບໍ່? ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງແນ່ແທ້ສັນໃດ ເຮົາຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຈົ້າຖາມເຮົາເຖິງສິ່ງໃດໆທັງໝົດສັນນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ” (ຂໍ້ 3). (ກ່າຍຈາກພຣະຄຳພີສະບັບ 2012).

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫລິ້ນກັບຜູ້ໃດ ຕາບໃດຄວາມຜິດບາບຍັງຊ້ອນເລິກພາຍໃນມະນຸດພຣະອົງກໍຈະບໍ່ມີໃຈອ່ອນຕໍ່ຄວາມບາບທີ່ເຂົາກະທຳນັ້ນ. ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຢ່າງແຂງແຮງວ່າບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງມະນຸດຈະມາຖາມເພື່ອຫາທາງອອກຊຶ່ງ ຈຶ່ງຊົງບອກເຂົາໃຫ້ເລືອກເອົາການເຊື່ອຟັງຫລືບໍ່ເຊື່ອຟັງ. ເມື່ອເຮົາສຶກສາເບິ່ງຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວເຫັນວ່າພຣະອົງຊົງເດັດຂາດຕໍ່ຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຫລາຍເທື່ອເຮົາເຫັນວ່າເຮົາຍັງບໍ່ເຮັດແບບຈິງຈັງໃນຊີວິດຂອງເຮົາດັ່ງທີ່ເຮົາປະຕິບັດກັນຢູ່ທຸກວັນນີ້

ຄືພວກເຮົາໄດ້ປ່ອຍປະລະເລີຍ ຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປຕັ້ງແຕ່ເກືອບສີ່ສິບປີຜ່ານມາພຸ້ນ, ຫາກເອເຊກຽນຍັງມີຊີວິດຢູ່ພຣະເຈົ້າຈະ
ບອກເພິ່ນເວົ້າກັບເຮົາຢ່າງໃດໜ້? ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີເອເຊກຽນໄດ້ຕາຍໄປແຕ່ຫລາຍສມັຍແລ້ວ ຜູ້ທີ່ແທນໜ້າທີ່ຂອງເອເຊກຽນ
ກໍຍັງມີຢູ່ທ່ານຄິດວ່າແມ່ນໃຜ? ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດເມື່ອເພິ່ນກ່າວແຕ່ລະທິດ?

2. ປະຫວັດຂອງພຣະຄຸນ: (ເອເຊກຽນ 20:4-7)

ລາງເທື່ອເຮົາເຫັນວ່າມັນບໍ່ຍຸດຕິທັມເຊັ່ນ: ຄົນເຮົາເອົາໝາມາເປັນນາຍ, ຜິວໄດ້ປະຖິ້ມເມັງທີ່ດີແລ້ວໄປຢູ່ກິນກັບຍິງຊົ່ວ, ລູກທີ່
ພໍ່ແມ່ລ້ຽງມາດ້ວຍຄວາມທະນຸຖນອມກັບໄປໃຫ້ເຂົາຂ້າເຂົາຕິຈິນເລືອດອາບໜ້າອາບຕາມາບ້ານ, ຄັນແມ່ນລູກສາວກໍມີລູກ
ກ່ອນແຕ່ງງານ, ລາງເທື່ອລູກທີ່ເຮົາລ້ຽງມາດ້ວຍຄວາມຍາກລຳບາກກັບໄປຟັງຄວາມຜູ້ອື່ນຫລາຍກວ່າພໍ່ກວ່າແມ່, ລາງຄອບ
ຄົວມີຖານນະດິຕລອດເຖິງການສຶກສາສູງ ແຕ່ຄອບຄົວບໍ່ມີຄວາມສຸກແຖມຍັງຜິດຖຽງກັນເລື້ອຍໆ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນເປັນ
ປະຈຳ, ຈົນລາງເທື່ອເຮົາຢາກຖາມວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນແນວນີ້? ໂລກນີ້ຍຸດຕິທັມຢູ່ບໍ່? ຫາກເຮົາຈະຖາມຄຳຖາມນີ້ບາງທີ່ເຮົາ
ອາດຫວນຄິດເຖິງຕົວເຮົາເຊັ່ນດຽວກັນວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກເຮົາຫລາຍຈົນໄດ້ໂຜດປະທານພຣະບຸດຂອງພຣະອົງລົງມາເກີດ
ໃນໂລກເພື່ອເປັນຄຳໄຖ່ໂທດຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາທຸກຄົນທີ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະບຸດນັ້ນ, ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນຖືວ່າໄດ້ພົ້ນຈາກ
ຄວາມຜິດຄວາມບາບແລ້ວດ້ວຍຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະອົງຕາມຄວາມສົມ
ຄວນຂັ້ນນະ? ເຮົາໄດ້ກາຍເປັນຄົນຫລົງລືມພຣະຄຸນໄປແລ້ວບໍ່?

ຈິ່ງເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງຄົບບໍຣິບູນໃນພຣະອົງເອງ, ພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການສິ່ງໃດໆຈາກມະນຸດຫລືໃຫ້ມະ
ນຸດຍ້ອງຍໍເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບກຽດແຕ່ຢ່າງໃດ ເພາະວ່າກຽດແລະສະຖາຣາສີເປັນຂອງພຣະອົງຢູ່ແລ້ວ, ເຊັ່ນດຽວກັນການ
ທີ່ມະນຸດບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້ານັ້ນພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເສັຍກຽດແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ ມະນຸດຕ່າງໆຫາກທີ່ເສັຍພຣະຄຸນແລະທາງແຫ່ງຄວາມ
ລອດພົ້ນ. ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະຜູ້ຊົງສ້າງສັບສິ່ງ ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະອົງມີສິດອຳນາດເໜືອສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງ “ເຮົາມີຊີວິດ
ຢູ່ຢ່າງແນ່ແທ້ສັນໃດ ເຮົາຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຈົ້າຖາມ ເຮົາເຖິງສິ່ງໃດທັງໝົດສັນນັ້ນ” (ຂໍ້ 3). ແປວ່າ ເຮົາທັງຫລາຍມີ
ໜ້າທີ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສອນຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ.

ທ່ານຄົງຈຳໄດ້ວ່າໃນສມັຍເຮົາຢູ່ກັບພໍ່ແມ່ຂອງເຮົານັ້ນເຮົາມີແຕ່ພັງເພິ່ນ ຫລືບໍ່ໄດ້ຖຽງຄວາມເພິ່ນແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ ສ່ວນດຽວ
ນີ້ລູກເຕົ້າຂອງເຮົາຖຽງຄວາມເຮົາເກັ່ງໆ ທ່ານຜູ້ເປັນພໍ່ເປັນແມ່ມັກຢູ່ບໍ່ລູກຖຽງຄວາມແນວນີ້? ຖ້າບໍ່ມັກເຮົາກໍຢາກຖຽງພຣະເຈົ້າ
ເລີຍເພາະວ່າການຖືກຖຽງກັບຜູ້ມີພຣະຄຸນນັ້ນເປັນການບໍ່ດີ. ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ “ຈິ່ງບອກພວກເຂົາສິ່ງທີ່ເຮົາກຳລັງກ່າວ
ເມື່ອເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາຊາດອິສຣາເອນນັ້ນ ເຮົາໄດ້ເຮັດຄຳສັນຍາກັບພວກເຂົາ ເຮົາໄດ້ປາກົດເຮົາເອງຕໍ່ພວກເຂົາໃນປະເທດ
ເອຍິບແລະໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າ ເຮົາແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ” (ຂໍ້ 5).

3. ເປັນຄ້າຍຄືກັນ: (ເອເຊກຽນ 20:8-20)

ໃນຂະນະທີ່ຊາວອິສຣາເອນເປັນຂ້າທາດທີ່ເອຍິບນັ້ນ ຕາຂອງເຂົາເຫັນຊາວເອຍິບຂາບໄຫວ້ຮູບປັ້ນທີ່ເປັນພຣະຂອງຊາວເອຍິບ, ດ້ວຍເຫດການທີ່ເຫັນທຸກມື້ທຸກວັນນີ້ເອງໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງເຂົາໄດ້ເຫັນພ້ອມກັບພຣະບັນເທລີ່ນັ້ນ. ເມື່ອພຣະເຈົ້າປົດປ່ອຍເຂົາອອກຈາກການເປັນຂ້ອຍຂ້າທີ່ເອຍິບແລ້ວກໍຕາມ ເຂົາຍັງເອົາຮູບປັ້ນຕ່າງໆ ນັ້ນມານຳພວກເຂົາອີກ ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ໂຍນສິ່ງນັ້ນຖິ້ມກ່ອນອອກຈາກເອຍິບແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ “ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ທ້າທາຍເຮົາບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງເຮົາ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ປະບັນດາຮູບໂຄຣົບອັນໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາຖິ້ມ ຫລືບໍ່ຍອມປະຖິ້ມພຣະຕ່າງໆຂອງຊາວເອຍິບ” (ຂໍ້ 8). ການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ເຂົາປະຖິ້ມຮູບພຣະຕ່າງໆນັ້ນກາຍເປັນເຄື່ອງວັດແທກຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຜູ້ເຊື່ອແລະຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໃນເວລາເລີ່ມແລກຂອງການຕິດຕາມພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາປະຖິ້ມບໍ່ໄດ້ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ນັບຖືມາເປັນເວລາດົນນານແລ້ວໃນປະເທດເອຍິບ ພວກເຂົາຈຶ່ງນັບຖືສອງຢ່າງ ຄືນັບຖືພຣະເຈົ້າອົງທຸ່ງແທ້ຜູ້ທີ່ນຳເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກເປັນຂ້ອຍຂ້າທີ່ປະເທດເອຍິບ ແລະພຣະບັນໄປລຽງຄູ່ກັບການນັບຖືພຣະເຈົ້າ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນພຣະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າເຂົາທ້າທາຍພຣະອົງດ້ວຍການບໍ່ເຊື່ອຟັງ ເມື່ອເຂົາບໍ່ເຊື່ອຈຳເປັນພຣະອົງຈະຕ້ອງລົງໂທດ “ເຮົາຈຶ່ງພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຊົມຣິດແຫ່ງຄວາມໂກດຮ້າຍ ອັນເຕັມຂະໜາດຂອງເຮົາໃນເອຍິບ” (ຂໍ້ 8ຂ). ການລົງໂທດຕອນນັ້ນແມ່ນພຣະອົງນຳພາເຂົາໄປໃນຫົນການແຫ້ງແລ້ງແລະກັນດານ “ສະນັ້ນແຫລະ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ນຳເຂົາອອກໄປຈາກປະເທດເອຍິບ ໄປຍັງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ” (ຂໍ້ 10).

ຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນແມ່ນກົດຣະບຽບທີ່ພຣະອົງຊົງຕັ້ງໄວ້ສຳລັບໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງເພື່ອໃຫ້ດຳລົງຊີວິດຕາມນັ້ນ, ຜູ້ໃດຝ່າຝົນຜິດຕໍ່ກົດຣະບຽບຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກລົງໂທດຕາມການກະທຳເພື່ອໃຫ້ຫລາຍຈຳຂຶ້ງເປັນການຍຸດຕິທັມດີ ຫາກບໍ່ມີກົດຣະບຽບຄຣິສຕຽນກໍຈະກາຍເປັນຄົນບໍ່ມີຣະບຽບ ຫາກບໍ່ມີກົດໝາຍບ້ານເມືອງຄົນເຮົາກໍຈະຂ້າກັນຄືຂ້າເປັດຂ້າໄກ່ເທົ່ານັ້ນ. ພຣະເຈົ້າວາງຣະບຽບບໍ່ໃຫ້ເອົາພຣະຮູບປັ້ນໄປນຳໃນຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການເປັນຂ້າທາດ ເຂົາກໍຍັງເອົາພຣະນັ້ນໄປນຳຢູ່, ຈົນມາເຖິງວັນນີ້ຄຣິສຕຽນທີ່ເຊື່ອພຣະເຢຊູກໍຍັງມີພຣະອື່ນອີກຢູ່. ໂປໂລກ່າວວ່າ “ເພາະວ່າພຣະບັນຍັດເປັນເຫດໃຫ້ມີການພຣະພິໂຣດ ແຕ່ບ່ອນໃດບໍ່ມີພຣະບັນຍັດບ່ອນນັ້ນກໍບໍ່ມີການລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດ” (ໂຣມ 4:15).

4. ຄວາມຮັກອັນໝັ້ນຄົງຂອງພຣະເຈົ້າ: (ເອເຊກຽນ 20:21-32)

ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເດີມສ້າງໂລກພຸ້ນ ອາດາມກໍໄດ້ເຮັດຜິດແລ້ວ, ສມັຍຂອງອັບຣາຮາມມະນຸດຍັງເຮັດຜິດອີກ, ສມັຍຂອງໂມເຊແຮງເຮັດຜິດຫລາຍກວ່າເກົ່າ ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງສັ່ງໃຫ້ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມບັນທຶກຄວາມຜິດເຫລົ່ານັ້ນເພື່ອໃຫ້ພວກລູກຫລານໄດ້ຮຽນຮູ້ຈັກຄວາມຜິດພາດຂອງປູ່ຍາຕາຍາຍ ແລ້ວພວກລູກຫລານກໍຈະບໍ່ເຮັດຜິດແບບປະຫວັດສາດຊ້ຳ

ຮອຍ, ແຕ່ມະນຸດກໍບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ຈົນມາເຖິງສັມພຣະຄັມພິໄໝ່ມະນຸດກໍບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ຈັກປະຫວັດສາດຄວາມຜິດພາດຂອງບັນພະບຸຣຸດເລີຍ ແລະຍັງຈະເຮັດຜິດຕໍ່ມາເລື້ອຍໆ. ໃນຄວາມຜິດທີ່ມະນຸດໄດ້ເຮັດນັ້ນໃຫ້ພຣະເຈົ້າໂກດຮ້າຍແລະຕຽມພ້ອມທີ່ຈະລົງໂທດ ແຕ່ພຣະອົງກໍຊົງອົດກັນພຣະທັຍໄວ້ບໍ່ລົງໂທດ. (ອ່ານ 20:9, 14, 22) ທັງນີ້ກໍຍ້ອນວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ໄປກວ່າຄວາມໂກດຮ້າຍ, ແຕ່ກໍໜ້າປະລາດທີ່ມະນຸດບໍ່ຮູ້ເຫັນຄວາມຮັກອັນໝັ້ນຄົງນີ້ ຍິ່ງພຣະອົງອົດກັນເທົ່າໃດ ມະນຸດກໍຍິ່ງປະຕິເສດບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ພາກັນປະຕິບັດຮັກສາພຣະຮູບປັ້ນນັ້ນຫລາຍກວ່າເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວວ່າ “ເຮົາຈະກະຈັດກະຈາຍພວກເຂົາໄປທົ່ວໂລກ ເຮົາໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນີ້ກໍເພາະວ່າເຂົາໄດ້ປະຕິເສດຂໍ້ຄໍາສັ່ງຂອງເຮົາ” (ຂໍ້ 23ຂ-24ກ). ແລະແລ້ວສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວນັ້ນກໍເປັນຄວາມຈິງມາຈົນເຖິງວັນນີ້ ຄືຄອບຄົວ, ຜົວເມັຍໄດ້ພັດພາກຈາກກັນ, ການພັດພາກຈາກກັນໃນສັມພັນນີ້ຖືວ່າເປັນການສູນເສຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ລາງເທື່ອເກືອບເວົ້າໄດ້ວ່າອາດບໍ່ເຫັນກັນອີກເພາະການຄົມມະນາຄົມໃນສັມພັນນີ້ບໍ່ຄືດຽວນີ້ ແຕ່ສິ່ງສໍາຄັນທີ່ສຸດນັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ສະຖິດຢູ່ນໍາເຂົາອີກ.

ຄໍາຖາມ:

1. ພຣະເຈົ້າມີພຣະຄຸນອັນໃດຕໍ່ຊາດອິສຣາເອນ?
2. ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງອິສຣາເອນຈຶ່ງນໍາເອົາຮູບພຣະປັ້ນນັ້ນໄປເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປັນບາບຊຶ້ງ?
3. ເຮົາເດ! ໄດ້ປະຕິເສດພຣະຄຸນຫລືບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະອົງແນວໃດ?
4. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກອິສຣາເອນພັດພາກຈາກກັນໄປທົ່ວໂລກນັ້ນມີຄວາມຄ້າຍຄືເຮົາແນວໃດ?
5. ເມື່ອໃດພວກເຮົາຈຶ່ງຈະຕັ້ງໃຈເຊື່ອຟັງພຣະອົງອີກຈັກເທື່ອ?

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນ 12 ວັນດີລໍຄອຍຢູ່ຂ້າງໜ້າ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ເອເຊກຽນ 37:1-14
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** ເອເຊກຽນ 37:1-14
- ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເອເຊກຽນເຫັນນິມິດເຮືອງກະດູກຫລັອນກັບມາມີຊີວິດ ອັນໝາຍເຖິງພຣະເຈົ້າຈະເຕົ້າໂຮມອິສຣາເອນອີກ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ເມື່ອທຸກຢ່າງມີແຕ່ແນວບໍ່ດີ ເຮົາເຊື່ອບໍ່ວ່າວັນນຶ່ງຈະພົບແນວດີ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:** ເພື່ອເຂົ້າໃຈວ່ານິມິດທີ່ເອເຊກຽນເຫັນນັ້ນມີຄວາມໝາຍຕໍ່ຊີວິດ.

ບົດນຳ

ຍິງຜູ້ນຶ່ງເປັນແຄນເຊີ ຖືກປິ່ນປົວມາເປັນເວລາຊ້ານານເພື່ອນຜູ້ກຳພາກັນໄປຢາມແລະສັ່ງລາກັນດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຄິດວ່າບໍ່ນານລາວກໍຈະຕາຍ, ວັນນຶ່ງທ່ານໝໍມາບອກວ່າພວກເພິ່ນໄດ້ຄົ້ນພົບວິທີການກຳຈັດແຄນເຊີນີ້ໃຫ້ຫາຍໄດ້ ຄືຈະຕ້ອງຜ່າຕັດບ່ອນນັ້ນຖິ້ມແລະຕ້ອງເອົາພາກສ່ວນດຽວກັນທີ່ຜູ້ອື່ນບໍ່ຮູ້ຈາກນັ້ນມາທິດແທນ ຍິງຜູ້ນີ້ກໍຕົກລົງເຮັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງທ່ານໝໍ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ລາວມີຊີວິດຢູ່ອີກຕໍ່ໄປ.

1. ຕາຍແລ້ວຄືນມາໄດ້ບໍ່?: (ເອເຊກຽນ 37:1-3)

ເຮົາເຄີຍໄດ້ຍິນຂ່າວເລົ່າລືກັນບາງຄັ້ງບາງຕອນວ່າ ຄືນຕາຍໄປແລ້ວວັນນຶ່ງສອງວັນກໍເປັນຄືນມາອີກ, ໃນພຣະທັມລູກາ 16 ກໍໄດ້ບັນທຶກການເປັນຄືນມາຈາກຕາຍຂອງລາຊະໂຮ ແຕ່ແມ່ນລາວຄືນມາດ້ວຍຮິດເດດຂອງພຣະເຢຊູທີ່ສຳແດງໃຫ້ຄືນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໄດ້ຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ. ໃນກໍລະນີຂອງເອເຊກຽນເຫັນນິມິດນີ້ບໍ່ມີໃຜດອກຈະເວົ້າໄດ້ວ່າກະດູກຄືນຕາຍທີ່ຕາຍໄປຫລາຍພ້າຫລາຍປີແລ້ວຈະຄືນມາມີຊີວິດໄດ້ ແລະກໍບໍ່ມີຜູ້ມີອິດທິຮິດໃດດອກທີ່ເຮັດໃຫ້ກະດູກຫລັອນຄືນມາມີຊີວິດນອກຈາກພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ພຣະທັມເອເຊກຽນ 37 ເປັນຄຳຕອບເຮືອງກາຍທີ່ເປັນຄືນມາ 1 ເທສະໂລນິກ 4:13-18.

ເອເຊກຽນເປັນພຍານວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳເພິ່ນໄປຍັງພູແຫ່ງນຶ່ງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍກະດູກຫລັອນຢ່າງຫລວງຫລາຍ “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕົກຢູ່ພາຍໃຕ້ຮິດເດດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຊົງນຳຂ້າພະເຈົ້າອອກມາປ່ອຍໄວ້ໃນຮ່ອມພູແຫ່ງນຶ່ງ ຊຶ່ງມີກະດູກເຕັມໄປທົ່ວຊົງນຳໄປທົ່ວບໍລິເວນຮ່ອມພູນັ້ນ” (ຂໍ້ 1). ນິມິດເຮືອງການຊົງນຳພາເອເຊກຽນໄປຍັງພູເຂົາທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍກະດູກຫລັອນ ເປັນຮູບພາບພຣະເຈົ້າຈະຊົງນຳເອົາອິສຣາເອນທີ່ເຮັດຜິດບາບແລະຕາຍໄປຕັ້ງດິນນານເໝືອນ

ກະດູກຫລ້ອນນັ້ນໃຫ້ຄົນມາມີຊີວິດແລະມາຫາພຣະອົງອີກຄັ້ງນຶ່ງ ແລະມັນຍັງເປັນຮູບພາບອີກວ່າພຣະເຈົ້ານໍາພາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງອອກໄປທົ່ວໂລກ ເພື່ອປະກາດເອີ້ນເອົາຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວໃນຄວາມຜິດບາບໃຫ້ຄົນມາມີຊີວິດວິດໂດຍເຊື່ອຟັງຄໍາຂອງພວກຜູ້ປະກາດນັ້ນ. ພຣະເຈົ້າຖາມເອເຊກຽນວ່າ “ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ກະດູກເຫລົ່ານີ້ຄົນມີຊີວິດອີກໄດ້ບໍ່” ຂ້າພະເຈົ້າທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ຊົງຮູ້ເຮືອງນີ້” (ຂໍ້ 3)

2. ເທສນາໃຫ້ຄົນຕາຍຟັງ: (ເອເຊກຽນ 37:4-6)

ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໃຫ້ເອເຊກຽນເທສນາປະກາດໃຫ້ກະດູກຟັງ “ຈົ່ງປະກາດພຣະທັມຕໍ່ກະດູກຫລ້ອນເຫລົ່ານີ້ ຈົ່ງບອກພວກມັນຟັງພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” (ຂໍ້ 4). ເປັນສິ່ງທີ່ເອເຊກຽນບໍ່ຄາດຄິດວ່າຈະຕ້ອງເຮັດແນວນີ້ ເພາະວ່າທ່ານເອເຊກຽນເປັນຄົນບໍ່ເຄີຍປະພຶດອັນໃດທີ່ເປັນມົນທົນ ແມ່ນແຕ່ຊື່ນສັດທີ່ຕາຍຢ່າງທັມມະຊາດຫລືກິນຊີ້ນສັດທີ່ຖືກສັດອື່ນກັດຕາຍເພິ່ນກໍບໍ່ກິນ (ເອເຊກຽນ 4:14) ດັ່ງນັ້ນການຍ່າງເຂົ້າໄປໃນແດນຂອງຊາກຄົນຕາຍທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍກະດູກຫລ້ອນ ແລະການທີ່ຈະໄປປະກາດພຣະທັມໃຫ້ກະດູກຫລ້ອນນັ້ນ ທ່ານເອເຊກຽນເຂົ້າໃຈວ່າສິ່ງນີ້ເປັນມົນທົນຍິ່ງກວ່າກິນຊີ້ນສັດຕາຍເສັງອີກ, ແຕ່ເອເຊກຽນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ບອກໄດ້ໃຊ້ຟັງ ຈົ່ງປະຕິບັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງປະກາດໃຫ້ກະດູກຫລ້ອນນັ້ນຟັງ. ການເຊື່ອຟັງຂອງເອເຊກຽນເປັນບົດຮຽນສອນເຮົາວ່າການຮັບຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈທີ່ເຮົາເຂົ້າໃຈນັ້ນບໍ່ແມ່ນຈະຖືຕ້ອງສເມີ ການຄິດວ່າເຮົາເປັນຄົນດີຫລືເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານນັ້ນເຮົາອາດຄິດຄືເອເຊກຽນ, ແຕ່ຈົ່ງເຂົ້າໃຈວ່າການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້ານັ້ນເປັນການຖືກຕ້ອງຫລາຍກວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຕົນເອງ.

ເອເຊກຽນມີໜ້າທີ່ຮັບໃຊ້ແລະເຊື່ອຟັງ ສ່ວນຜູ້ທີ່ຈະໃຫ້ກະດູກຫລ້ອນມີຊີວິດນັ້ນເປັນໜ້າທີ່ຂອງພຣະເຈົ້າ “ເຮົາຈະເອົາລົມທາຍໃຈເຂົ້າໄປໃນພວກມັນຈະໃຫ້ມີຊີວິດ” (ຂໍ້ 5). ກະດູກຫລ້ອນເຫລົ່ານີ້ປຽບເໝືອນຈິດວິນຍານທີ່ຕາຍແລ້ວທຸກທົນແຫ່ງໃນໂລກ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ນໍາພາເອເຊກຽນແນວໃດພຣະອົງກໍຈະນໍາພາໃຫ້ຈິດໃຈຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ແລະຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ປະກາດໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຄືກັນ ສ່ວນການທີ່ເຂົາຈະເປັນຄົນມາຫລືບໍ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງເຮົາ ເພາະວ່າເຮົາມີໜ້າທີ່ປະກາດໃຫ້ກະດູກຫລ້ອນເຫລົ່ານັ້ນຟັງ ເພື່ອຄົນທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວທີ່ໃຫ້ຊີວິດ.

ມີອາຈານຜູ້ນຶ່ງໄດ້ຊັກຊວນສະມາຊິກໂບດຂອງເພິ່ນອອກໄປຢ້ຽມຢາມ, ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ໄປເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ໂບດເພື່ອເຂົ້າເຝົ້າແລະແບ່ງກຸ່ມອອກໄປຢາມຕາມລາຍຊື່ທີ່ທາງໂບດໄດ້ບົ່ງອອກມາ. ເມື່ອທຸກກຸ່ມໄດ້ຮັບລາຍຊື່ແລ້ວກໍພາກັນມາອ່ານເບິ່ງລາຍຊື່ເພື່ອວາງແຜນວ່າຈະໄປແນວໃດ? ຜູ້ນຶ່ງໃນກຸ່ມໄດ້ເວົ້າຂຶ້ນວ່າ “ໂອຍ! ບໍ່ຈໍາເປັນໄປຢາມຜູ້ນີ້ດອກ, ລາວເປັນຄົນຢູ່ວົງການພະນັນ ຈ້າງລາວກະບໍ່ຟັງ?” ອີກຜູ້ນຶ່ງເວົ້າວ່າເຮົາໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ມອບໝາຍແລ້ວ ລາວຈະຟັງຫລືບໍ່ຟັງເຮົາຄວນໄປສາກ່ອນ ຫາກພຣະເຈົ້າພໍພຣະທັຍລາວຈະຮັບເຊື່ອກໍເປັນໄດ້. ໃນວັນນັ້ນພວກເຂົາເຈົ້າກໍພາກັນໄປ, ສິ່ງບໍ່ຄາດຝັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຄືຊາຍຄົນນັ້ນຄິດຢາກເຊົາການພະນັນຢູ່ແລ້ວແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເຊົາໄດ້ແນວໃດ ພໍດີມື້ນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຄົນກຸ່ມນ້ອຍນີ້ມາຫາລາວຈົ່ງຮັບເຊື່ອໃນວັນນັ້ນ, ຕໍ່ມາຊາຍຄົນນັ້ນກໍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ສອນພຣະຄໍາພີໃນໂບດນ້ອຍແຫ່ງນຶ່ງຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້.

3. ເຊື້ອແລະຟັງຄວາມ: (ເອເຊກຽນ 37:7-10)

ຄວາມເຊື້ອແລະການປະຕິບັດຂອງຜູ້ປະກາດເອເຊກຽນເປັນແບບຢ່າງແລະຫລັກຖານອັນສໍາຄັນທີ່ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນຈະຕ້ອງຮຽນເອົາມາເປັນແບບຢ່າງ ທ່ານເອເຊກຽນບໍ່ໄດ້ລໍຊ້າໃນການທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມຄໍາສັ່ງ ເພິ່ນໄດ້ປະກາດໃຫ້ດູກຫລໍ່ອນທີ່ເພິ່ນເອງຄິດບໍ່ເຖິງເລີຍວ່າກະດູກເຫລົ່ານັ້ນຈະປະກອບເຂົ້າກັນເປັນກະດູກໃຜລາວຈົນຄົບແລະກັບກາຍມີເນື້ອໜັງທຸ່ມທໍ່ໄດ້. “ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງປະກາດພຣະທັມຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງບອກ ໃນຂະນະທີ່ປ່າວປະກາດຢູ່ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງດັງກຸກກິກ ແລ້ວກະດູກທັງຫລາຍກໍເລີ້ມເຊື່ອມເຂົ້າກັນໃນຂະນະທີ່ເຝົ້າເບິ່ງຢູ່ນັ້ນ ພວກເສັ້ນເອັນແລະກ້າມຊີ້ນໄດ້ຕິດກັບກະດູກ ແລະມີຫນັງທຸ່ມຢູ່ຂ້າງນອກແຕ່ຍັງບໍ່ທັນມີລົມຫາຍໃຈເທື່ອ” (ຂໍ້ 7-8). ໃນຂະນະທີ່ເອເຊກຽນປະກາດຢູ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນແຕ່ມີສຽງດັງທີ່ກະດູກເຄື່ອນຫາກັນເທົ່ານັ້ນແມ່ນແຕ່ແຜ່ນດິນໃກ້ຄຽງກໍສັ່ນສະເທືອນໄປດ້ວຍ (ອີງຕາມພາສາອັງກິດ). ນີ້ແຫລະຣິດອໍານາດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ໄດ້ສໍາແດງໃຫ້ເອເຊກຽນເຫັນເພື່ອເປີດເຜີຍໃຫ້ໂລກໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງທີ່ໃຫ້ຊີວິດແລະຍັງໃຫ້ຊີວິດຕະຫລອດເຖິງກະດູກແຫ້ງມາຫລາຍພ້າຫລາຍປີແລ້ວອີກ. ນິມິດທີ່ເອເຊກຽນໄດ້ເຫັນນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງນໍາອິສຣາເອນທີ່ຕາຍຈາກພຣະອົງຍ້ອນເຂົາບໍ່ເຊື້ອຟັງພຣະອົງນັ້ນພຣະອົງຈະຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົາຄືນຫາພຣະອົງອີກ, ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນມີລົມຫາຍໃຈ ແປວ່າມີຮູບຮ່າງເປັນເໝືອນຊາກສົບ. ອີກປະການນຶ່ງມັນຍັງເປັນຮູບພາບຂອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຕາຍແລ້ວຝ່າຍຈິດວິນຍານຈະໄດ້ຟື້ນຄືນມາອີກ ຫາກຜູ້ປະກາດຍອມອອກໄປປະກາດເໝືອນດັ່ງເອເຊກຽນ.

“ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ຈົ່ງປະກາດພຣະທັມ ໃຫ້ລົມຟັງ ໃຫ້ບອກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ມັນມາຈາກທຸກທາງ ແລ້ວໃຫ້ເຂົ້າໄປເປັນລົມຫາຍໃຈຢູ່ໃນຊາກສົບເຫລົ່ານັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເລີ້ມມີຊີວິດຄືນມາໃຫມ່ອີກ” ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງປະກາດພຣະທັມຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງບອກ ລົມກໍເຂົ້າສູ່ຊາກສົບແລະເຮັດໃຫ້ມີລົມຫາຍໃຈຄືນມີຊີວິດອີກ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ພ້ອມກັນຍືນຂຶ້ນເປັນຄົນຫລວງຫລາຍພໍທີ່ຈະປະກອບເປັນກອງທັບນຶ່ງໄດ້” (ຂໍ້ 9-10). ນີ້ແມ່ນຂັ້ນຕອນທີສອງໃນການເຊື້ອແລະການປະຕິບັດຂອງເອເຊກຽນ ເພິ່ນໄດ້ປະກາດໃຫ້ລົມທັງສີ່ທິດຄື: ທິດເໜືອ, ທິດໃຕ້, ທິດຕາເວັນອອກ ແລະທິດຕາເວັນຕົກ ໃຫ້ເຂົ້າໄປຢູ່ໃນຊາກສົບເພື່ອຊາກສົບນັ້ນຈະໄດ້ມີຊີວິດ. ເຣື່ອງນີ້ເຮົາໄດ້ເຫັນຕົ້ນເດີມໃນການສ້າງໂລກແລະສ້າງມະນຸດ “ເມື່ອນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາດິນມາປັ້ນເປັນຮູບຄົນແລ້ວເປົ່າລົມຫາຍໃຈໃສ່ຮູ້ດັງໃຫ້ມີຊີວິດຮູບປັ້ນນັ້ນກໍກັບກາຍເປັນຄົນທີ່ມີຊີວິດຈິດໃຈ” (ປຖກ 2:7). ແປວ່າພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ວິນຍານ.

4. ຊົງຮັບກັບຄືນມາ: (ເອເຊກຽນ 37:11-14)

ເອເຊກຽນບອກຕໍ່ໄປວ່າ “ພຣະເຈົ້າຊົງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ຄົນອິສຣາເອນເປັນເຫມືອນກະດູກເຫລົ່ານີ້ແຫລະ ພວກເຂົາເວົ້າວ່າເຂົາເອງທ່ຽວແຫ້ງປາສຈາກຄວາມຫວັງແລະບໍ່ມີອະນາຄົດ” (ຂໍ້ 11) ມາບັດນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍເຣື່ອງທີ່ເອເຊກຽນເຫັນນິມິດກະດູກຫລໍ່ອນນັ້ນໄດ້ໝາຍເຖິງອິສຣາເອນທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ ເຂົາປາສຈາກຄວາມຫວັງໃດໆໃນອະນາຄົດ, ຄຣິສຕຽນໃນວັນນີ້ກໍເປັນທ່ານອົງດຽວກັນກັບອິສຣາເອນຫາກບໍ່ມີພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດນໍາພາກໍຈະເປັນເໝືອນກະດູກຫລໍ່ອນເທົ່ານັ້ນ ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຄວາມຫວັງແລະເປັນອະນາຄົດຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນ.

“ເພາະສະນັ້ນ ຈຶ່ງປະກາດພຣະທັມຕໍ່ອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງເຮົາວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເບິ່ງແມ, ໂອ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາເອີຍ, ເຮົາຈະໄຂຫລຸມຝັງສົບຂອງເຈົ້າ ແລະຈະນຳເຈົ້າກັບມາຍັງແຜ່ນດິນອິສຣາເອນ” ໂອ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາເອີຍ ເຈົ້າຈະຊາບວ່າເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຍົກເຈົ້າອອກມາຈາກຫລຸມຝັງສົບຂອງເຈົ້າເຮົາຈະບັນຈຸວິນຍານຂອງເຮົາໄວ້ໃນເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະມີຊີວິດ ແລະເຮົາຈະວາງເຈົ້າໄວ້ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ແລ້ວເຈົ້າຈະຊາບວ່າເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລັ່ນວາຈາແລ້ວ ແລະເຮົາໄດ້ກະທຳ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແທລະ” (ຂໍ້ 12-14). ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເອເຊກຽນປະກາດບອກອິສຣາເອນໃຫ້ຫລົບລ່າວຕ່າວຄົນຫາພຣະອົງແລ້ວພຣະອົງຈະໃຫ້ເຂົາມີຊີວິດ, ມີຄວາມຫວັງ ແລະພຣະເຈົ້າຈະຊົງເປັນຜູ້ປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງພວກເຂົາອີກ. ຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງຄຣິສຕຽນທີ່ໜີຈາກພຣະເຈົ້າໄປນັ້ນຊີວິດເຂົາກໍຖືກຫຼົງແຫ້ງຄືກະດູກຫລັ່ນນັ້ນ ແຕ່ມາບັດນີພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນຄົນເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ຄົນຫາພຣະອົງເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ໃຫ້ເຂົາມີຊີວິດຄືນມາອີກ ແຕ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈະຄົນມາຫາພຣະເຈົ້າກໍຕໍ່ເມື່ອເຮົາທັງຫລາຍຜູ້ເປັນລູກຫລານຂອງເອເຊກຽນຮຽນເອົາແບບຢ່າງແລະປະຕິບັດຕາມ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍຈະຄົນມາມີຊີວິດອີກ.

ຄຳຖາມ:

1. ເປັນຫຍັງອິສຣາເອນຈຶ່ງເປັນເໝືອນກະດູກຫລັ່ນເຫລົ່ານັ້ນ?
2. ດ້ວຍເຫດໃດພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ນິມິດແກ່ເອເຊກຽນ? ແລະເພິ່ນເຂົ້າໃຈແນວໃດ?
3. ພຣະເຈົ້າມີວິທີທາງສອນອເຊກຽນແນວນັ້ນ ພຣະເຈົ້າສອນທ່ານດ້ວຍວິທີໃດ?
4. ເຮັດແນວໃດຄຣິສຕຽນເຮົາຈຶ່ງຈະຮູ້ວ່າເຂົາເປັນຄືກະດູກຫລັ່ນນັ້ນ?
5. ເມື່ອເຮົາຮູ້ເມື່ອວ່າເຮົາໝົດຫວັງ ພຣະເຈົ້າຈະຊ່ອຍເຮົາແນວໃດ?
6. ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳທ່ານມາໃຫ້ມີຄວາມຫວັງຕອນໃດ? ແນວໃດ?
7. ການເຊື່ອແລະການປະຕິບັດຂອງເອເຊກຽນສອນທ່ານແນວໃດ?

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 13

ຊົງໃຫ້ກັບຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ເອເຊກຽນ 10:18-19; 11:22-23; 40:1-3; 43:1-9
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:	ເອເຊກຽນ 10:18-19; 11:22-23; 40:1-3; 43:1-9
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເອເຊກຽນເຫັນນິມິດເຣື່ອງໃຫ້ອິສເອນກັບມາຫາພຣະເຈົ້າ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເຮົາຮູ້ແນວໃດວ່າເຮົາຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າເຮັດແນວໃດເພື່ອຈະໄດ້ມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ

ບົດນຳ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ພ່າຍໜີຈາກອິສຣາເອນເພາະເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະອົງ ແຕ່ເນື່ອງຈາກພຣະອົງສັນຍາໄວ້ແລ້ວວ່າຈະໃຫ້ເຂົາເປັນໄພພິບັດຂອງພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເອີ້ນເຂົາກັບຄືນຫາພຣະອົງ. ໝາຍເຫດ; ເນື່ອງຈາກວ່າພຣະທັມເອເຊກຽນບໍ່ຄົບໃນພຣະຄຳພິລາວສີດຳ ຈຶ່ງພິມຂໍ້ພຣະຄຳພິນີ້ໃສ່ໃນບົດຮຽນນີ້.

1. ເພິ່ງໃນພຣະນາມ: (ເອເຊກຽນ 10:18-19; 11:22-23)

ເມື່ອກະສັດໂຊໂລໂມນຖວາຍພຣະວິຫານນັ້ນພຣະຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຄືເມກມາຫຸ້ມຢູ່ເຕັມພຣະວິຫານ (1ກະສັດ 8:10). ແລ້ວກະສັດໂຊໂລໂມນກໍອ້ອນວອນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຕາເວັນຢູ່ເທິງທ້ອງຟ້າ ແຕ່ພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່ໃນກ້ອນເມກແລະຄວາມມືດມົວ ດຽວນີ້ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສ້າງບ່ອນຢູ່ອາສັຍໃຫ້ພຣະອົງຊົງເປັນບ່ອນພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ຕລອດໄປ” (1ກະສັດ 8: 12-13). ພຣະເຈົ້າຊົງຕອບກະສັດໂຊໂລໂມນວ່າ “ເຮົາໄດ້ຍິນຄຳອ້ອນວອນຂອງເຈົ້າແລ້ວ ເຮົາຂໍຮັບເອົາພຣະວິຫານທີ່ເຈົ້າໄດ້ສ້າງໄວ້ນີ້ໃຫ້ເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດ ແລະໄດ້ປະດິດສະຖານຊື່ຂອງເຮົາໄວ້ທີ່ນັ້ນເປັນນິດ ຕາຂອງເຮົາແລະໃຈຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນຕລອດໄປ” (1 ກະສັດ 9:3).

ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ເຕືອນໂຊໂລໂມນວ່າ “ຖ້າວ່າເຈົ້າແລະພວກລູກຫລານຂອງເຈົ້າທັນຫລັງໃສ່ເຮົາແລະໄປຮັບໃຊ້ພຣະອື່ນ ແລະນະມັສການພຣະເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງເປັນການບໍ່ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດແລະພຣະຄຳສິ່ງທີ່ເຮົາຕັ້ງໄວ້ເຮົາຈະຕັດພວກອິສຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ເຂົາ ເຮົາຈະຖິ້ມພຣະວິຫານຊຶ່ງເຮົາຖືເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດສຳລັບເຮົາ ຊົນຊາດຕ່າງໆຈະລັງກຽດແລະເຍາະເຍີ້ຍພວກອິສຣາເອນ” (1 ກະສັດ 9:6-7). ຕໍ່ມາບໍ່ນານເທົ່າໃດພວກລູກຫລາຍຂອງໂຊໂລໂມນກໍທັນຫລັງປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າໄປຕາມທາງແຫ່ງຈິດໃຈບາບຂອງເຂົາ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ກໍຕັດພວກອິສຣາເອນອອກຈາກ

ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງໄດ້ມອບໃຫ້ໄດ້ຢູ່ອາສັຍນັ້ນ. ມັນເປັນເຫດການທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈທີ່ອິສຣາເອນຖືກໄລ່ອອກຈາກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງມອບໃຫ້, ເຫດການນີ້ກໍບໍ່ແຕກຕ່າງກັບສັມຍອາດາມແລະເອວາຖືກໄລ່ອອກຈາກສວນເມື່ອທັງສອງໄດ້ຝ່າຝົນກົດພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຖືກໄລ່ເຂົ້າໜີ. ມາເຖິງສັມຍຂອງກະສັດໂຊໂລໂມນພຣະເຈົ້າກໍເຕືອນແລ້ວເຕືອນອີກ ແຕ່ປານນັ້ນລູກຫລານຂອງຊາໂລໂມນກໍບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນຄໍາຕັກເຕືອນໃດໆ ຈຶ່ງຖືກໄລ່ອີກຄັ້ງນຶ່ງ. ພຣະເຈົ້າຊົງແຍກອິສຣາເອນຈາກພຣະອົງເປັນເວລາຍາວນານເຖິງຊາວຫ້າປີ ພວກເຂົາໄດ້ພົບຄວາມຍາກລໍາ ບາກນາໆ ປະການ. ຫລັງຈາກຊາວຫ້າປີພຣະເຈົ້າກໍເມດຕາສົງສານທີ່ເຂົາແລະພ້ອມທີ່ຈະໃຫ້ອະພັຍເຂົາຈຶ່ງໃຫ້ນິມິດໝາຍ ອັນສໍາຄັນນີ້ແກ່ເອເຊກຽນ.

“ແລ້ວພຣະຮັສມີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໄປຈາກປະຕູພຣະວິຫານສະຖິດເໜືອເຫລົ່າເຊຣູບິມ ເມື່ອເຫລົ່າເຊຣູບິມອອກໄປກໍກາງປົກອອກບິນຂຶ້ນໄປຈາກພິພົບຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາຂ້າພະເຈົ້າ ວົງລໍ້ກໍຕາມຂ້າງໄປດ້ວຍ ແລະໄປຍືນຍູ້ທີ່ທາງເຂົ້າປະຕູດ້ານຕາເວັນອອກຂອງພຣະວິຫານ ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນກໍຢູ່ເໜືອເຊຣູບິມເຫລົ່ານັ້ນ” (ເອເຊກຽນ 10:18-19). ໝາຍເຫດ: ພຣະຄັມພິລາວສະບັບຫລ້າສຸດ 2012 ອອກສຽງ ເຊຣູບິມ Cherubims ວ່າ (ເຄຣູບ Cherub) ແມ່ນຊື່ເທວະດາອົງໜຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໃຊ້ເປັນນາຍຍາມໃນປະຖົມມະການ 3:24 ເມື່ອອາດາມເອວາຖືກໄລ່ອອກຈາກສວນເອເດນ.

2. ເອເຊກຽນທີ່ເທິງພູສູງ: (ເອເຊກຽນ 40:1-4)

“ເມື່ອປີທີຊາວຫ້າທີ່ເຮົາໄດ້ຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍນັ້ນ ໃນຕົ້ນປີເມື່ອວັນທີສິບ ໃນປີທີສິບສີ່ຫລັງຈາກທີ່ເຂົາຊະນະກຸງນັ້ນ ເມືອງຂອງເຮົາ ໃນວັນນັ້ນພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຢູ່ເໜືອຂ້າພະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງຊົງນໍາຂ້າພະເຈົ້າໄປທີ່ນັ້ນແລະຊົງນໍາຂ້າພະເຈົ້າມາໃນນິມິດແຫ່ງພຣະເຈົ້າມາເຖິງແຜ່ນດິນອິສຣາເອນແລະພຣະອົງຊົງວາງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເທິງພູສູງທີ່ສຸດ ຊຶ່ງທີ່ນັ້ນທາງທິດໃຕ້ມີສິ່ງກໍ່ສ້າງເໝືອນເມືອງນຶ່ງ” (ຂໍ້ 1-2). ຄັ້ງນຶ່ງກ່ອນເຫດການນີ້, ໂມເຊໄດ້ຂຶ້ນໄປເພິງພູສູງ ແລະທີ່ນັ້ນແຫລະໂມເຊໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດຊຶ່ງເປັນຣະບຽບການຢູ່ກິນຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ (ອິພະຍົບ 20). ຕົກມາໃນສັມຍຂອງເອເຊກຽນ ຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າກໍເປັນອີກຕອນນຶ່ງ ຫລັງຊາວຫ້າປີທີ່ອິສຣາເອນຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ນໍາເອເຊກຽນຂຶ້ນໄປຍັງພູສູງເພື່ອສໍາແດງໃຫ້ເຫັນວ່າແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງມອບໝາຍໃຫ້ອິສຣາເອນນັ້ນຕົກຢູ່ໃນການປົກຄອງຂອງສັດຕູ, ເອເຊກຽນບໍ່ລຍາຍວ່າເພິ່ນໄດ້ເຫັນສິ່ງກໍ່ສ້າງເໝືອນເມືອງນຶ່ງ ແລະເພິ່ນໄດ້ເຫັນຊາຍຜູ້ນຶ່ງເຫລືອງເຫລື້ອມດັ່ງທອງສໍາຣິດ “ຊາຍຄົນນັ້ນກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ມະນຸດເອີຍ, ຈົ່ງມອງເບິ່ງດ້ວຍຕາເອງເຖິດ ແລະຈົ່ງຟັງດ້ວຍຫູຂອງເຈົ້າ ແລະຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ກັບສິ່ງທີ່ເຮົາຈະສໍາແດງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເພາະວ່າທີ່ນໍາເຈົ້າມາທີ່ນີ້ກໍເພື່ອຈະສໍາແດງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ສິ່ງທັງສິ້ນທີ່ເຈົ້າເຫັນນັ້ນ ຈົ່ງປະກາດແກ່ເຊື້ອສາຍອິສຣາເອນ” (ຂໍ້ 4). ຊາຍທີ່ເອເຊກຽນເຫັນນັ້ນອາດແມ່ນເທວະດາຜູ້ສໍາຣວດວັດແທກຄວາມກວ້າງຂອງພຣະວິຫານທີ່ກະສັດໂຊໂລໂມນສ້າງຂຶ້ນ ແລະວັດແທກເພື່ອດັດແປງໃໝ່. ເຮືອງທັງໝົດນີ້ສລຸບໄດ້ວ່າພຣະວິຫານໃໝ່ທີ່ພຣະເຈົ້າຈະສະເດັດກັບຄືນມາຄຸ້ມຄອງນັ້ນຖືກວັດແທກໄວ້ຢ່າງຄັກແນ່ ເພື່ອຈະບໍ່ມີການຊົ່ວມິວໝອງຄືແຕ່ກ່ອນອີກ.

3. ຄືນສູ່ພຣະວິຫານ: (ເອເຊກຽນ 43:1-5)

ຕໍ່ມາຊາຍຜູ້ທີ່ກຳລັງວັດແທກນັ້ນໄດ້ພາເອເຊກຽນເຂົ້າໄປດ້ານໃນພຣະວິຫານ “ພາຍຫລັງທ່ານນຳຂ້າພະເຈົ້າມາຍັງປະຕູ ຄືປະຕູທີ່ຫັນໜ້າໄປທິດຕາເວັນອອກ ແລະເບິ່ງແມ່, ພຣະສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນມາຈາກທິດຕາເວັນອອກ ແລະພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະອົງກໍເຫມືອນສຽງນ້ຳມາກຫລາຍ ແລະພິພົບກໍຮຸ່ງໂຣດດ້ວຍພຣະສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະອົງ” (ຂໍ້ 1-2). ເອເຊກຽນໄດ້ທຸ່ວຊົມພຣະວິຫານອັນສັກສິດ ໃນທີ່ນັ້ນເອເຊກຽນໄດ້ເຫັນພຣະສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນເອເຊກຽນຍັງໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະອົງອີກ, ນິມິດນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຈະຄືນມາຄຸ້ມຄອງວິຫານແລະຄຸ້ມຄອງອິສຣາເອນອີກເມື່ອເວລາມາເຖິງ ພຣະອົງຈະກັບມາໃນທິດຕາເວັນອອກ ເປັນທິດດຽວກັນກັບພຣະອົງສະເດັດພ່າຍໜີຈາກພຣະວິຫານເມື່ອເວລາເຂົ້າເຮັດໃຫ້ພຣະວິຫານເປັນມົນທົນ. ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຊື່ສັດບໍລິສຸດຈະບໍ່ສະຖິດໃນບ່ອນເປັນມົນທົນ ແລະສິ່ງໃດທີ່ເປັນມົນທົນຈະຕ້ອງຖືກແຍກຈາກພຣະອົງຢ່າງແນ່ນອນ ດ້ວຍເຫດນີ້ຈຳເປັນອິສຣາເອນຈະຕ້ອງຮັກສາພຣະວິຫານ ແລະຮັກສາຕົນບໍ່ໃຫ້ມົນທົນໃດໆ.

“ແລະນິມິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນນັ້ນກໍເຫມືອນກັບນິມິດຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາທຳລາຍເມືອງນັ້ນ ແລະເຫມືອນກັບນິມິດຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທີ່ຮິມແມ່ນ້ຳເຄບາ ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍຫມູບໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າລົງເຖິງດິນເມື່ອພຣະສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານທາງປະຕູທີ່ຫັນໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ ພຣະວິນຍານກໍຍົກຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນ ແລະນຳຂ້າພະເຈົ້າມາທີ່ລານຊັ້ນໃນ ແລະເບິ່ງແມ່, ພຣະສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍເຕັມພຣະວິຫານ” (ຂໍ້ 3-5).

4. ຣະບຽບໃໝ່ໃນພຣະວິຫານ: (ເອເຊກຽນ 43:6-9)

ການສະເດັດກັບຄືນມາພຣະວິຫານສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເມດຕາອິສຣາເອນຫຼັງຈາກລົງໂທດຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາ, ແມ່ນແທ້ພຣະເຈົ້າຊົງຫັນໜີຈາກປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນເມື່ອເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງແລະເຮັດຕໍ່ຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຄວາມຮັກຄວາມເມດຕາລຶງສານແລະໃຈອ່ອນສຸພາບຂອງພຣະອົງນັ້ນໄດ້ຟັງສຽງຄຳອ້ອນວອນຂອງຜູ້ຊອບທັມຈຶ່ງກັບມາຫາເຂົາພ້ອມທັງຈັດຮະບຽບການໃໝ່ໃນພຣະວິຫານ. ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ “ມະນຸດເອີຍ ນີ້ແຫລະແມ່ນບັນລັງຂອງເຮົາ ເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນີ້ ໃນທ່າມກາງປະຊາຊົນອິສຣາເອນ ແລະປົກຄອງພວກເຂົາຕລອດໄປ ປະຊາຊົນອິສຣາເອນຕລອດທັງບັນດາກະສັດຂອງພວກເຂົາຈະຕ້ອງບໍ່ເຮັດໃຫ້ນາມອັນບໍລິສຸດຂອງເຮົາເປັນທີ່ອັບອາຍຂາຍໜ້າອີກຕໍ່ໄປ ໂດຍຂາບໄຫວ້ພຣະອື່ນ ຫລືໂດຍຝັງສົບຂອງກະສັດຂອງພວກເຂົາທີ່ຕາຍໄປແລ້ວໃນທີ່ນີ້ອີກ ກະສັດທັງຫລາຍສ້າງຂອບປະຕູແລະເສົາປະຕູວັງຂອງພວກເຂົາໃສ່ຕໍ່ໜ້າຂອບປະຕູຂອງພຣະວິຫານຂອງເຮົາ ເພື່ອວ່າຈະໃຫ້ມີແຕ່ຝາເທົ່ານັ້ນຂັ້ນລະຫວ່າງວິຫານຂອງເຮົາ ແລະເຮືອນຂອງພວກເຂົາພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃນນາມຂອງເຮົາເປັນທີ່ອັບອາຍຂາຍໜ້າ ໂດຍເອົາສິ່ງໜ້າກຽດຊັງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດ; ສະນັ້ນເຮົາຈຶ່ງໂກດຮ້າຍແລະທຳລາຍພວກເຂົາ ບັດນີ້ພວກເຂົາຕ້ອງເຂົາຂາບໄຫວ້ພຣະອື່ນໆ ແລະຍົກຍ້າຍສົບຂອງບັນດາກະສັດຂອງພວກເຂົາອອກໄປ ຖ້າເຂົາເຮັດ ເຮົາຈະຢູ່ໃນທ່າມກາງເຂົາຕລອດໄປ” (ຂໍ້ 7-9). ສລຸບຄຳສັ່ງມີດັ່ງນີ້;

1. ພຣະເຈົ້າສັນຍາວ່າຈະນັ່ງເທິງບັນລັງແລະປົກຄອງອິສຣາເອນ.

2. ຊົງສັ່ງຫ້າມປາມບໍ່ໃຫ້ຂາບໄຫວ້ພຣະອື່ນ ໃຫ້ເປັນທີ່ອັບອາຍຂາຍໜ້າ.
3. ຊົງສັ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຝັງສົບ ຫລືເອົາສົບຂອງກະສັດໄວ້ໃນພຣະວິຫານອີກ.
4. ຊົງສັ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ພວກກະສັດສ້າງຂອບປະຕູແລະເສົາປະຕູວັງໃສ່ໃນຂອບປະຕູພຣະວິຫານອີກ.
5. ຊົງສັ່ງໃຫ້ມີແຕ່ຝາຂັ້ນໃນຣະຫວ່າງພຣະວິຫານແລະປະຕູວັງຂອງກະສັດ.
6. ຊົງສັ່ງໃຫ້ຍົກຍ້າຍສົບຂອງກະສັດທີ່ຝັງໄວ້ ຫລືບັນຈຸໄວ້ໃນພຣະວິຫານນັ້ນອອກໃຫ້ໝົດ.
7. ຊົງວາງເງື່ອນໄຂ ຫາກເຂົາປະຕິບັດຕາມນີ້ພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ນຳເຂົາຕລອດໄປ.

ຄຳຖາມ.

1. ດ້ວຍເຫດໃດພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ເອເຊກຽນເຫັນນິມິດນີ້?
2. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳເອເຊກຽນໄປໃສ? ເປັນຫຍັງຈະຕ້ອງເປັນທີ່ນັ້ນ?
3. ນິມິດນັ້ນເອເຊກຽນເຫັນຫຍັງແດ່?
4. ນິມິດທີ່ເອເຊກຽນເຫັນມີຄວາມໝາຍອັນໃດ?
5. ຣະບຽງການໃນພຣະວິຫານມີຫຍັງແດ່?
6. ເປັນຫຍັງຈະຕ້ອງມີຣະບຽບຕ່າງໆນີ້?
7. ໂບດຂອງເຮົາເດ! ສົມຄວນມີຣະບຽບຫຍັງບໍ່?
8. ຣະບຽບເປັນຜົນປະໂຫຍດ ແລະບໍ່ເປັນຜົນປະໂຫຍດຫຍັງແດ່?

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນອີສເຕີ ການຄົ້ນພຣະຊົນເຮັດໃຫ້ເຮົາເຫັນຫຍັງ?

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ລູກາ 24:1-10, 33-39, 44-48
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ລູກາ 24:1-52
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າການຄົ້ນພຣະຊົນໄດ້ພິສູດວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະຄຣິດ ຜູ້ຖືກສົ່ງລົງ ມາຕາມພຣະສັນຍາ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ການຄົ້ນພຣະຊົນສຳຄັນອັນໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອຊີ້ແຈງໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜ? ພຣະອົງຊົງເຮັດຫຍັງ? ແລະເພື່ອໃຫ້ຄົນ ທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮັບເຊື່ອ.

ບົດນຳ

ການຄົ້ນພຣະຊົນນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກສາວົກຕື່ນຕະລົງ ໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສອນມາເກີດເປັນຈິງໃນວັນນີ້, ພວກສາວົກໄດ້ລະ
ນຶກເຫັນໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສອນມາວ່າການຄົ້ນພຣະຊົນມີຈິງ ແລະການນີ້ແຫລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາວົກເຂົ້າໃຈສິ່ງພຣະອົງຊົງ
ສອນມານັ້ນເລິກກວ່າເດີມຈົນກາຍເປັນກຳລັງອັນມະຫາສານ ໃຫ້ພວກສາວົກປະກາດພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູ. ຫວັງວ່າ
ການຄົ້ນພຣະຊົນໄດ້ກະຕຸ້ນຈິດໃຈຂອງທ່ານໃຫ້ປະກາດເລື່ອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຫລາຍກວ່າເດີມເໝືອນພວກສາວົກນັ້ນ.

1. ກິ່ງຫິນຂອງທ່ານອອກເສັງ: (ລູກາ 24:1-10)

ການບັນທຶກຂອງລູກາໃນເລື່ອງການຄົ້ນພຣະຊົນມີລາຍລະອຽດສອງຢ່າງເປັນພິເສດຄື: ອຸບໂມງຫວ້າງເປົ່າ ແລະຫິນທີ່ອັດ
ປາກອຸບໂມງນັ້ນຖືກກົ່ງອອກໄປແລ້ວ. ພວກຜູ້ຍິງເຫລົ່ານີ້ມີຊື່ວ່າ, ມາຣີອາມັກດາລາ ໂຢຮັນນາ, ມາຣີອາແມ່ຂອງຢາໂກໂບ
ພ້ອມດ້ວຍຜູ້ອື່ນໆທີ່ຢູ່ກັບເຂົາ (ຂໍ້ 10). ພວກນາງໄດ້ພາກັນໄປຍັງອຸບໂມງເພື່ອຈັດຕຽມງານຝັງສົບດ້ວຍນ້ຳຫອມ ແຕ່ພໍເມື່ອ
ໄປເຖິງກໍເຫັນວ່າແຜ່ນຫິນທີ່ອັດປາກອຸບໂມງນັ້ນຖືກເຄື່ອນຍ້າຍອອກແລ້ວໂດຍການອັສຈັນ, ແລ້ວພວກຜູ້ຍິງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ພົບ
ເຫັນຊາຍສອງຄົນນຸ່ງເຄື່ອງອັນງົດງາມຈົນເຫລື້ອມຕາ ຊາຍທັງສອງນັ້ນແມ່ນເທວະດາ ແຕ່ພວກຜູ້ຍິງບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນເທວະດາ.
ເທວະດາທັງສອງໄດ້ກ່າວຖາມພວກແມ່ຍິງນີ້ວ່າ “ພວກນາງຊອກຄົນເປັນໃນໝູ່ຄົນຕາຍເຮັດຫຍັງ (ພຣະອົງບໍ່ປະທັບຢູ່ທີ່ນີ້
ແຕ່ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາແລ້ວ) ຈົ່ງລະນຶກເຖິງຄຳທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບທ່ານທັງຫລາຍ ເມື່ອພຣະອົງຍັງຢູ່ໃນແຂວງ

ຄາລິເລນັ້ນວ່າບຸດມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກມອບໄວ້ໃນມິຄົນບາບ ຈະຖືກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ແລະໃນວັນຖ້ວນສາມກໍຈະຄົນມາອີກ” (ຂໍ້ 5-7).

ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກຜູ້ຍິງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນາທິດສົງສົບຂອງພຣະເຢຊູທີ່ອຸບໂມງ ແຕ່ກໍບໍ່ເປັນດັ່ງທີ່ພວກນາງຄິດໄວ້ແຕ່ຢ່າງໃດ, ພວກນາງໄດ້ກັມຂາບໝູບໜ້າເຖິງດິນດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ ແລະຟັງຖ້ອຍຄໍາຂອງເທວະດາກ່າວຕໍ່ພວກນາງຢ່າງລະອຽດ.

ຫລັງຈາກພວກຜູ້ຍິງໄດ້ຮັບຂ່າວດີນີ້ແລ້ວກໍຟ້າວພາກັນກັບໄປຫາພວກສາວິກ ເພື່ອບອກຂ່າວດີໃຫ້ສາວິກໄດ້ຮັບຊາບ (ຂໍ້ 9). ແນ່ນອນຫີນແຜ່ນໃຫຍ່ນັ້ນໄດ້ຖືກກົ່ງອອກຈາກປາກອຸບໂມງ ຊຶ່ງເປັນພາບພົບຫີນກ້ອນໃຫຍ່ທີ່ປິດບັງຫົວໃຈພວກສາວິກນັ້ນໄດ້ກົ່ງອອກແລ້ວເມື່ອຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງຄົນພຣະຊົນ ດ້ວຍວ່ານັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ເຂົາຄົງພຣະເຢຊູທີ່ໄມ້ກາງແຂນຈົນເຖິງວັນທີ່ເຂົາເອົາສົບຂອງພຣະອົງໄປໄວ້ໃນອຸບໂມງນັ້ນ ໄດ້ນໍາຄວາມທຸກອົກທຸກໃຈມາຍັງພວກສາວິກຢ່າງແສນສາຫັດ ມັນເປັນເໝືອນຫີນກ້ອນໃຫຍ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈພວກສາວິກຄິດບໍ່ອອກວ່າຕໍ່ໄປຈະຕ້ອງເຮັດແນວໃດ, ການຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງສາວິກເປີດກວ້າງອອກ ເໝືອນຫີນກ້ອນໃຫຍ່ໄດ້ກົ່ງອອກໄປຈາກໃຈຂອງພວກສາວິກ. ໃນຂໍ້ 11 ເວົ້າວ່າ “ຝ່າຍພວກອັດສາວິກບໍ່ເຊື່ອຄໍາເວົ້າຂອງພວກຜູ້ຍິງ ເພາະຖືວ່າເປັນຄໍາເວົ້າເບົາໆ”. ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ເຊື່ອວ່າການຄົນພຣະຊົນນັ້ນບໍ່ມີຈິງ ແຕ່ສາວິກບໍ່ແນ່ໃຈໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນຈາກພວກຜູ້ຍິງທາກເຮົາເບິ່ງໃນທາງລົບ, ແຕ່ຫາກເຮົາເບິ່ງໃນທາງບວກເຮົາຈະເຫັນວ່າການແລ່ນໄປຍັງອຸບໂມງນັ້ນເຫັນວ່າດີ ເພາະເປັນການພິສູດວ່າພຣະອົງຊົງຄົນພຣະຊົນແລ້ວແລະຍັງເປັນພະຍານຈົນເທົ່າທຸກວັນນີ້.

2. ຊົງປາກົດຕົວ: (ລູກາ 24:13-39)

ຕໍ່ມາ, ມີສາວິກສອງຄົນເດີນທາງໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປເອມາອູດໃນຣະຍະທາງປະມານຫົກພັນວາ ອີງຕາມສາສນາສາດບອກວ່າປະມານເຈັດໄມລ໌ຄົງໃຊ້ເວລາຫລາຍຊົ່ວໂມງ, ສາວິກທັງສອງໄດ້ລົມກັນເຮື່ອງພຣະເຢຊູຖືກຄົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນຈົນສິ້ນໃຈຕາຍແລ້ວເຂົາເອົາສົບຂອງພຣະອົງໄປໄວ້ໃນອຸບໂມງ. ໃນຂະນະທີ່ທັງສອງໂອ້ລົມກັນນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງປາກົດຕົວແລະຮ່ວມເດີນໄປກັນເຂົາ ຊຶ່ງເປັນພາບພົດອັນສໍາຄັນວ່າທາກຄຣິສຕຽນພົບກັບຢູ່ໃສ ບໍ່ວ່າຈະເປັນບ້ານເຮືອນຫລືຖົນທົນທາງກໍຕາມ ພຣະວິນຍານບໍ່ຮືສຸດກະຈະສະຖິດຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນ. “ໃນວັນດຽວກັນນັ້ນຍັງມີສາວິກສອງຄົນກໍາລັງໄປບ້ານເອມາອູດ ຊຶ່ງໄກຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມປະມານຫົກພັນວາເຂົາທັງສອງໄດ້ສົນທະນາກັນເຖິງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນເມື່ອເຂົາກໍາລັງສົນທະນາໄຕ່ຖາມກັນຢູ່ ພຣະເຢຊູກໍສະເດັດເຂົ້າມາໃກ້ເຂົາ ແລ້ວໄດ້ສະເດັດຮ່ວມທາງກັບເຂົາໄປ” (ຂໍ້ 13-15). ແລະກໍເດີນທາງໄປເລື້ອຍໆຈົນເຖິງບ້ານຂອງເຂົາ.

ເມື່ອເດີນທາງໄປເຖິງບ້ານແລ້ວເຂົາກໍຊັກຊວນພຣະເຢຊູໃຫ້ພັກເຊົາຢູ່ກັບເຂົາພ້ອມທັງລ້ຽງເຂົ້າແລງພຣະອົງອີກ, ໃນຂະນະທີ່ກິນເຂົ້າແລງກັນຢູ່ນັ້ນເອງພຣະເຢຊູໄດ້ເປີດເຜີຍສໍາແດງໃຫ້ເຂົາຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະອົງເອງທີ່ຄົນພຣະຊົນມາແລ້ວ “ຢູ່ມາເມື່ອຊົງ

ນັ້ງໂຕະຮ່ວມເຂົາ ພຣະອົງຊົງຈັບເອົາເຂົ້າຈີ່ມາ ໂມທະນາພຣະຄູນ ແລ້ວຊົງທັກຍື່ນໃຫ້ເຂົາແລະຕາຂອງເຂົາກໍຖືກຊົງປິດອອກ ແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງຫາຍໄປຈາກເຂົາເສັງ” (ຂໍ້ 30-31).

ມັນເປັນພາບພົດອັນໜ້າປະທັບໃຈວ່າ ເມື່ອຄຣິສຕຽນທີ່ມີພຣະເຢຊູຢູ່ໃນໃຈແລະມີໂອກາດໄດ້ຮ່ວມໂຕະກັບພຣະອົງໂດຍກິນ ສິນລະນິກາຫລືສິນມະຫາສນິດຈະເຂົ້າໃຈເຣື່ອງຂອງພຣະອົງຫລາຍຂຶ້ນກວ່າເດີມ. ສາວົກທັງສອງເມື່ອຊາບວ່າແມ່ນພຣະອົງ ແລ້ວກໍບໍ່ໄດ້ລໍຊ້າແຕ່ຢ່າງໃດ ເຂົາພ້າວກັບຄືນໄປເຢຣູຊາເລັມໃນຄືນນັ້ນເລີຍ ເພື່ອໄປບອກເຣື່ອງທີ່ເຂົາໄດ້ພົບເຫັນໃຫ້ກັບ ພວກສາວົກໄດ້ຟັງ “ໃນໂມງນັ້ນເຂົາທັງສອງກໍລຸກຂຶ້ນກັບໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະໄດ້ພົບສິບເອັດຄົນນັ້ນຊຸມນຸມກັນຢູ່ພ້ອມ ກັບພັກພວກ” (ຂໍ້ 33).

ເຣື່ອງການຄືນພຣະຊົນນີ້ເອງໄດ້ເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຊົງຄືນພຣະຊົນແລ້ວຈະບໍ່ລໍຊ້າໄປບອກເຣື່ອງນີ້ແກ້ຜູ້ອື່ນບໍ່ວ່າ ຈະໃກ້ຫລືໄກ ເພາະມັນເປັນຂ່າວດີທີ່ອິດກັນໄວ້ບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຕ້ອງອອກໄປບອກຄົນອື່ນ. ສາວົກທັງສອງໄດ້ເລົ່າເຫດການທັງ ໝົດໃຫ້ພວກສາວົກຟັງ. “ເມື່ອເຂົາທັງສອງກໍາລັງເລົ່າເຫດການທັງປວງນັ້ນຢູ່ ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຍືນຢູ່ຖ້າມກາງເຂົາ (ໂດຍຊົງ ກ່າວວ່າ, “ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ”) ຝ່າຍເຂົາກໍຢ້ານສະດຽງຕົກໃຈໂດຍຄິດວ່າເຫັນຜີພຣະອົງຈົ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍວຸ້ນວາຍເຮັດຫຍັງ ດ້ວຍເຫດໃດຄວາມຄຶດສົງຄົນສົນເທຈົ່ງເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງພວກທ່ານຈົ່ງເບິ່ງມີແລະຕົນຂອງ ເຮົາວ່າແມ່ນເຮົາເອງ ຈົ່ງຄໍາເບິ່ງຕົວເຮົາ ເພາະວ່າຜີບໍ່ມີເນື້ອບໍ່ມີດູກເໝືອນກັບທ່ານເຫັນເຮົາມີຢູ່ນີ້” (ຂໍ້ 36-39). ເຮົາຮູ້ແລ້ວ ວ່າເມື່ອເຮົາໄປບອກເຣື່ອງຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນຫລາຍຄົນອາດຈະບໍ່ເຊື່ອທັນທີ ແລະຫລາຍຄົນອາດມີຄໍາຖາມ ແຕ່ໃຫ້ເຮົາທັງ ຫລາຍເຂົ້າໃຈວ່າເຮົາມີໜ້າທີ່ບອກເລົ່າເທົ່ານັ້ນ ເຣື່ອງຄືນຈະເຊື່ອຫລືບໍ່ເຊື່ອນັ້ນເປັນໜ້າທີ່ຂອງພຣະອົງ ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍວຸ້ນວາຍເຮັດຫຍັງ ດ້ວຍເຫດໃດຄວາມຄຶດສົງຄົນສົນເທຈົ່ງເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງພວກທ່ານຈົ່ງເບິ່ງມີແລະຕົນ ຂອງເຮົາວ່າແມ່ນເຮົາເອງ ຈົ່ງຄໍາເບິ່ງຕົວເຮົາ” ແປວ່າສາວົກສອງຄົນທີ່ໄປຈາກເອມາອູດເປັນຜູ້ເລົ່າແຕ່ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ອະທິ ບາຍໃຫ້ພວກສາວົກຟັງ.

3. ຊົງປາກົດຕົວ (ລູກາ 24:44-48)

ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງອະທິບາຍໃຫ້ພວກສາວົກຟັງວ່າຄໍາທໍານວາຍຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວນັ້ນກໍສໍາເຣັດໃນວັນ ນີ້, ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣະຄໍາພິສາມຕອນໃນຂໍ້ 44 ຄື

- 1. ບັນຍັດຂອງໂມເຊ.
- 2. ພຣະຄໍາພິຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະ
- 3. ພຣະຄໍາພິເພງສັຣເສີນ

ທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງການຄືນພຣະຊົນໄວ້ຫລາຍຮ້ອຍປີລ່ວງມາແລ້ວ, ການອະທິບາຍຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນບໍ່ແມ່ນເພື່ອພວກສາວົກຈະ ໄດ້ເຂົ້າໃຈເທົ່ານັ້ນ ຍັງເປັນຄໍາຊີ້ແຈງໃຫ້ພວກຍິວທີ່ນັບຖືກົດຂອງໂມເຊເທົ່ານັ້ນໄດ້ຮັບຊາບວ່າພຣະຄໍາພິເດີມໄດ້ກ່າວລ່ວງ ໜ້າເວົ້າເຖິງພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພື້ນນີ້ເອງ. ພຣະອົງຊົງກ່າວໃຫ້ເຂົາຟັງວ່າ “ມີຄໍາຂຽນໄວ້ຢ່າງນີ້ ພຣະຄຣິດຈະ

ຕ້ອງຊົງທົນທຸກທໍຣະມານ ແລະຊົງເປັນຄົນມາຈາກຕາຍໃນວັນຖ້ວນສາມ” (ຂໍ້ 46). ຄຳວ່າ “ພຣະຄຣິດຈະຕ້ອງຊົງທົນທຸກທໍຣະມານ ແລະຊົງເປັນຄົນມາຈາກຕາຍໃນວັນຖ້ວນສາມ” ນັ້ນພຣະຄຳພີບໍ່ໄດ້ບອກໄວ້ວ່າມີຄຳຂຽນນີ້ຢູ່ໃສແດ່? ດັ່ງນັ້ນເພື່ອເປັນປະໂຫຍດແກ່ນັກຮຽນພຣະຄຳພີຈຶ່ງຂໍຍົກເອົາພຣະຄຳພີສອງຕອນດັ່ງນີ້;

1. “ຫລັງຈາກນັ້ນສອງມື້ ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ພວກເຮົາຄ່ອຍດີຂຶ້ນ ໃນມື້ທີສາມຈະທຳໃຫ້ດີຢ່າງເດີມ ແລ້ວພວກເຮົາກໍຈະມີຊີວິດຢູ່ຊ່ອງພຣະພັກຂອງພຣະອົງ” (ໂຮເຊອາ 6:2).

2. “ຈຳເປັນທີ່ອົງພຣະຄຣິດຕ້ອງຊົງທົນທຸກທໍຣະມານ ແລະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາ ແລະກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, “ພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ເຮົາປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັນພຣະຄຣິດ” (ກິຈການ 17:3).

ເຮືອງການຄົນມາຈາກຕາຍນີ້ຈຳເປັນຈະຕ້ອງປ່າວປະກາດໃຫ້ຄົນທຸກຊາດທຸກພາສາໄດ້ຮູ້ ດ້ວຍວ່າຍັງມີຫລາຍຊາດ, ຫລາຍພາສາຍັງບໍ່ທັນຮູ້ເຫັນຫລືເຂົ້າໃຈເຮືອງການຄົນພຣະຊົນນີ້ ເມື່ອເຂົາທາກໄດ້ຍິນແລະເຂົ້າໃຈແລ້ວເຂົາກໍຈະຮັບເຊື່ອພຣະເຢຊູດ້ວຍຄວາມປື້ມປິຕິຍິນດີ. “ແລະຈະຕ້ອງປະກາດທົ່ວທຸກປະເທດໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງໃຫ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ຮັບການຍົກບາບໂທດ ຕັ້ງແຕ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປ ຝ່າຍທ່ານທັງຫລາຍເປັນພຍານໃນການທັງຫລາຍນັ້ນ” (ຂໍ້ 47). ເມື່ອສາວິກເຂົ້າໃຈແລ້ວຈຶ່ງພາກັນເລີ້ມຕົ້ນປະກາດແຕ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມຈົນສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ ແລະປະກາດຕໍ່ກັນມາດັ່ງທີ່ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ເຫັນສາວິກຂອງພຣະເຢຊູອອກໄປທຸກມຸມໂລກຢູ່ບໍ່ຂາດ, ທຸກຄົນໄປກໍໄປດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ.

ຄຳຖາມ:

1. ເປັນຫຍັງພວກຜູ້ຍິງຈຶ່ງໄປຍັງອຸບໂມງຝັງສົບແຕ່ເຂົ້າມືດແທ້?
2. ພວກຜູ້ຍິງຍາກໃຈແນວໃດກ່ອນໄປ? ເມື່ອໄປແລ້ວເປັນແນວໃດ?
3. ເປັນຫຍັງພວກຜູ້ຍິງບໍ່ພົບກັບພຣະເຢຊູຢູ່ທີ່ນັ້ນ? ແຕ່ພົບໃຜ?
4. ສາວິກສອງຄົນເດີນທາງໄປເອມາອູດໂອລິມກັນເຮືອງອັນໃດ?
5. ໃນຂະນະທີ່ທັງສອງໂອລິມກັນນັ້ນມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ?
6. ເມື່ອທັງສອງຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູແລ້ວ ເຂົາເຮັດແນວໃດ?
7. ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງເລົ່າເຖິງພຣະຄຳພີເດີມໃຫ້ສາວິກຟັງ?

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌